

## Table of Contents

|     |  |
|-----|--|
| 1   | مقدمة عن الكتاب  |
| 1   | ورود كلمة محمد صلى الله عليه وسلم - (محمدا) في التوراة 14 مرة مزمزم                                  |
| 7   | 14 times in the Hebrew Bible as a Word   |
| 12  | ورود كلمة أحمد في التوراة  |
| 18  | ورود كلمة محمود مزمزم في التوراة   |
| 38  | ورود صفة نحمد مزمزم (من فعل مزمزم حمد) و هو أول ورود لمشتقات الفعل الثلاثي حمد في التوراة            |
| 52  | حمود (مشتق آخر من الفعل حمد)   |
| 58  | شجرة فاران و ارض فاران (بلاد اسماعيل عليه السلام, التي اسكنه فيها ابراهيم عليه السلام هو و امه هاجر) |
| 100 | ذكر مكة في التوراة   |
| 102 | الاطعاء التي وقع فيها كاتب التوراة   |

## مقدمة عن الكتاب

هذا الكتاب المقصود في التعريف بمعنى كلمة محمد المذكورة باللغة العبرية في التوراة, في اللغة العبرية المعروفة في زماننا هذا, كلمة محمد من فعل (حمد), و لكن للقاريء العربي يجب التعريف بالأفعال و الصفات و كيفية النطق بها, و يلزم هنا أن نقول أن من يعرف اللغة العبرية من العرب, هم من الفلسطينيين على الأكثر, و بعض من الدارسين العرب في مصر, و الأردن, و ربما سوريا, عدا عن الضفة الغربية و قطاع غزة, و هم يعرفون تماما أن نطق العبرية في هذا الوقت يختلف عن العبرية الأدبية أو الكلاسيكية (الفصحى في هذا المعنى), حيث يميل اليهود خصوصا الغربيين, الى عدم نطق الحروف الحلقية بشكل سليم, حيث العين تقلب الف في النطق و الهاء قد لا تلفظ أحيانا و يستعاض عنها بالألف, و الحاء عدا عن عدم وجود حرف الحاء كحرف مستقل, الكاف تقلب خاء في الكلاسيكية بعدم وجود الشدة, و عدة من الاختلافات التي تختلف فيها العبرية عن العربية, فاذا كان القاريء يعرف العبرية فانه يعرف تماما أن تركيبة العبرية تماثل العربية في الحروف الهجائية و ترتيبها (أبجد هوز حطي كلمن سعفص قرشت) و تختلف في نطق بعض الحروف, و في حالتنا هذه (حمد) يجب أن تماثل (حمد) في العربية, و لكن تشكيل الحروف (الفتحة الضمة و الكسرة) تلعب دورا في النطق أيضا, بما أن العبرية فيها تشكيل أكثر من العربية (فتحة طويلة (بتاح) و فتحة قصيرة, ضمة مضمومة (حولام حسير), ضمة مفتوحة (حولام مليه), نوعين من الكسرة - كسرة (حريق), و ان لفظ كلمة (حمد) ينطق (حاماد), كما ينطق (فعل) (باعال), لأن (حرف البيه - P) لا يوجد في العربية و مكانه الفاء حيث ينطق في العبرية فاء بعدم وجود الشدة في وسط الكلمة أو آخرها, فالفعل بالعبرية هو (بعل و ينطق باعال) و لكن مقامه الفاء فهو (فعل) و يعني نفس المعنى العربي للكلمة.

و لكن اليهود المعاصرين ينطقون (حمد) بطريقة أخرى (خاماد), و ذلك لأن الغربيين من اليهود لا يلفظون الحاء (حيث), و ينطقونها (خيت), أما بخصوص المعنى, فحمد عندهم يعني رغب و طمع, و ينسون أن أصل الكلمة جميل و (حيميد) جمال و سامة, و لكن موجود لديهم المعنى هذا عندما يقولون مثلا (شاب جميل - بحور نحما), و حمود (جميل), و ليس فقط للجمال فهي تهني الغالي و النفيس, و المرغوب و المطلوب, و لكن بما أن الكره اليهودي للمسلمين فهم يركزون على المعنى السلبي للكلمة (الطمع), و تأتي بهذا المعنى لأن النفس تستنفس و تستحلي أمرا قطع فيه, فكلمة (حمدان) عندهم معناها طماع, و رغبة (حيميد) لأن الجميل المحمود من النفائس (محموديم, محمديم - النفائس), هي محل طمع النفس التي تحمده, لذلك أخذ المعنى الطمع في العامة على أساس أنه حمدا, و لذلك اقتضى التنويه أن الفعل في الأصل الذي يوجد في التوراة معناه الايجابي



Sponsor using crypto currency please use ETH address to transfer:

0xD2acE77cF468430691bF20651c06BC5d1AB351D

بالجمال و النفائس , لا يستخدم في اللغة العامية, و لكن بقيت بعض الدلائل و القرائن عن معناه الايجابي في المصطلحات الدارجة مثل (بحور نعماد= شاب جميل, بحوراه نعماده=شابة جميلة , حيميد = جمال, حمود = جميل = دمت = لطيف). اليهود المتطرفين, الذين يحاربون الاسلام, يستخدمون الكلمة لكي يسيئوا الى المسلمين, و يكتبونها على الجدران عندما يقومون بالتخريب, فهم بنظرهم هي (موخاماد – و تكتب محمد), و الهدف هو الاستهتار برسولنا الكريم, و لكن هم استيقنتتها أنفسهم, و يعرفون الحق كما يعرفون ابنائهم, و لكن الحق على العرب و المسلمين وصل بهم الى انكار النبوة, و حتى قديما بقتل الرسل, و الاستهتار بهم.

بعض المسلمين في دول المهجر قاموا بصناعة أفلام تعريف عن الاسلام, و في هذا الصدد قاموا أيضا بالتطرق الى ذكر محمد (ص) في سفر نشيد الانشاد, الذي له مكانة في النفوس لدى اليهود و النصارى, حيث أنه ينسب لسليمان عليه السلام, و فيه بشارات كثيرة, و لكن النصارى أيضا ينحون منحى اليهود في انكار الحق, بعدما تبين لهم أيضا, و الحرب الخفية على الاسلام, و العلنية أيضا يحركها أناس, للأسف أن بعض الدول العربية الغنية و الكبيرة خاضعة لهم بشكل كبير و يقومون بمنع اي نشاط يستهدف الرد على الشبهات, و يحبطونها من بدايتها, لذلك اقتضى التنويه في البداية.

و من الطرق التي يحاول اعداء الاسلام اتخاذها في تحويل الانظار هو القيام بالطلب من المناظر المسلم بأن يشرح لهم اين يجدون اسم محمد (ص) في سفر التكوين خصوصا في البداية, السفر الأول, و ذلك لأنهم يعجزون ايضا عن تفسيره, لعدة أسباب, و منها أنهم يعلمون أن هنالك أخطاء في التوراة خصوصا في التكوين, و هي ما وقع فيه اليهود من احتساب عمر العالم, و وقعت فيه الكنيسة أيضا, بالإضافة لأن النصارى يجدون في انجيل يوحنا ما يقول ان المسيح هو النور في أول سفر التكوين, بناء على رواية يوحنا, و هو ما لا يعرفونه تماما, بالإضافة الى احتجاجهم بأن كلمة (الوهم) و تعني الاله هي حقيقة جمع اله, و هو جمع تفخيم للاله, يبررون أنها تمثل الثالث (الأب, الابن, و الروح القدس), مما لا يوافق عليه اليهود, و يقولون بأنه تفخيم فقط لا غير, لأن اليهود يؤمنون بالاله الواحد, و لا يعترفون بعيسى عليه السلام بأنه المسيح, و مسيحيهم المنتظر ليس ابنا لله.

#### Introduction to the book

This book is intended in the definition meaning of the word Mohammed mentioned in Hebrew in the Torah, in Hebrew known in our time, the word Muhammad did (Hamad), but the reader Arab must definition deeds and qualities and how to pronunciation, and necessary here to say that Who knows Hebrew language of the Arabs, are Palestinians at the most, and some of the students Arabs in Egypt, Jordan, Syria and perhaps, except for the West Bank and the Gaza Strip, and they know exactly that the pronunciation of Hebrew at this time differs from the Hebrew literary or classic (classical in this sense), where he tends Jews, especially Westerners, not to pronounce letters ringed properly, where the eye volatility thousand in pronunciation and distraction may not uttered sometimes and replaced by the thousands, and ha X, except for the lack of character الخاء character independently, Kef volatility of X in the classic that there is no intensity, and several variations that vary the Hebrew for Arabic, If the reader knows Hebrew, he knows full well that the composition of the Hebrew similar to Arabic alphabets and arranged (Lorem Ipsum Put Coleman Safs Qrst) and differ in pronunciation of some of the characters, and in this case (Hamad) should be parity (Hamad) in Arabic, but the formation of characters (Vibrio slot and Kasra) play a role in pronunciation as well, including the formation of Hebrew more than Arabic (long slot ( Ptah) and a short slot, Vibrio package (Holam حسير), Vibrio open the (Holam Melih), two types of Kasra - crumb (Fire), and to utter the word (Hamad) utters (Hamad), as pronounced (verb) (Baal), Because (character Beeh - P) does not exist in Arabic and place ta where pronounced in Hebrew fulfillment of the lack of intensity in the middle of a word or most recently, verb in Hebrew is (Baal and utter Baal), but his place ta he (verb) and means the same meaning Arab of the word.



Sponsor using crypto currency please use ETH address to transfer:

0xD2acE77cF468430691bF20651c06BC5d1AB351D

But Jews speak contemporaries (Hamad) in another way (Khamad), and because Western Jews do not يلفظون the ha (saluting), and Antqunha (خيت) As for the meaning, glorified have the means desire and greed, and they forget that the origin of the word beautiful and (Himid) beauty and gracefulness, but exists to have a sense of this when they say (for example, young beautiful - seas Nhamad), and Hammoud (beautiful), and not only for the beauty of it Thenne dear and precious, and the desired and required, but as hate the Jewish-Muslim understanding focused on the meaning negative word (greed), and come in this sense because self Tstnevs and Tsthali is Vttma it, word (Hamdan) have meaning Greedy, and desire (Himid) because the beautiful Mahmood of valuables (Mhmoudim, Mhamdim - valuables ), is the subject of the greed of self- ,so taking the meaning of greed in the vernacular on the basis that thank, so necessary to note that the act was originally found in the Bible means the positive beauty and treasures, is not used in colloquial language, but remained some directories and clues about the positive meaning in colloquial terms such as (Bahour Nhamad = beautiful young man, Bhourah Nhamdah = beautiful young, Himid = the beauty, Hammoud = beautiful = mild-mannered = cute.) Jewish extremists, who are fighting against Islam, using the word in order to offend Muslims, and write them on the walls when they sabotage, understanding their eyes are (Mukamad - and writes Muhammad), and goal is recklessness Brcolna of the Quran, but are Astiktantha themselves, and know the right as know their children, but the hatred of Arabs and Muslims arrived them to deny the prophecy, and even old murder of the Apostles, and their recklessness. Some Muslims in the Diaspora have industry Films definition of Islam, and in this regard they also addressing Male Muhammad (r) in the book of Song of Solomon, which has a niche in the hearts of Jews and Christians, as it is attributed to Solomon, peace be upon him, and the Bisharat Many, but Christians also tend oriented Jews in denying the right, after showing them too, and the war hidden on Islam, and the public is also driven people, unfortunately, that some wealthy Arab states and large subject them greatly and they prevent any activity aimed at responding to suspicions, Ihbtonha from the beginning, so necessary to note at the outset.

And of the ways in which tries enemies of Islam taken in the diversion is done by asking the corresponding acknowledged that explain to them where to find the name of Muhammad (r) in the Book of Genesis, especially in the beginning, travel first, and because they are unable also for interpretation, for several reasons, and which they know that there are errors in the Bible, especially in the configuration, and is what occurred when the Jews of calculating the age of the world, and occurred when the church also, in addition, since the Christians find in the Gospel of John says that Christ is the light in the first book of Genesis, based on a novel by John , and is what they do not know exactly, in addition to protesting that the word (Elohim) and means God is the fact that the collection machine, is to collect the magnification of the machine, justifying it represents the Trinity (Father, Son, and Holy Spirit), which is not approved by the Jews, and just say that magnification is not, because the Jews believe in one God, and do not recognize Jesus, peace be upon him as Christ, awaited Messiah is not a child of God.

#### Einführung in das Buch

Dieses Buch in der Definition Bedeutung des Wortes Mohammed in hebräischen erwähnt in der Thora soll, in Hebräisch in unsere Zeit bekannt ist, muss das Wort Muhammad tat (Hamad), aber



der Leser Arabische Definition Taten und Qualitäten und wie die Aussprache, und hier notwendig zu sagen, dass Wer weiß hebräischen Sprache der Araber die Palästinenser am meisten, und einige der Schüler Araber in Ägypten, Jordanien, Syrien und vielleicht mit Ausnahme der West Bank und im Gazastreifen, und sie wissen genau, dass die Aussprache des Hebräischen zu diesem Zeitpunkt aus dem hebräischen Literatur unterscheidet oder klassisch (klassische in diesem Sinne), wo er Juden neigt, vor allem im Westen, nicht um Buchstaben richtig, beringt, wo das Auge Volatilität tausend in Aussprache und Ablenkung nicht geäußert manchmal und ersetzt durch den Tausenden ausspricht, und ha X, außer für den Mangel an Charakter الخاء Charakter unabhängig Kef Volatilität von X in der klassischen, dass es keine Intensität, und einige Variationen, die das hebräische Wort für Arabisch variieren, wenn der Leser weiß, Hebräisch, er weiß ganz genau, dass die Zusammensetzung des hebräischen ähnlich arabischen Alphabeten und angeordnet (Lorem Ipsum Coleman Safs QRST Put) und unterscheiden sich in der Aussprache von einigen der Charaktere, und in diesem Fall (Hamad) sollte Parität (Hamad) in Arabisch, aber die Bildung von Zeichen (Vibrio Slot und Kasra) eine Rolle spielen, in der Aussprache als auch, wie die Bildung von hebräischen mehr als Arabisch (Langschlitz ( Ptah) und eine kurze Slot, Vibrio-Paket (Holam حسير), öffnen Vibrio die (Holam Melih), zwei Arten von Kasra - Krume (Feuer), auf und äußern das Wort (Hamad) äußert (Hamad), wie ausgeprägt (Verb) (Baal), Weil (Charakter Beeh - P) nicht in Arabisch und Ort ta existieren, wo in Hebräisch Erfüllung der Mangel an Intensität in der Mitte eines Wortes oder zuletzt ausgeprägt ist verb in Hebräisch (Baal und völlige Baal), aber seinen Platz ta er (Verb) und bedeutet die gleiche Bedeutung Arab des Wortes.

Aber Juden sprechen Zeitgenossen (Hamad) in einer anderen Art und Weise (Khamad), weil westliche Juden nicht und يلفظون die ha (grüßen) und Antqunha (خيت), Als nach dem Sinn, verherrlicht haben die Mittel, Lust und Gier, und sie vergessen, dass der Ursprung des Wortes schön und (Himid) Schönheit und Anmut, sondern existiert, um ein Gefühl dafür haben, wenn sie (z. B. junge schöne - Meere Nhamad) sagen, und Hammoud (schön), und nicht nur für die Schönheit der es Thenne lieb und teuer, und die gewünschten und benötigten, sondern als hasse die jüdisch-muslimische Verständigung über die Bedeutung negatives Wort (Gier) konzentriert, und in diesem Sinne, weil selbst Tstnevs und Tsthali ist Vttma sie haben Wort (Hamdan) bedeutet Greedy und Wunsch (Himid), weil die schöne Mahmood von Wertsachen (Mhmoudim, Mhamdim - Wertsachen ), ist das Thema der Gier der Selbst-تحمده, so nimmt die Bedeutung der Gier in der Landessprache auf der Grundlage, die, danke so zu beachten, dass der ursprünglich in der Bibel gefunden die positive Schönheit und Schätze, ist nicht in der Umgangssprache verwendet, blieb aber einige Verzeichnisse und Anhaltspunkte über die positive Bedeutung in umgangssprachlichen Begriffen wie (Bahour Nhamad = schönen jungen Mann, Bhourah Nhamdah = schöne junge, Himid = die Schönheit, Hammoud = schön = sanftmütigen = süß).

Jüdischen Extremisten, die gegen den Islam kämpfen, das Wort, um Muslime zu beleidigen, und schreiben Sie sie an den Wänden, wenn sie Sabotage, Verständnis für ihre Augen sind (Mukamad - und schreibt Muhammad) und Ziel ist Rücksichtslosigkeit Brcolna des Korans, sondern Astiktantha selbst und wissen, das Recht als wissen, dass ihre Kinder, aber der Hass der Araber und Muslime kamen sie, um die Prophezeiung zu verleugnen, und sogar alte Ermordung der Apostel und ihrer Rücksichtslosigkeit.



Sponsor using crypto currency please use ETH address to transfer:

0xaD2acE77cF468430691bF20651c06BC5d1AB351D

Einige Muslime in der Diaspora haben Industrie Films Definition des Islam, und in diesem Zusammenhang auch Adressierung Male Muhammad (r) in dem Buch von Song of Solomon, die eine Nische in den Herzen der Juden und Christen hat, da sie zu Salomo zugeschrieben wird, Friede sei mit ihm, und das Bisharat Viele, aber auch die Christen neigen orientierte Juden zu leugnen das Recht, nach ihnen zu zeigen, auch, und der Krieg gegen den Islam versteckt, und die Öffentlichkeit wird auch Menschen getrieben, leider, dass einige wohlhabende arabische Staaten und große unterliegen sie sehr und sie jede Tätigkeit bei der Reaktion auf Ziel zu verhindern Verdacht, Ihbtonha von Anfang an, so muss am Anfang beachten.

Und die Art und Weise, in der Feinde des Islam in der Abzweigung genommen versucht wird, indem er die entsprechenden getan räumte ein, dass ihnen zu erklären, wo man den Namen Muhammad (r) in dem Buch der Genesis zu finden, vor allem am Anfang, reisen zuerst, und weil sie nicht in der Lage sind auch für die Auslegung, aus mehreren Gründen, und welche sie wissen, dass es Fehler in der Bibel, vor allem in der Konfiguration, und ist das, was geschah, als der Juden zur Berechnung des Alters der Welt, und trat auf, wenn die Kirche auch, zusätzlich, da die Christen in dem Johannes-Evangelium sagt, dass Christus das Licht in dem ersten Buch Mose ist, basierend auf einem Roman von John finden, und ist das, was sie nicht genau wissen, zusätzlich zu protestieren, dass das Wort (Elohim) und bedeutet, dass Gott die Tatsache, dass die Sammlung Maschine, um die Vergrößerung der Maschine zu sammeln, rechtfertigen sie stellt die Dreifaltigkeit (Vater, Sohn und Heiliger Geist), die nicht von den Juden wird genehmigt ist, und einfach sagen, dass Vergrößerung ist nicht, weil die Juden an den einen Gott glauben und nicht erkennen Jesus, Friede sei mit ihm, wie Christus, Messias erwartete nicht ein Kind Gottes.

#### Presentación del libro

Este libro está dirigido en el sentido definición de la palabra Mohammed menciona en hebreo en la Torá, en hebreo se conoce en nuestros días, la palabra Mahoma hizo (Hamad), pero el lector árabe deben obras y calidades de definición y la forma de pronunciación, y aquí hay que decir que Quién sabe hebreo de los árabes, son los palestinos, a lo sumo, y algunos de los estudiantes árabes en Egipto, Jordania, Siria y tal vez, a excepción de la Ribera Occidental y la Franja de Gaza, y ellos saben exactamente que la pronunciación del hebreo en este momento se diferencia de la literatura hebrea o clásico (clásica en este sentido), donde tiende Judios, especialmente los occidentales, no pronunciar las letras rodeadas adecuadamente, donde la volatilidad ojo mil en la pronunciación y la distracción no puede pronunciado veces y se sustituye por los miles, y ha x, a excepción de la falta de carácter الخاء carácter independiente, Kef volatilidad de X en el clásico que no hay intensidad, y diversas variaciones que varían del hebreo al árabe, si el lector sabe hebreo, él sabe muy bien que la composición de la hebrea similar a los alfabetos árabe y concertadas (Lorem Ipsum Pon Coleman SAFS QRST) y difieren en la pronunciación de algunos de los personajes, y en este caso (Hamad) debe haber paridad (Hamad) en árabe, pero la formación de caracteres (Vibrio ranura y Kasra) juegan un papel en la pronunciación, así, como la formación del hebreo más de Árabe (ranura larga ( Pthah) y una ranura corta, paquete de Vibrio (Holam حسيير), Vibrio abrir la (Holam Melih), dos tipos de Kasra - miga (fuego), y para pronunciar la palabra (Hamad) pronuncia (Hamad), tal como se pronuncia (verbo) (Baal), Porque (el personaje Beeh - P) no existe en ta árabe y el lugar donde se pronuncia en cumplimiento



Sponsor using crypto currency please use ETH address to transfer:

0xD2acE77cF468430691bF20651c06BC5d1AB351D



hebreo de la falta de intensidad en el medio de una palabra o, más recientemente, verbo en hebreo es (Baal y absoluta Baal), pero su lugar ta que (verbo) y significa el mismo significado árabe de la palabra.

Pero Judios hablar contemporáneos (Hamad) de otra forma (Khamad), y porque Judios Western no te يلفظون la ha (saludando) y Antqunha (خيت), En cuanto al significado, glorificado tienen los medios deseo y la codicia, y se olvidan de que el origen de la palabra hermosa y (Himid) la belleza y la gracia, sino que existe para tener una idea de esto cuando dicen (por ejemplo, la joven y bella - mares Nhamad) y Hammoud (precioso), y no sólo por la belleza de ella Thenne caro y precioso, y lo deseado y necesario, sino como odio el entendimiento entre judíos y musulmanes se centró en la palabra negativa significado (avaricia), y vienen en este sentido porque Tstnevs auto y Tsthali es Vttma que, palabra (Hamdan) tienen significado codicioso, y el deseo (Himid) ya la hermosa Mahmood de los objetos de valor (Mhmoudim, Mhamdim - objetos de valor ), es objeto de la codicia de auto-تحمد, por lo que tomar el sentido de la codicia en la lengua vernácula de la base de que gracias, por lo que es necesario tener en cuenta que el acto fue encontrado originalmente en la Biblia significa la belleza positivo y tesoros, no se utiliza en el lenguaje coloquial, pero permaneció algunos directorios y pistas sobre el significado positivo en términos coloquiales como (Bahour Nhamad = hermosa joven Bhourah Nhamdah = joven y bella, Himid = la belleza, Hammoud = beautiful = afable lindo =).

Extremistas judíos, que están luchando contra el Islam, el uso de la palabra con el fin de ofender a los musulmanes, y escribir en las paredes cuando el sabotaje, la comprensión de sus ojos (Mukamad - y escribe Muhammad), y la meta es la imprudencia Brcolna del Corán, pero son Astiktantha sí mismos, y saben la derecha conocer a sus hijos, pero el odio de los árabes y los musulmanes llegaron a negar la profecía, y hasta el viejo asesinato de los Apóstoles, y su imprudencia.

Algunos musulmanes en la diáspora tienen industria Películas definición del Islam, y en este sentido también abordar Male Muhammad (r) en el libro del Cantar de los Cantares, que tiene un hueco en los corazones de los Judios y los cristianos, ya que se atribuye a Salomón, la paz sea con él, y el Bisharat Muchos, sino también los cristianos tienden Judios orientadas al negar el derecho, después de mostrar demasiado, y la guerra oculta contra el Islam, y el público también es impulsado gente, por desgracia, que algunos estados árabes ricos y las grandes temáticas que en gran medida y evitan cualquier actividad encaminada a dar respuesta a sospechas, Ihbtonha desde el principio, tan necesario tener en cuenta desde el principio.

Y por la forma en que trata los enemigos del Islam tomadas en el desvío se realiza pidiendo al correspondiente reconoció que explicar a ellos dónde encontrar el nombre de Muhammad (r) en el Libro del Génesis, sobre todo al principio, viajar en primera, y porque no son capaces también de interpretación, por varias razones, y que saben que hay errores en la Biblia, especialmente en la configuración, y es lo que ocurrió cuando los Judios de cálculo de la edad del mundo, y se produjo cuando la iglesia también, por otra parte, ya que los cristianos encuentran en el Evangelio de Juan dice que Cristo es la luz en el primer libro del Génesis, basada en una novela de John y es lo que no saben con exactitud, además de protestar que la palabra (Elohim) y significa Dios es el hecho de que la máquina de recogida, es recoger la ampliación de la máquina, lo que justifica que representa la Trinidad (Padre, Hijo y Espíritu Santo), que no ha



Sponsor using crypto currency please use ETH address to transfer:

0xD2acE77cF468430691bF20651c06BC5d1AB351D

sido aprobada por los Judios, y acaba de decir que la ampliación no es así, porque los Judios creen en un solo Dios, y no reconoce a Jesús, la paz sea con él, como Cristo, Mesías esperado no es un hijo de Dios.

## ورود كلمة محمد صلى الله عليه و سلم - (محمّد) في التوراة 14 مرة محمد - Muhammad PBUH is Mentioned 14 times in the Hebrew Bible as a Word

1. Kings I Chapter 20 מְלָכִים א 6 verse الملوك الأول (1 time)
2. Isaiah 64:10 ישעיהו פרק סד אשעיא (1 time)
3. Ezekiel 24-25 יחזקאל פרק כד חזקאל (3 Times)
4. Hosea Chapter 9 הושיע הושע (2 times)
5. Joel Chapter 4 יואל יוئיל (1 time)
6. Song of Songs Chapter 5 שיר השירים נשיר האנשים (1 time)
7. Lamentations Chapter 1 and 2 המراثי (4 times)
8. Chronicles II Chapter 36 דברי הימים ב سفر أخبار الأيام (1 time)

| Number | Word   | Occurrence                 | Original Bible Quote – with pronunciation in English   | Hebrew  | Translation  |
|--------|--------|----------------------------|--|---|--|
| 1      | محمد   | 1 Kings Chapter 20 verse 6 | וְכִי אִם-כָּעַתְּ מָחָר, אֶשְׁלַח אֶת-עַבְדִּי אֵלֶיךָ, וְחָפְשׁוֹ אֶת-בֵּיתְךָ, וְאֶת בְּתִי עַבְדֶּיךָ; וְהָיָה כָּל-מִחְמַד עֵינֶיךָ, יִשְׁימוּ בְיָדָם וְלָקְחוּ. | כי אם-כעת מחר, אשלח את-עבדי אליך, וחפשו את-ביתך, ואת בתי עבדיך; והיה כל-מחמד עיניך, ישימו בידם ולקחו. | 6 but I will send my servants unto thee tomorrow about this time, and they shall search thy house, and the houses of thy servants; and it shall be, that whatsoever is pleasant in thine eyes, they shall put it in their hand, and take it away.' |
| 2      | محمد   | Isaiah 64:10               | יְבִית קְדֹשְׁנוּ וְתַפְאֲרֹתֵנוּ, אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבֹתֵינוּ--הָיָה, לְשִׁרְפָה אֵשׁ; וְכָל-מִחְמַדֵּינוּ, הָיָה לְחַרְבָּה  | יבית קדשנו ותפארתנו, אשר הללוך אבותינו--היה, לשרפה אש; וכל-מחמדינו, היה לחרבה                         | 10 Our holy and our beautiful house, where our fathers praised Thee, is burned with fire; and all our pleasant things are laid waste.  |
| 3      | محمد   | Isaiah 64:10               | יחזקאל פרק סד אשעיא  | יחזקאל פרק סד אשעיא   |  |
| 16     | בן אדם | Isaiah 64:10               | יחזקאל פרק סד אשעיא  | יחזקאל פרק סד אשעיא   | 16 Son of man, behold, I take away from thee   |



Sponsor using crypto currency please use ETH address to transfer:

0xD2acE77cF468430691bF20651c06BC5d1AB351D

|   |      |  |  |   |
|---|------|--|--|---|
|   |      | קִכְד<br>Ezekiel<br>24   | את־מַחֲמַד־עֵינֶיךָ בַּמַּגְפָּה וְלֹא<br>תִסְפַּד וְלֹא תִבְכֶּה וְלֹא תֵב<br>וְאֵדְמַעְתְּךָ   | the <b>desire</b> of <b>thine eyes</b> with a stroke; yet neither<br>shalt thou make lamentation nor weep, neither<br>shall thy <b>tears</b> run down.  |
| 4 | מחמד | חזקאל 24<br>יחזקאל פר<br>קִכְד<br>Ezekiel<br>Verses 24<br>16:21-25 | כֹּאֲמַר לְבֵית יִשְׂרָאֵל כֹּה<br>אֵמַר אֲדֹנָיִהוּהִי הֵנִי מַחֲלֵל<br>אֶת־מִקְדָּשִׁי גֵאוֹן עֲזֹכְמִי מַחֲמַד<br>דֵּי־עֵינַיִכֶם וּמַחֲמַל נַפְשְׁכֶם וְ<br>בְנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עִזַּבְתֶּם<br>בַּחֲרֹב יִפְּלוּ | 21 Speak unto the house of Israel: Thus saith the<br>Lord GOD: Behold, I will profane <b>My sanctuary</b> ,<br>the pride of your power, <b>the desire</b> of <b>your eyes</b> ,<br>and the longing of your <b>soul</b> ; and your <b>sons</b> and<br>your <b>daughters</b> whom ye have left behind shall<br>fall by the sword. |
| 5 | מחמד | חזקאל 24<br>יחזקאל פר<br>קִכְד<br>Ezekiel<br>24-25                 | כֹּה וְאֵתָהּ בְּנָאָדָם הִלּוּא בִּיּוֹ<br>מִקְחָתִי מֵהֶם אֶת־מַעֲזוֹם מִשְׁ<br>וְשִׁתְּפָאֲרֵתָם אֶת־מַחֲמַד־עֵינֵי<br>הֶם וְאֶת־מַשְׂאֵן נַפְשָׁם בְּנִיָּהֶם<br>וּבְנוֹתֵיהֶם   | 25 And thou, <b>son of man</b> , shall it not be in the<br>day when I take from them their stronghold, the<br>joy of their glory, <b>the desire</b> of <b>their eyes</b> , and the<br>yearning of their <b>soul</b> , their sons and their<br><b>daughters</b> ,  |
| 6 | מחמד | חזקאל 24<br>Hosea<br>Chapter<br>9 הושע<br>(2) הושיע                | וְיִכְיָהוּ הִלְכּוּ מִשָּׁד מִצְרַיִם<br>מִתְקַבְּצִים מִן־תְּקִבְרָם מַחֲמַד<br>דֵּי־לִכְסָפָם קְמוּשׁ יִירָשֶׁם חֹ<br>חֵי־בָאֵהֶם לִיהֶם  | 6 For, lo, they are gone away from destruction,<br>yet Egypt shall gather them up, Memphis shall<br>bury them; their <b>precious treasures</b> of <b>silver</b> ,<br>nettles shall possess them, thorns shall be in their<br><b>tents</b>   |
| 7 | מחמד | Hosea<br>Chapter<br>9 הושע<br>(2)                                  | טֹזוּ הֵכָה אֲפֹרִים שְׂרָשָׁם יִיב<br>שִׁפְרֵי־בִלִּי [בִּלְקָרִי] יֵעֲשׂוּן<br>גַּם כִּי־יִלְדוּן וְהִמְתִּי מַחֲמַד־י<br>בְּטַנְבִּים   | 16 Ephraim is smitten, their root is dried up, they<br>shall bear no fruit; yea, though they bring forth,<br>yet will I slay <b>the beloved</b> <b>fruit of their womb</b> .  |
|   |      | הושיע  |  |   |
| 8 | מחמד | Joel<br>Chapter<br>4 יואל (1)                                      | הָאֲשֶׁר־כִּסְפִּי יִנְהָבִי<br>לְקַחְתָּם; וּמַחֲמַד־י הַטָּבִים<br>הַבָּאֲתָם, לְהִיכָלֵיכֶם.  | 5 Forasmuch as ye have taken <b>My silver</b> and <b>My</b><br><b>gold</b> , and have carried into your temples <b>My</b><br><b>goodly</b> treasures;   |
| 9 | מחמד | יוניל<br>Song of<br>Songs<br>Chapter 5<br>שיר                      | טֹז חָכוֹ, מִמֶּתְקִים וְכָלוֹ,<br>מַחֲמַד־י; זֶה דּוֹדִי וְזֶה רַעֲיִי<br>בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם   | 16 His mouth is most sweet; yea, he is <b>altogether</b><br><b>lovely</b> . This is my beloved, and this is <b>my friend</b> ,<br>O daughters of Jerusalem.'  |





השירים

نشيد الانشاد

- 10 מחמד Lamentations Chapter 1 and 2 איכה (4) זי זכרה ירושלם ימי עניה ומרודה כל מחמדיה אשר היו ימי קדם בנפל עמה ב יד צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה ••
- 7 Jerusalem remembereth in the days of her affliction and of her anguish all her treasures that she had from the days of old; now that her people fall by the hand of the adversary, and none doth help her, the adversaries have seen her, they have mocked at her desolations. {S}
- 11 מחמד Lamentations Chapter 1 and 2 איכה (4) יי ידו פרש צר על כל מחמדיה כיראתה גוים באו מקד שה אשר צויתה לאיבאו ב קהל לך ••
- 10 The adversary hath spread out his hand upon all her treasures; for she hath seen that the heathen are entered into her sanctuary, concerning whom Thou didst command that they should not enter into Thy congregation. {S}
- 12 מחמד Lamentations Chapter 1 and 2 איכה (4) יא כל עמה נאנחים מבקשים לחם, נתנו מחמודיהם (מחמודיהם) באכל להשיב נפש; ראה יהנה נהביטה כי הייתי זוללה. }ס}
- 11 All her people sigh, they seek bread; they have given their pleasant things for food to refresh the soul. 'See, O LORD, and behold, how abject I am become.' {S}
- 13 מחמד Lamentations Chapter 1 and 2 איכה (4) די דרך קשתו כאויב נצבי מינו כצר ויהרג כל מחמדי עין באהלה בתציון שפך כא שחמתו ••
- 4 He hath bent His bow like an enemy, standing with His right hand as an adversary, and hath slain all that were pleasant to the eye; in the tent of the daughter of Zion He hath poured out His fury like fire. {S}
- 14 מחמד 2 Chronicles Chapter 36 הימים ב (1) יט וישרפו את בית האלהים וינתצו את חומת ירושל מיכל ארמנותיה שרפויבא שיוכלכלי מחמדיה להשחי ת ••
- 19 And they burnt the house of God, and broke down the wall of Jerusalem, and burnt all the palaces thereof with fire, and destroyed all the goodly vessels thereof.
- سفر اخبار الأيام الثاني 34



نهاية التوراة (الكتاب المقدس: تورا , أنبياء, كتابات), بالترتيب العبري هو سفر أخبار الأيام الثاني و ينتهي بالأمر الإلهي (حسب التوراة), للملك قورش الفارسي ببناء بيت المقدس في القدس, وكلمة محمد في آخر السفر

The End of Old Testament according to Jewish Order is Different than the Christian Order of the Old Testament, it Ends in Chronicles II, with the Divine Order to Cyrus II to Build the Holy House of God in Jerusalem, whereas in the Christian Order it Ends with Malachi's Book Prophesizing the forthcoming of Elijah (Alias) the Prophet.

Das Ende der Tora (Bibel: Tora, Propheten, Schriften), die hebräische um das zweite Buch der Chroniken und endet mit einer göttlichen Sache (gemäß der Thora) ist, baute der persische König Cyrus das Heilige Haus in Jerusalem, und das Wort in der letzten buch

El final de la Torá (Biblia: Torah, Profetas, Escritos), el orden hebreo es el segundo libro de las Crónicas y termina con una cosa divina (de acuerdo a la Torá), el rey persa Ciro construyó la Casa Santa de Jerusalén, y de la palabra en el último libro

نهاية التوراة بالترتيب النصراني , سفر ملاخي آخر انبياء بني اسرائيل من ناحية اليهود الذي لديه كتاب وتقريبا معاصر للمسيح عليه السلام, و هو يبشر بقدوم ايلياء (اليه – اختصار اسم الياهو – المعروف ب الياس و هو النبي المعاصر ل يسوع في مرحلة ما قبل السبي البابلي و هو من الانبياء المهمين لدى بني اسرائيل حيث نهى بني اسرائيل عن عبادة بعث و تنتهي قصته بأنه رفع الى السماء بعربة) النبي لكي يعيد الرسالة

Das Ende der Torah um Christian, Reise Malachi letzten Propheten der Kinder Israel in Bezug auf die Juden, die ein Buch und fast ein Zeitgenosse von Jesus, Friede sei mit ihm hat, und es läutet die Ankunft des 1. Ilija (ihn - Namenskürzel Yahoo - wie Elias bekannt und ist der Prophet Zeitgenosse von Elisha in pre-babylonischen Gefangenschaft und ist einer der wichtigsten Propheten zu den Kindern Israel, wo die Kinder Israel verbot die Verehrung des Baal und endet seine Geschichte, die er in den Himmel emporgehoben Fahrzeug) des Propheten, um die Nachricht wiederherstellen

El final de la Torá en el orden cristiano, Malaquías viajes últimos profetas de los hijos de Israel en cuanto a los Judios, que tiene un libro y casi contemporáneo de Jesús, la paz sea con él, y que anuncia la llegada de Ilija (él - nombre abreviatura Yahoo - conocidos como Elias y es el profeta contemporáneo de Eliseo en el pre-cautiverio en Babilonia y es uno de los profetas importantes a los hijos de Israel, donde los hijos de Israel prohibió el culto a Baal y termina la historia que levantó el vehículo cielo) del Profeta para restituir el mensaje

Things to Remember (Key Words):

- בן־אדם Son of Man (Ben Adam)-Son of Man is Mentioned in the New Testament more than 30 times
- My Servants-My Slaves (אֲדָמִי - אֲדָמִי) - All Israel Prophets were referenced My Slave in the Old Testament usually Translated to Servants in English rather than Slaves because western culture and it contains in it Servant meaning
- The House of God
- אֱלֹהֵינוּ Our Holy
- Your Eyes



- Your Tears
- All together
- Jerusalem
- Tents
- נֶפֶשׁ Soul
- רֵעִי – רַעֲי (My Friend) literal Translation (My Shepherd),
- Fruit of thy Womb – محمد بطنام
- Silver – Gold – Treasures – Precious – Goodly things
- Childs (Boys/Girls, Sons and Daughters)

- • בֶּן־אָדָם Son of Man (Ben Adam)-Son of Man wird im Neuen Testament mehr als 30 Mal erwähnt
- • אֲדִידִי - אֶבְדִּי (Avidi - עֶבְדִּי) - Alle Propheten Israel, wo My Slave in das Alte Testament in der Regel in englischer Sprache Diener anstatt Slaves Übersetzt verwiesen, weil die westliche Kultur und enthält darin Servant Bedeutung
- • Das Haus Gottes
- • אֶת־מִקְדָּשׁ־נָּנוּ Unsere Heiligen
- • Your Eyes
- • Your Tears
- • Alle zusammen
- • Jerusalem
- • Zelte
- • נֶפֶשׁ Seele
- • רֵעִי - רַעֲי (My Friend) wörtliche Übersetzung (My Shepherd),
- • Frucht deines Leibes – محمد بطنام
- • Silber - Gold - Schätze - Precious - Goodly Dinge
- • Childs (Jungen / Mädchen, Sons and Daughters)

All these words accompany the Word Muhammad in Hebrew Bible:

Muhammad PBUH was Born and raised in Macca (The Holy City – House of God), he worked in his early childhood and Teenage as a Shepherd (Like Moses PBUH and David PBUH), He was handsome, beautiful and pleasant look to the Eye, He is all Together Lovely, He is the Fruit of the Arabian Tribes that Descends from Abraham PBUH (Cousins to Jews), from his first born (Ismael – Ishmael), he lived in Tents and Houses the Arabian Customs, He was taken to See Jerusalem by God (Israa & Miraj), He Ascended to Heavens from the Dome of the Rock in Jerusalem, and Prayed in the House of God in (The Holy City) Jerusalem, He is the Servant of God and His Messenger.

Muhammad Friede sei mit ihm geboren wurde und in Macca (The Holy City - Haus Gottes) hob er in seiner frühen Kindheit und Teenager arbeitete als Shepherd (Like Moses as und David as), Er war hübsch, schön und angenehm Blick auf das Auge, er ist alles in allem Lovely, er die Frucht des arabischen Stämme, die von Abraham PBUH (Cousins, Juden) Descends ist, von



Sponsor using crypto currency please use ETH address to transfer:

0xD2acE77cF468430691bF20651c06BC5d1AB351D

seiner ersten geboren (Ismael - Ismael), er in Zelte und Häuser die arabischen Customs lebte, wurde er ergriffen, um anzeigen Jerusalem von Gott (Israa & Miraj), er Himmel aufstieg aus dem Felsendom in Jerusalem, und betete in das Haus Gottes in (The Holy City) Jerusalem, er ist der Diener Gottes und Seinem Gesandten.

Muhammad paz sea con él nació y se crió en Macca (The Holy City - Casa de Dios), trabajó en su primera infancia y adolescente como un pastor (paz sea con él igual que Moisés y David paz sea con él), Él era guapo mirada, hermosa y agradable a la vista, él es todo en conjunto es encantador, él es el fruto de las tribus árabes que descende de Abraham Paz sea con él (Cousins a Judios), de su primer hijo (Ismael - Ismael), vivió en tiendas de campaña y casas de las aduanas de Arabia, fue llevado a ver Jerusalén por Dios (Isra y Miraj), ascendió al cielo desde la Cúpula de la Roca en Jerusalén, y rezó en la Casa de Dios en (la ciudad santa) Jerusalén, Él es el Siervo de Dios y Su Mensajero.

## أحمد ورود كلمة أحمد في التوراة

Joshua 7: يوشع

כא ואראה (וארא) בשלל אדירת שגער אחת  
טובה ומאתים שקלים כסף, ולשון זהב אחד  
חמשים שקלים משקלו, ואחמדם, ואקחם; והנם  
טמונים בארץ בתוך האהלי, והכסף תחתיה.  
21 When I saw among the spoil a goodly Shinar mantle, and  
two hundred shekels of silver, and a wedge of gold of fifty  
shekels weight, then I coveted them, and took them; and,  
behold, they are hid in the earth in the midst of my tent, and the  
silver under it.'

In Islam Ahmad is Another name of Muhammad PBUH and it's Prophesized by Jesus that the Prophet After Him Shall be Ahmad, his Name is Ahmad.

In Hebrew אַחְמַד weighs 53 (Mentioned in Joshua 7:21) and Elijah (אליהוא - Elihu), also weighs 53

And this name אליהוא is Mentioned (7) times in the Bible Starting From Samuel 1:1

Im Hebräischen אַחְמַד wiegt 53 (Erwähnt in Joshua 7,21) und Elia (Elihu-אליהוא), wiegt auch 53

Und dieser Name ist 7) אליהוא mal in der Bibel erwähnt starten bei Samuel 01.01

ספר שמואל  
שמואל א פרק א  
א ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אחיהוא בן נתחוי בן צוף אפרתי..



صموئيل هو النبي في التوراة الذي اختار شاول (طالوت) ملكا على بني اسرائيل, و طالوت من سبط بنيامين (أصغر اخوة يوسف عليه السلام), و يرجع صموئيل بالنسب الى هارون عليه السلام, و الى سبط لاوي (سبط الانبياء في بني اسرائيل), قصة صموئيل انه ولد لامرأة عاقر مثل يحيى عليه السلام, و أنها نذرت ما في بطنها لله, و يقدر الزمن لبعثه قبل 1000 قبل الميلاد بعد زمن القضاة.

Samuel ist ein Prophet in der Bibel, Shaul (Talot) König der Kinder Israels und Talot des Stammes Benjamin (jüngere Brüder, Friede sei mit ihm) gewählt haben, und weil Samuel Proportionen zu Aaron, Friede sei mit ihm, und dem Stamm Levi (der Stamm der Propheten in der Kinder von Israel), Samuel Geschichte, dass er mit einer Frau unfruchtbar, wie Yahya geboren wurde, Friede sei mit ihm, und sie schwor zu Gott in ihrem Schoß, und die geschätzte Zeit vor 1000 Mission vor Alimlad nach der Zeit der Richter

## 1 Samuel Chapter 1 שמואל א صموئيل

1 Now there was a certain man of Ramathaim-zophim, of the hill-country of Ephraim, and his name was Elkanah, the son of Jeroham, the son of Elihu, the son of Tohu, the son of Zuph, an Ephraimite.

א ויהי איש אחד מן-הרממים, צופים--מהר אפרים; ושמו אלקנה בן-ירחם בן-אליהוא, בן-תחו בן-צוף--אפרתי.

without the Vowel AlefThe Same Name with the Same Meaning for the Name was Elijah the prophet ( ) at the End of the Name, and this usually was dropped because it's not pronounced.

## الملوك الأول 2 Kings Chapter 2 מלכים ב

1 And it came to pass, when the LORD would take up Elijah by a whirlwind into heaven, that Elijah went with Elisha from Gilgal.

א ויהי, בהעלות יהוה את-אליהו, בסערה, השמים; וילך אליהו ואלישע, מן-הגלגל.

this word **Mahmoud** is also another Variant **מחמוד**

In Arabic with the same pronunciation as in Hebrew it's a Name for **Muhammad** and in some other versions of Hebrew Bible this Word is Written **Muhammad** rather than **Mahmoud**

dieses Wort Mahmoud ist auch eine andere Variante **מחמוד**



In arabischer Sprache mit der gleichen Aussprache wie im Hebräischen eine Bezeichnung für Muhammad ist und in einigen anderen Versionen von hebräischen Bibel dieses Wort ist Muhammad anstatt Mahmoud Schriftliche

Gospel of Matthew

Matthew 12:

[17] This was to fulfill what was spoken by the prophet Isaiah:  
 [18] "Behold, my servant whom I have chosen,  
 my beloved with whom my soul is well pleased.  
 I will put my Spirit upon him,  
 and he shall proclaim justice to the Gentiles.  
 [19] He will not wrangle or cry aloud,  
 nor will any one hear his voice in the streets;  
 [20] he will not break a bruised reed  
 or quench a smoldering wick,  
 till he brings justice to victory;  
 [21] and in his name will the **Gentiles hope**."

It's in Greek written Elpoisin (Passion of Gentiles) translated Back to Aramaic and Hebrew (Hemda) which is a Variant of Verb (Hamad), with ending Alef **חמדה** which is **אחמד** Pronounced Ahmad like in Arabic.

Tracing these Verses Back to Isaiah Book, you cannot find a literal quote of the Same Verses, it's because the old Scripture of Matthew in Aramaic is Lost, but if you trace it in Hebrew You will find the Following :

Es ist in griechischer Sprache geschrieben Elpoisin (Passion Heiden) Zurück zu Aramäisch und Hebräisch (Hemda), die eine Variante Verb (Hamad) übersetzt wird, mit der Endung Alef **חמדה** was **אחמד** Ausgesprochen Ahmad wie in Arabisch.

Tracing diese Verse Zurück zu Jesaja buchen, können Sie nicht finden, eine wörtliche Zitat aus dem gleichen Verse, dann ist es, weil die alte Schrift von Matthew in Aramäisch verloren ist, aber wenn man es verfolgen in Hebräisch Sie den folgenden:

## ישעיהו Isaiah Chapter 42

א הן עבדי אֶתְמַדְּ-בּוֹ, בְּחִירִי רָצָתָה נַפְשִׁי; נִתְמַי רוּחִי עָלָיו, **1** Behold My servant, whom I uphold; Mine elect, in whom My soul delighteth; I have put My spirit upon him, he shall make the right to go forth to the nations.

ב לא יִצְעַק, וְלֹא יִשָּׂא; וְלֹא-יִשְׁמִיעַ בְּחוּץ, קוֹלוֹ. **2** He shall not cry, nor lift up, nor cause his voice to be heard in the street.



Sponsor using crypto currency please use ETH address to transfer:

0xD2acE77cF468430691bF20651c06BC5d1AB351D



- ג קנה רצון לא יִשְׁבּוֹר, וּפְשָׁתָהּ כְּהָהּ לֹא יִכְבְּהָ; לְאֶמֶת, יוֹצִיא מִשְׁפָּט. 3 A bruised reed shall he not break, and the dimly burning wick shall he not quench; he shall make the right to go forth according to the truth.
- ד לֹא יִכָּהֶה וְלֹא יִרּוּץ, עַד-יָשִׁים בְּאֶרֶץ מִשְׁפָּט; וּלְתוֹרָתוֹ, אֵיִים יִתְחַלּוּ. } פ { 4 He shall not fail nor be crushed, till he have set the right in the earth; and the isles shall wait for his teaching. {P}

You will find that it say:

- Behold my Slave (Servant) and God referenced all his Prophets as Slaves
- The Quote is not the Same as the one in Matthew but it is the most relevant
- Isaiah in his book reference Taima of Arabia and the Swords of Arabia
- In Matthew the Original Greek Word Translation for Servant is (Paies), and it's near to Slave more than only servant
- This is one of the Main Quotes that Gospel refer to Prove Jesus Ministry as Prophet
- The Last line (and on his name Gentiles will Hope) is most probably referred by Jesus as conclusion about the new Prophet's Name (Ahmad)
- He is the Chosen, Slave of God as the Original reference is to God spoken through Isaiah
- A New Covenant will be held with Mankind as a New religion (New Book), as Isaiah refer as and for his Torah (Book) referred as teachings in the Translation, Isles (Islands) will wait

Sie werden feststellen, dass sie sagen:

- Siehe, mein Slave (Servant) und Gott verwiesen alle seine Propheten als Slaves
- Die Quote ist nicht das Gleiche wie die in Matthäus, aber es ist der wichtigste
- Jesaja in seinem Buch anhand von Taima-Arabien und die Schwerter von Arabien
- In Matthew the Original griechische Wort Übersetzung für Servant ist (Paies), und es ist in der Nähe von Slave mehr als nur Diener
- Dies ist eine der wichtigsten Zitate, dass Evangelium Jesus als Prophet Ministerium Beweisen beziehen
- Die letzte Zeile (und an seinen Namen Heiden Hoffnung) wird wahrscheinlich durch Jesus als Aussage über die neuen Propheten Name (Ahmad) bezeichnet
- Er ist der Auserwählte, Sklave von Gott als die Original-Referenz ist durch Jesaja gesagt Gott
- einen neuen Bund mit der Menschheit als eine neue Religion (New Book) gehalten werden, wie Jesaja und seine Torah (Buch) als Lehren in der Übersetzung bezeichnet verweisen, werden Inseln (Inseln) warten

It's amazing that how truth is covered with so many translations



Es ist erstaunlich, dass, wie Wahrheit mit so vielen Übersetzungen abgedeckt

As Malachi the Last Jewish Prophet that Jews agree that he is a Prophet contemporary to Zacharias, John the Baptist, and Jesus Prophesized as the New comer is Elijah (אליה which is Short name to אליהו which is Originally written in the Bible as אליהו-אליהו) He is supposed to Appear with a Message to People, which is the last Book before new testament in the Christian order of the Bible.

Wie Malachi die letzte jüdische Prophet, dass die Juden sich einig, dass er ein Prophet ist modern b is Zacharias, Johannes der Täufer und Jesus als neuer Ankömmling prophezeit ist Elijah (אליה was Kurzname zu אליהו, die ursprünglich in der Bibel als אליהו-אליהו geschrieben ) Er soll mit einer Botschaft an die Menschen erscheinen, das ist der letzte Buch vor neue Testament in der christlichen Gebot der Bibel.

## Malachi Chapter 3 מלאכי

כֹּה הִנֵּה אֶנְכִּי שֶׁלֶחַ לָכֶם, אֶת אֵלִיָּהוּ הַנִּבִּיא--לִפְנֵי, בּוֹא יוֹם יְהוָה, הַגָּדוֹל, וְהַנּוֹרָא . 23 Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and terrible day of the LORD.

כִּד וְהָשִׁיב לֵב-אֲבוֹת עַל-בָּנִים, וְלֵב בָּנִים עַל-אֲבוֹתָם--פֶּן-אָבוֹא, וְהִכִּיתִי אֶת-הָאָרֶץ חֲרָם. } ש } 24 And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers; lest I come and smite the land with utter destruction. {P}

And most of the Gospels agree on the Truth that there will be a Helper, Comforter sent by God after Jesus's Ministry, Prophesized by Jesus himself.

Which also Isaiah also speaks about Comforter, and new covenant after the Destruction of Jerusalem, and the Jews is waiting until now for Elijah and the Comforter.

אליה = 46 , אליהו = 52, אליהו-אליהו = 53 it is the Name of a Prohpet that weighs the same by Hebrew Alphabet order, which is Ahmad = 53 = אהמד , in Hebrew.

Und die meisten der Evangelien auf die Wahrheit, dass es ein Helfer sein zustimmen, Tröster gesandt von Gott nach Jesu Ministerium, von Jesus selbst prophezeite.

Die auch Jesaja spricht auch über Tröster und neuen Bund nach der Zerstörung von Jerusalem und die Juden bis heute warten Elia und den Tröster.

53 = אליהו-אליהו , 52 = אליהו , 46 = אליה ist es der Name einer propheta, die den gleichen wiegt durch hebräische Alphabet Ordnung, die Ahmad ist = 53 = אהמד, in Hebräisch.



Matthew 12:

[24] But when the Pharisees heard it they said, "It is only by Be-el'zebul, the prince of demons, that this man casts out demons."

In which they mean witch craft (Magic)

قوله تعالى : وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ

قوله تعالى : وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أي واذكر لهم هذه القصة أيضا . وقال : يا بني إسرائيل ولم يقل يا قوم كما قال موسى ؛ لأنه لا نسب له فيكونون قومه .

إني رسول الله إليكم أي بالإنجيل .

مصدقًا لما بين يدي من التوراة لأن في التوراة صفتي ، وأني لم آتكم بشيء يخالف التوراة فتتفروا عني .

ومبشرا برسول مصدقا . " ومبشرا " نصب على الحال ؛ والعامل فيها معنى الإرسال . و " إليكم " صلة الرسول .

يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ قرأ نافع وابن كثير وأبو عمرو "من بعدي" بفتح الياء . وهي قراءة السلمي [ص 75 : وزر بن حبيش وأبي بكر عن عاصم . واختاره أبو حاتم لأنه اسم ؛ مثل الكاف من بعدك ، والتاء من قمت . الباقر بالإسكان . وقرئ " من بعدي اسمه أحمد " بحذف الياء من اللفظ . و " أحمد " اسم نبينا صلى الله عليه وسلم . وهو اسم علم منقول من صفة لا من فعل ؛ فتلك الصفة فعل التي يراد بها التفضيل . فمعنى " أحمد " أي أحمد الحامدين لربه . والأنبياء صلوات الله عليهم كلهم حامدون الله ، ونبينا أحمد أكثرهم حمدا . وأما محمد فممنقول من صفة أيضا ، وهي في معنى محمود ؛ ولكن فيه معنى المبالغة والتكرار . فالمحمد هو الذي حمد مرة بعد مرة . كما أن المكرم من الكرم مرة بعد مرة . وكذلك الممدوح ونحو ذلك . فاسم محمد مطابق لمعناه ، والله سبحانه سماه قبل أن يسمى به نفسه . فهذا علم من أعلام نبوته ، إذ كان اسمه صادقا عليه ؛ فهو محمود في الدنيا لما هدي إليه ونفع به من العلم والحكمة . وهو محمود في الآخرة بالشفاعة . فقد تكرر معنى الحمد كما يقتضي اللفظ . ثم إنه لم يكن محمدا حتى كان أحمد ، حمد ربه فنبأه وشرفه ؛ فلذلك تقدم اسم أحمد على الاسم الذي هو محمد فذكره عيسى عليه السلام فقال : اسمه أحمد . وذكره موسى عليه السلام حين قال له ربه : تلك أمة أحمد ، فقال : اللهم اجعلني من أمة أحمد . فبأحمد ذكره قبل أن يذكره بمحمد ، لأن حمده لربه كان قبل حمد الناس له . فلما وجد وبعث كان محمدا بالفعل . وكذلك في الشفاعة يحمد ربه بالمحمد التي يفتحها عليه ، فيكون أحمد الناس لربه ثم يشفع فيحمد على شفاعة . وروي أن النبي صلى الله عليه وسلم قال " : اسمي في التوراة أحييد ؛ لأنني أحييد أمتي عن النار ، واسمي في الزبور الماحي ، محا الله بي عبدة الأوثان ، واسمي في الإنجيل أحمد واسمي في القرآن محمد لأنني محمود في أهل السماء والأرض . " وفي الصحيح " : لي خمسة أسماء : أنا محمد ، وأحمد ، وأنا الماحي الذي يمحو الله بي الكفر ، وأنا الحاشر الذي تحشر الناس على قدمي ، وأنا العاقب . " وقد تقدم

فلما جاءهم بالبينات قيل عيسى . وقيل : محمد صلى الله عليه وسلم

الماحي مذكور في اشعيا

الحاشر في مزامير داود

العاقب ترجمة لاسم يعقوب و كان نصارى نجران يسمون هذا الاسم (العاقب) تيمنا بيعقوب عليه السلام



أما اسم أحيّد فالحديث ضعيف و فيه ان في سنده أحد الرواة يضع عن سفينة المحدث

## ورود كلمة محمود-מחמוד في التوراة

المراثي 1:

**Lamentatio ns Chapter 1 and 2** **יא** כָּל-עַמָּה נָאֲנָחִים מִבְּקָשִׁים **11** All her people sigh, they seek bread; they have given their pleasant things for food to refresh the soul. 'See, O LORD, and behold, how abject I am become.' {S}

**מִמְּדֻיָּהֶם (מִמְּדֻיָּהֶם) בְּאֶקֶל לְהַנְשִׁיב נַפְשִׁי; רָאָה יְהוָה אֵיכָה (4)** **1 and 2** **אֵיכָה (4)**

ورود كلمة محمود في جزء من المراثي مختلف عليه في القراءات, و هذا يدل على عدم استقرار التوراة, و خلاف النسخات فيها, و يوجد اختلاف بين النسخ اليمنية, و العراقية, و الاشكنازية (الغربية), مع ايضا وجود اختلاف بين التوراة الحالية و نسخة البحر الميت (كهوف قمران) المكتشفة في 1948 م حيث يوجد اختلاف في مزامير غير موجودة في التوراة الحالية, و صلاة نبونانيد (آخر ملوك بابل) حيث تخلط التوراة بين نبوخذ نصر و نبونانيد الآرامي آخر ملوك بابل في كتاب دانيال (سفر دانيال).

### Song of Songs Chapter 5 שיר השירים

**טז** חֶפְזוֹ, מִמְּתָקִים, וְכֵלּוֹ, מִמְּדִים; זֶה **16** His mouth is most sweet; yea, he is altogether lovely. This is my beloved, and this is my friend, O daughters of Jerusalem.'

**דוֹדִי וְזֶה רַעִי, בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם.**

**Kings I – 20 – 6**  
**الملوك الأول 20 - 6**

### 1 Kings Chapter 20 מלכים א

**א** וּבֶן-הַדָּד מֶלֶךְ-אַרָם, קָבַץ אֶת-כָּל-חֵילוֹ, וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם מֶלֶךְ **1** And Ben-hadad the king of Aram gathered all his host together; and there were thirty and two kings with him, and horses and chariots; and he went up and besieged Samaria, and fought against it.

**ב** וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל-אַחָאֵב מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל, הָעִירָה . **2** And he sent messengers to Ahab king of Israel, into the city,



ג וַיֹּאמֶר לוֹ, כֹּה אָמַר בֶּן-הַדָּד, כֶּסֶף וְזָהָב, לִי-הוּא; וְנָשִׁיךָ וּבְנֶיךָ הַטּוֹבִים, לִי-הֵם .

3 and said unto him: 'Thus saith Ben-hadad: Thy silver and thy gold is mine; thy wives also and thy children, even the goodliest, are mine.'

ד וַיַּעַן מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר, כַּדְבָרֶךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ: לֶךָ אֲנִי, וְכָל-אֲשֶׁר-לִי .

4 And the king of Israel answered and said: 'It is according to thy saying, my lord, O king: I am thine, and all that I have.'

ה וַיָּשׁוּבוּ, הַמַּלְאָכִים, וַיֹּאמְרוּ, כֹּה-אָמַר בֶּן-הַדָּד לְאָמַר: כִּי-שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר, כֶּסֶף וְזָהָב וְנָשִׁיךָ וּבְנֶיךָ לִי תֵּן .

5 And the messengers came again, and said: 'Thus speaketh Ben-hadad, saying: I sent indeed unto thee, saying: Thou shalt deliver me thy silver, and thy gold, and thy wives, and thy children;

ו כִּי אִם-כָּעַת מָחָר, אֲשַׁלַּח אֶת-עַבְדֵי אֱלֹהֶיךָ, וְהִנֵּה כָל-מַחְמַד עֵינֶיךָ, יָשִׁימוּ בְיָדָם וְלָקְחוּ .

6 but I will send my servants unto thee tomorrow about this time, and they shall search thy house, and the houses of thy servants; and it shall be, that whatsoever is pleasant in thine eyes, they shall put it in their hand, and take it away.'

מלכים א פרק כ

א...ובנהדד מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושלשים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם בה...ב...וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה...ג...ויאמר לו כה אמר בנהדד כספך וזהבך ליהוא ונשיך ובניך הטובים ליהם...ד...ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אני המלך לך אני וכל אשר לי...ה...וישובו המלאכים ויאמרו כה אמר בנהדד לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך ליתן...ו...כי אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בני עבדיך והיה כל מחמד עיניך ישימו בידם וילקחו...ז...ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כישלח אלי לנשי ולבני ולכספיו לזהבי ולא מנעתי ממנו...ח...ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם את שמע ולא תאבה...ט...ויאמר למלאכי בנהדד אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבהו דבר...י...וישלח אליו בנהדד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוספו אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכלה העם אשר ברגלי...יא...ויען מלך ישראל ויאמר דברו אליהם להלל חגרי כמפתח...יב...וייהי כשמע את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו וישימו על העיר...יג...והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראיתי את כל המון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידע ת כי אני יהוה...יד...ויאמר אחאב במי ויאמר כה אמר יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר מייאסר המלחמה ויאמר אתה...טו...ויפק ד אתנערי שרי המדינות והיו מאתים שלשים ושלשים ואחריהם פקד את כל העם כלבני ישראל שבעת אלפים...טז...ויצאו בצהרי מ...ובנהדד שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושלשים מלך עזר אתו...יז...ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה וישלח בנהדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון...יח...ויאמר אם שלום יצאו תפשו חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשו...יט...ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחילו אשר אחריהם...כ...ויכו איש איש וינסו ארם וירדפם ישראל וימלט בנהדד מלך ארם על סוס ופרשים...כא...ויצא מלך ישראל ויך אתה סוס ואת הרכב והכה בארם מכה גדולה...כב...ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר לו לך היתחזק ודע וראה את אשר תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם עלה עליך...

Isaiah 64:10

ישעיהו פרק סד

א...כקדח אש המסים מים תבעה אש להודיע שמך לצריך מפניך גוים ירגו...ב...בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נזלו...ג...ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים וזולתך יעשה למחכה לו...ד...פגעת את ששועש צדק בדרכיך וזכורך הן אתה קצפת ונחטא בהם עולם ונושע...ה...ונהי כטמא כלנו וכבגד עדים כל צדקתנו ונבל כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו...ו...



איןקורא בשמך מתעורר להחזיק בך כיהסתרת פניך ממנו ותמוגנו בידעונו... ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו... חאלתקצף יהוה עדמאד ואללעד תזכר עון יהוה הבטנא עמך כלנו... טערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שממה... בית קדשנו ותפארתנו אשר הללך אבתינו היה לשרפת אש וכל מחמד ינו היה לחרבה... יאהעלאלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו עדמאד...

[chapter in Hebrew](#)

## Isaiah Chapter 64 יִשְׁעִיָּה

- א** כקדח אש המסים, מים תבעה-אש, להודיע שמך, לצריר; מפניך, גוים ירָגוּ .  
1 As when fire kindleth the brush-wood, and the fire causeth the waters to boil; to make Thy name known to Thine adversaries, that the nations might tremble at Thy presence,
- ב** בעשותך נוראות, לא נקנה; נרדת, מפניך הרים נזלו. } ס {  
2 When Thou didst tremendous things which we looked not for--Oh that Thou wouldest come down, that the mountains might quake at Thy presence!-- {S}
- ג** ומעולם לא-שמעו, לא האזינו; עין לא-ראתה, אלהים זולתך-- יעשה, למסכה-לו .  
3 And whereof from of old men have not heard, nor perceived by the ear, neither hath the eye seen a God beside Thee, who worketh for him that waiteth for Him.
- ד** פגעת את-שש ועשה צדק, בדרךך יצוריה; הן אתה קצפת ונחטא, בהם עולם וננשע .  
4 Thou didst take away him that joyfully worked righteousness, those that remembered Thee in Thy ways--behold, Thou wast wroth, and we sinned--upon them have we stayed of old, that we might be saved.
- ה** ונהי כטמא כלנו, וכבגד עדים כל-צדקתינו; ונבל כעלה כלנו, ועוננו כרוח ישאנו .  
5 And we are all become as one that is unclean, and all our righteousnesses are as a polluted garment; and we all do fade as a leaf, and our iniquities, like the wind, take us away.
- ו** ואין-קורא בשמך, מתעורר להסזיק בך: כי-הסתרת פניך ממנו, ותמוגנו ביד-עוננו .  
6 And there is none that calleth upon Thy name, that stirreth up himself to take hold of Thee; for Thou hast hid Thy face from us, and hast consumed us by means of our iniquities.
- ז** ועתה יהוה, אבינו אתה; אנחנו החמר ואתה יצרנו, ומעשה ידך כלנו .  
7 But [now](#), O LORD, Thou art our Father; we are the clay, and Thou our potter, and we all are the work of Thy hand.
- ח** אל-תקצף יהוה עד-מאד, ואל-לעד תזכר עון; הן הבטנא, עמך כלנו .  
8 Be not wroth very sore, O LORD, neither remember iniquity for ever; behold, look, we





beseech Thee, we are all Thy people.

ט ערי קדשך, היו מדבר; ציון מדבר היתה, ירושלם שקמה . 9 Thy holy cities are become a wilderness, Zion is become a wilderness, Jerusalem a desolation.

י בית קדשנו ותפארתנו, אשר הללוה אבותינו--היה, לשרפת אש; וכל מתמדינו, היה לחרבה . 10 Our holy and our beautiful house, where our fathers praised Thee, is burned with fire; and all our pleasant things are laid waste.

יא העל-אלה תתאפק, יהוה; תתקשה ותעננו, עד-מאד. } פ } 11 Wilt Thou refrain Thyself for these things, O LORD? Wilt Thou hold Thy peace, and afflict us very sore? {P}

יחזקאל פרק כד

א...ויהי דבריהוה אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר...ב...בן אדם כתוב [כתב קרי] לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלם בעצם היום הזה...ג...ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפתה סיר שפת וגם יצק בו מים...ד...אסף נתחיה אליה כלנתח טוב ירך וכתף מבחר עצמים מלא...ה...מבחר הצאן לקוח וגם דורה עצמים תחתיה רתח רתחיה גמבשלו עצמיה בתוכה...ו...לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לאנפל עליה גורל...ז...כי דמה בתוכה היה על צחיח סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ לכסות עליו עפר...ח...לה עלות חמה לנקם נקם נתת יא תדמה על צחיח סלע לבלתי הכסות...ט...לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני אגדיל המדורה...י...הרבה העצים הדלק האש התם הבשר והרקח המרקחה העצמות יחרו...יא...והעמידה על גחליה רקקה למען תחם וחרה נחשתה ונתכה בתוכה טמאתה תתם חלאתה...יב...תאנים הלאתו לא תצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה...יג...בטמאתך זמה יען טהרתך ולא טהרת מטמאתך לא תטהר יעוד עדה נחית את חמתי בך...יד...אני יהוה דברתי באה ועשיתי לאאפרע ולא אחוס ולא אנחם כדרכך וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה...טו...ויהי דבריהוה אלי לאמר...טז...בן אדם הנני לקח ממך את מחמד עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה ולוא תבוא דמעתי...יז...האנק דם מתים אבל לא תעשה פארך חבוש עליך ונעליך תשים ברגליך ולא תעטה על שפם ולחם אנשים לא תאכל...יח...וא דבר אלהים בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי...יט...ויאמרו אלי העם הלא תגיד לנו מה אלה לנו כי אתה עש...כ...ואמר אליהם דבריהוה היה אלי לאמר...כא...אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה הנני מחלל את מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם ומחמל נפשכם ובנותיכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב יפלו...כב...ועשיתם כאשר עשיתי על שפם לא תעטו ולחם אנשים לא תאכלו...כג...ופארכם על ראשיכם ונעליכם ברגליכם לא תספדו ולא תבכו ונמקתם בעונותיכם ונהמתם איש אלא חיו...כד...ויהי יחזקאל לכם למופת ככל אשר עשה תעשו בבאה וידעתם כי אני אדני יהוה...

כה...וואתה בן אדם הלוא ביום קחתי מהם את מעוזם משוש תפארתם את מחמד עיניהם ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם...כו...בי ומה הוא יבוא הפליט אליך להשמעות אזנים...כז...ביום ההוא יפתח פיך אתה הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת ידעו כי אני יהוה...

Hosea (هو شع)

Hosea Chapter 9 הושע



- א אל-תשמח ישראל אל-גיל כעמים, כי זנית מעל אלהיה;  
אֶהֱבֶתָ אֶתְנֹן, עַל כָּל-גִּרְנוֹת דָּגָן .
- ב גֵּרֹן וְיִקְב, לֹא יִרְעֶם; וְתִירוֹשׁ, יִכָּשֶׁ בָּהּ .
- ג לֹא יֵשְׁבוּ, בְּאֶרֶץ יְהוָה; וְשָׁב אֶפְרַיִם מִצְרַיִם, וּבָאֲשׁוּר טָמֵא יֵאָכְלוּ .
- ד לֹא-יִסְכּוּ לַיהוָה זֶן, וְלֹא יִעָרְבוּ-לוֹ--זִבְחֵיהֶם כָּלֶחֶם אוֹנִים לָהֶם, כָּל-אֲכָלֵיו יִטְמָאוּ: כִּי-לֶחֶמָם לְנַפְשָׁם, לֹא יָבֹא בֵּית יְהוָה .
- ה מֶה-תַּעֲשׂוּ, לְיוֹם מוֹעֵד, וּלְיוֹם, חַג-יְהוָה .
- ו כִּי-הִנֵּה הֵלְכוּ מִשָּׁד, מִצְרַיִם תִּקְבְּצֵם מִן תִּקְבְּרֵם; מִחֲמַד לְכַסְפָּם, קְמוֹשׁ יִירָשֶׁם, חוֹם, בְּאֶהְלֵיהֶם .
- 1 Rejoice not, O Israel, unto exultation, like the peoples, for thou hast gone astray from thy God, thou hast loved a harlot's hire upon every corn-floor.
- 2 The threshing-floor and the wine-press shall not feed them, and the new wine shall fail her.
- 3 They shall not dwell in the LORD'S land; but Ephraim shall return to Egypt, and they shall eat unclean food in Assyria.
- 4 They shall not pour out wine-offerings to the LORD, neither shall they be pleasing unto Him; their sacrifices shall be unto them as the bread of mourners, all that eat thereof shall be polluted; for their bread shall be for their appetite, it shall not come into the house of the LORD.
- 5 What will ye do in the day of the appointed season, and in the day of the feast of the LORD?
- 6 For, lo, they are gone away from destruction, yet Egypt shall gather them up, Memphis shall bury them; their precious treasures of silver, nettles shall possess them, thorns shall be in their tents.

הושע פרק ט

א...אלתשמח ישראל אלגיל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן...גרן ויקב לא ירעם ותירוש יכחש ב...ג...לא ישובו בארץ יהוה ושוב אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו...ד...לא יסכו ליהוה יין ולא יערבולו זבחים כלחם אונים להם כל אכליו יטמאו כילחמם לנפשם לא יבוא בית יהוה...ה...מה תעשו ליום מועד וליום חג יהוה...ו...כיהנה הלכו משד מצרי...ם תקבצם מן תקברם מחמד לכספם קמוש יירשם חוה באהליהם...ז...באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנבי אמשגע איש הרוח על רב עונך ורבה משטמה...ח...צפה אפרים עם אלהי נביא פח יקוש על כל דרכיו משטמה בבית אלהיו...ט...העמיקו שחתו כימי הגבעה יזכור עונם יפקוד חטאותם...י...כענבים במדבר מצאתי ישראל כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם המה באו בעלפפור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים כאהבם...יא...אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומהריון...יב...כי אם יגדלו אתבניהם וישכלתים מאדם כיגם אוי להם בשו רימהם...יג...אפרים כאשר ראיתי לצור שתולה בנזה ואפרים להוציא אלהרג בניו...יד...תן להם יהוה מהתתן תן להם רחם משכי ליושדים צמקים...טו...כל רעתם בגלגל כישם שנאתים על רע מעלליהם מבית יאגרשם לא אוסף אהבתם כלשריהם סררים...טז...הכה אפרים שרשם יבש פרי בלי [בלקרי] יעשון גם כי ילדון והמתי מחמד יבטנם...יז...ימאסם אלהי כי לא שמעו לו ויהיו נדדים בגוים...

Joel (יוئיל)



Joel Chapter 4 יואל

- א** כִּי, הִנֵּה בַיָּמִים הַהֵמָּה--וּבַעֲת הַהִיא: אֲשֶׁר אֲשׁוּב (אָשִׁיב) אֶת-שְׁבוּת יְהוּדָה, וִירוּשָׁלַם .
- ב** וְקַבְצָתִי, אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם, וְהוֹרַדְתִּים, אֶל-עֵמֶק יְהוֹשָׁפָט; וְנִשְׁפָּטִי עִמָּם שָׁם, עַל-עַמִּי וְנַחֲלָתִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פָּזְרוּ בְּגוֹיִם, וְאֶת-אֶרֶצִּי, חָלְקוּ .
- ג** וְאֵל-עַמִּי, יָדוּ גֹרֶל; וַיִּתְּנוּ הַיָּלֵד בַּזֹּנָה, וְהַיָּלֵדָה מִכָּרוּ בִּינוֹ וַיִּשְׁתּוּ .
- ד** וְגַם מֶה-אַתֶּם לִי, צֹר וְצִידוֹן, וְכָל, גְּלִילוֹת פְּלִשְׁתִּי; הַגְּמוּל, אַתֶּם מְשַׁלְּמִים עָלַי, וְאִם-גְּמֻלִים אַתֶּם עָלַי, קַל מִהֲרָה אָשִׁיב גְּמֻלְכֶם בְּרֹאשְׁכֶם .
- ה** אֲשֶׁר-כֶּסֶפִּי וְזָהָבִי, לָקַחְתֶּם; וַיִּחַמְדוּ, הַטֹּבִים, הַבָּאִתֶּם, לְהִיכְלִיכֶם .
- 1** For, behold, in those days, and in that time, when I shall bring back the captivity of Judah and Jerusalem,
- 2** I will gather all nations, and will bring them down into the valley of Jehoshaphat; and I will enter into judgment with them there for My people and for My heritage Israel, whom they have scattered among the nations, and divided My land.
- 3** And they have cast lots for My people; and have given a boy for an harlot, and sold a girl for wine, and have drunk.
- 4** And also what are ye to Me, O Tyre, and Zidon, and all the regions of Philistia? will ye render retribution on My behalf? and if ye render retribution on My behalf, swiftly, speedily will I return your retribution upon your own head.
- 5** Forasmuch as ye have taken My silver and My gold, and have carried into your temples **My goodly** treasures;

יואל פרק ד

א...כי הנה בימים ההמה ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יהודה וירושלם...ב...וקבצתי את כל הגוים והורדתי אל עמק יהושפט ונשפטי עמם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו...ג...ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילדה מ כרו ביין וישתו...ד...וגם מה אתם לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם עלי קל מהרה א שיב גמלכם בראשכם...ה...אשר כספי וזהבי לקחתם...ו...מחמדו הטובים הבאתם להיכליכם...ז...ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לב ניהונים למען הרחיקם מעל גבולם...ח...הנני מעיר מן המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבת גמלכם בראשכם...ט...ומכרתו אתבניכם ואתבנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אלגוי רחוק כי יהיה דבר...

Songs of Solomon نشيد الانشاد

שיר השירים פרק ה



Song of Songs Chapter 5

## איכה • פרק א

781447 747017

0xaD2acE77cF468430691bF20651c06BC5d1AB351D

א...איכה יעיב באפואדני אתבתציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולאזכר הדםרגליו ביום אפוא...  
 ב...בלע אדני לא חמל את כלנאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בתי הודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה...  
 ג...גדע בחריאף כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאשר להבה אכלה סביב...  
 ד...דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמד יעין באהל בתציון שפך כאשר חמתו...  
 ה...היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כלארמנותיה שחת מבצרי וירב בבתי הודה תאניה ואניה...  
 ו...ויחמס כגן שכו שחת מועדו שכח יהוה בציון מועד וישבת וינאץ בזעמאפוא מלך וכהן...  
 ז...זנח אדני מזבח ונאר מקדשו הסגר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה כיום מועד...  
 ח...חשב יהוה להשחית חומת בתציון נטה קולו לאהשיב ידו מבלע ויאבלחל וחומה יחדו אמללו...  
 ט...טבעו בארץ שעריה אבד ושבבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה גם נביאיה לאמצאו חזון מיהוה...  
 י...ישבו לארץ ידמו יקני בתציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלם...  
 יא...כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על שבר בתעמי בעטף עולל ויונק ברחבות קריה...  
 יב...לאמתם יאמר איה דגן ויין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר בהשתפך נפשם אלחיק אמתם...  
 יג...מהאעידך מה אדמה לך הבת ירושלם מה אשולהך ונאחמך בתולת בתציון כי גדול כיס שברך מירפאלך...  
 יד...נביאך חזו לך שוא ותפל ולאלגלו על עונך להשיב שבתך ויחזו לך משאות שוא ומדוחים...  
 טו...ספקו עליך כפים כלעברי דרך שרקו וינעו ראשם על לבת ירושלם הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכלה ארץ...  
 טז...פצו עליך פיהם כל אויבך שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו אך זה היום שקו וינהו מצאנו ראינו...  
 יז...עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימקדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן צריך...  
 יח...צעק לבם אלאדני חומת בתציון הוריד כנחל דמעה יומם ולילה אלתתני פוגת לך אלתדם בתעינך...  
 יט...קומי רני בליל לראש אשמרות שפכי כמים לבך נכה פני אדני שאי אליו כפיך עלנפש עוללך העטופים ברעב בראש כל חצות...  
 כ...ראה יהוה והביטה למי עוללת כה אמתאכלנה נשים פרים עללי טפחים אסיהרג במקדש אדני כהן ונביא...  
 כא...שכבו לארץ חצות נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחתי לא חמלתי...  
 כב...תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אפיהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי כלם...

## Lamentations Chapter 1

- 1 How doth the city sit solitary, that was full of people! How is she become as a widow! She that was great among the nations, and princess among the provinces, how is she become tributary! {S}
- א איכה ישבה בָּדָד, הָעִיר רַבָּתִי עָם--הָיְתָה, בְּאֶלְמָנָה; רַבָּתִי בְּגוֹיִם, שְׁרָתִי בְּמַדִּינוֹת--הָיְתָה, לְמַס. {ס}
- 2 She weepeth sore in the night, and her tears are on her cheeks; she hath none to comfort her among all her lovers; all her friends have dealt treacherously with her, they are become her enemies. {S}
- ב בָּכוּ תִבְכֶּה בַּלַּיְלָה, וְדַמְעָתָה עַל לִחְיָהּ--אֵין-לָהּ מְנַחֵם, מִכָּל-אֹהֲבֶיהָ: כָּל-רַעֲיָהּ בָּגְדוּ בָּהּ, הָיוּ לָהּ לְאֹיְבִים. {ס}
- 3 Judah is gone into exile because of affliction, and because of great servitude; she dwelleth among the nations, she findeth no rest; all her pursuers overtook her within the straits. {S}
- ג גָּלְתָה יְהוּדָה מֵעֲנִי, וּמִרַב עֲבָדָה--הִיא יֹשֶׁבֶת בְּגוֹיִם, לֹא מְצָאָה מְנוּחַ; כָּל-רֹדְפֶיהָ הִשְׁיִגוּהָ, בֵּין הַמְּצָרִים. {ס}
- 4 The ways of Zion do mourn, because none come to the solemn assembly; all her gates are desolate, her priests sigh; her virgins are afflicted, and she
- ד דְּרָכֵי צִיּוֹן אֲבֵלוֹת, מִבְּלִי בָּאִי מוֹעֵד--כָּל-שְׁעָרֶיהָ שׁוֹמְמִין, כָּתְנֶיהָ נֶאֱנָחִים; בְּתוֹלְתֶיהָ נִגְזָת, וְהִיא מֵר-לָהּ. {ס}



herself is in bitterness. {S}

ה היו צריה לראש איביה שלו, כי-הנה הוגה על רב-פשיעה; עולליה הלכו שבי, לפני-צר. {S}

5 Her adversaries are become the head, her enemies are at ease; for the LORD hath afflicted her for the multitude of her transgressions; her young children are gone into captivity before the adversary. {S}

ו ניצא מן בת- (מבת-) ציון, כל-הדרה; היו שריה, כאילים לא-מצאו מרעה, וילכו בלא-כח, לפני רודף. {S}

6 And gone is from the daughter of Zion all her splendour; her princes are become like harts that find no pasture, and they are gone without strength before the pursuer. {S}

ז זכרה ירושלם, ימי עניה ומרודה--כל מחמדיה, אשר היו מימי קדם; בנפל עמה ביד-צר, ואין עוזר לה--ראוה צרים, שחקו על משבתה. {S}

7 Jerusalem remembereth in the days of her affliction and of her anguish all her treasures that she had from the days of old; now that her people fall by the hand of the adversary, and none doth help her, the adversaries have seen her, they have mocked at her desolations. {S}

ח חטא חטאה ירושלם, על-כן לנידה היתה; כל-מכבדיה הזילוה כי-ראו ערנותה, גם-היא נאנקה ונשב אחור. {S}

8 Jerusalem hath grievously sinned, therefore she is become as one unclean; all that honoured her despise her, because they have seen her nakedness; she herself also sigheth, and turneth backward. {S}

ט טמאתה בשוליה, לא זכרה אחריתה, ומרד פלאים, אין מנחם לה; ראה יהנה את-עגלי, כי הגדיל אויב. {S}

9 Her filthiness was in her skirts, she was not mindful of her end; therefore is she come down wonderfully, she hath no comforter. 'Behold, O LORD, my affliction, for the enemy hath magnified himself.' {S}

י ידו פרש צר, על כל-מחמדיה: כי-ראתה גוים, באו מקדשה--אשר צויתה, לא-יבאו בקהל לה. {S}

10 The adversary hath spread out his hand upon all her treasures; for she hath seen that the heathen are entered into her sanctuary, concerning whom Thou didst command that they should not enter into Thy congregation. {S}

יא כל-עמה נאנחים מבקשים לחם, נתנו מחמודיהם (מחמדיהם) באכל להשיב נפש; ראה יהנה והביטה, פי הייתי זוללה. {S}

11 All her people sigh, they seek bread; they have given their pleasant things for food to refresh the soul. 'See, O LORD, and behold, how abject I am become.' {S}

יב לוא אליכם, כל-עברי דרך--הביטו וראו, אם-יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי: אשר הוגה יהנה, ביום חרון אפו. {S}

12 'Let it not come unto you, all ye that pass by! Behold, and see if there be any pain like unto my pain, which is done unto me, wherewith the LORD hath afflicted me in the day of His fierce anger. {S}

יג מפרום שלח-אש בעצמותי, וירדנה; פרש רשת לרגלי, השביני אחור--נתנני שממה, כל-היום דנה. {S}

13 From on high hath He sent fire into my bones, and it prevaieth against them; He hath spread a net for my feet, He hath turned me back; He hath made





me desolate and faint all the day. {S}

**יד** נשקד על פשעי בידו, ישתרגו עליו על-צנארי--הכשיל פחי;  
נתנני אדני, בידי לא-אוכל קום. } ס }

**14** The yoke of my transgressions is impressed by His hand; they are knit together, they are come up upon my neck; He hath made my strength to fail; the Lord hath delivered me into their hands, against whom I am not able to stand. {S}

**טו** סלה כל-אבירי אדני בקרבי, קרא עלי מועד לשבר בחורי;  
גת דרך אדני, לבתולת בת-יהודה. } ס }

**15** The Lord hath set at nought all my mighty men in the midst of me; He hath called a solemn assembly against me to crush my young men; the Lord hath trodden as in a winepress the virgin the daughter of Judah.' {S}

**טז** על-אלה אני בוכה, עיני עיני ירדה מים--כי-רחק ממני  
מנחם, משיב נפשי; היו בני שוממים, כי גבר אויב. } ס }

**16** 'For these things I weep; mine eye, mine eye runneth down with water; because the comforter is far from me, even he that should refresh my soul; my children are desolate, because the enemy hath prevailed.' {S}

**יז** פרשה ציון בנדיה, אין מנחם לה--צנה יהנה לעלב, סביביו  
צרי; היתה ירושלם לנדה, ביניהם. } ס }

**17** Zion spreadeth forth her hands; there is none to comfort her; the LORD hath commanded concerning Jacob, that they that are round about him should be his adversaries; Jerusalem is among them as one unclean. {S}

**יח** צדיק הוא יהנה, פי פיהו מריתי; שמעו-נא כל-עמים  
(העמים), וראו מכאבי--בתולתי ובחורי, הקלכו בשבי. } ס }

**18** 'The LORD is righteous; for I have rebelled against His word; hear, I pray you, all ye peoples, and behold my pain: my virgins and my young men are gone into captivity. {S}

**יט** קראתי למאהבי המה רמוגי, פהני וזקני בעיר גנעו: פי-  
בקשו אכל למו, וישיבו את-נפשם. } ס }

**19** I called for my lovers, but they deceived me; my priests and mine elders perished in the city, while they sought them food to refresh their souls. {S}

**כ** ראה יהנה כי-צר-לי, מעי חמרמרו--נהפד לבי בקרבי, כי מרו  
מריתי; מחוץ שפלה-חרב, בבית כמנתי. } ס }

**20** Behold, O LORD, for I am in distress, mine inwards burn; my heart is turned within me, for I have grievously rebelled. Abroad the sword bereaveth, at home there is the like of death. {S}

**כא** שמעו פי נאנקה אני, אין מנחם לי--כל-אויבי שמעו רעתי  
ששו, כי אתה עשית; הבאת יום-קראת, ויהיו כמני. } ס }

**21** They have heard that I sigh, there is none to comfort me; all mine enemies have heard of my trouble, and are glad, for Thou hast done it; Thou wilt bring the day that Thou hast proclaimed, and they shall be like unto me. {S}

**כב** תבא כל-רעתם לפניך ועולל למו, כאשר עוללת לי על כל-  
פשעי: כי-רבות אנחתי, ולבי דני. } פ }

**22** Let all their wickedness come before Thee; and do unto them, as Thou hast done unto me for all my transgressions; for my sighs are many and my heart



is faint.' {P}

## Lamentations Chapter 2

א איכה יעיב באפו אדני, את-בת-ציון--השליך משמים ארץ,  
תפארת ישראל; ולא-זכר הדם-רגליו, ביום אפו. } ס {

1 How hath the Lord covered with a cloud the daughter of Zion in His anger! He hath cast down from heaven unto the earth the beauty of Israel, and hath not remembered His footstool in the day of His anger. {S}

ב בלע אדני לא (ולא) חמל, את כל-נאות יעקב--הרס בעברתו  
מבצרי בת-יהודה, הגיע לארץ; חלל ממלכה, ושריה. } ס {

2 The Lord hath swallowed up unsparingly all the habitations of Jacob; He hath thrown down in His wrath the strongholds of the daughter of Judah; He hath brought them down to the ground; He hath profaned the kingdom and the princes thereof. {S}

ג גדע בחרי-אף, כל קרן ישראל--השיב אחור ימינו, מפני  
אויב; ויבער ביצלב כאש להבה, אכלה סביב. } ס {

3 He hath cut off in fierce anger all the horn of Israel; He hath drawn back His right hand from before the enemy; and He hath burned in Jacob like a flaming fire, which devoureth round about. {S}

ד דרך קשתו כאויב, נצב ימינו כצר, ויהרג, כל מחמדי-עין;  
באהל, בת-ציון, שפך כאש, חמתו. } ס {

4 He hath bent His bow like an enemy, standing with His right hand as an adversary, and hath slain all that were pleasant to the eye; in the tent of the daughter of Zion He hath poured out His fury like fire. {S}

ה הנה אדני כאויב, בלע ישראל--בלע כל-ארמנותיה, שחת  
מבצרי; ויגר, בבת-יהודה, תאניה, ואניה. } ס {

5 The Lord is become as an enemy, He hath swallowed up Israel; He hath swallowed up all her palaces, He hath destroyed his strongholds; and He hath multiplied in the daughter of Judah mourning and moaning. {S}

ו ויחמס כגן שכו, שחת מעדו; שפח יהנה בציון מועד ושבט,  
וינאץ בזעם-אפו מלך וכהן. } ס {

6 And He hath stripped His tabernacle, as if it were a garden, He hath destroyed His place of assembly; the LORD hath caused to be forgotten in Zion appointed season and sabbath, and hath rejected in the indignation of His anger the king and the priest. {S}

ז זנח אדני מזבחו, נאר מקדשו--הסגיר ביד-אויב, חומת  
ארמנותיה; קול נתנו בבית-יהנה, כיום מועד. } ס {

7 The Lord hath cast off His altar, He hath abhorred His sanctuary, He hath given up into the hand of the enemy the walls of her palaces; they have made a noise in the house of the LORD, as in the day of a solemn assembly. {S}



- ח** חָשַׁב יְהוָה לְהַשְׁחִית, חֹמַת בֶּת-צִיּוֹן--נָטָה קוֹ, לֹא-הָשִׁיב יָדוֹ מִבְּלֹעַ; וַיֵּאֱבֹל-חֵל וְחֹמָה, יַחְדָּו אֶמְלָלוּ. } ס {
- ט** טָבְעוּ בָאָרֶץ שַׁעְרֶיהָ, אֲבָד וְשַׁבַּר בְּרִיחֶיהָ; מַלְכָּה וְשָׂרֶיהָ בְּגוֹיִם, אִין תּוֹרָה--גַּם-נְבִיאֶיהָ, לֹא-מָצְאוּ חֲזוֹן מִיְהוָה. } ס {
- י** יָשְׁבוּ לָאָרֶץ יְדָמוּ, זָקְנֵי בֶת-צִיּוֹן--הֵעֲלוּ עֹפֶר עַל-רֹאשָׁם, חָגְרוּ שָׁקִים; הוֹרִידוּ לָאָרֶץ רֹאשׁוֹן, בְּתוֹלַת יְרוּשָׁלָּם. } ס {
- יא** כָּלֹו בְדַמְעוֹת עֵינַי, חֲמַרְמָרוּ מַעֵי--נִשְׁפָּף לָאָרֶץ כְּבָדִי, עַל-שִׁבְרֵי בֶת-עַמִּי: בַּעֲטָף עוֹלָל וְיוֹנֵק, בְּרַחֲבוֹת קִרְיָהּ. } ס {
- יב** לְאַמְתָּם, יֹאמְרוּ, אֵיהָ, דָּגָן וְיֵין: בְּהִתְעַשְׂפָם כְּחֵלֶל, בְּרַחֲבוֹת עִיר--בְּהִשְׁתַּפֵּף נַפְשָׁם, אֶל-חֵיק אֲמָתָם. } ס {
- יג** מָה-אֶעֱיִידָךְ מָה אֲדַמָּה-לָךְ, הִבַּת יְרוּשָׁלַם--מָה אֲשֹׁנָה-לָךְ וְאֶנְחַמָּךְ, בְּתוֹלַת בֶּת-צִיּוֹן: כִּי-גָדוֹל פִּיִּם שִׁבְרָךְ, מִי יִרְפָּא-לָךְ. } ס {
- יד** נְבִיאֶיךָ, חֲזוּ לָךְ שָׁנָא וְתַפֵּל, וְלֹא-גִלּוּ עַל-עֲוֹנֶךָ, לְהָשִׁיב שְׁבִיתְךָ (שְׁבוּתָךְ); וַיַּחֲזוּ לָךְ, מַשְׁאוֹת שָׁנָא וּמַדּוּחִים. } ס {
- טו** סָפְקוּ עֲלֶיךָ פִּפְיָם, כָּל-עַבְרֵי דָרְךָ--שָׁרְקוּ וַיִּנְעוּ רֹאשָׁם, עַל-בֵּת יְרוּשָׁלָּם: הֲזֹאת הָעִיר, שִׁיאֲמָרוּ כְּלִילַת יָפִי--מְשׁוֹשׁ, לְכָל-הָאָרֶץ. } ס {
- טז** כָּצוּ עֲלֶיךָ פִּיָּהֶם, כָּל-אֲיִבֶיךָ--שָׁרְקוּ וַיִּחַרְקוּ-שָׁן, אֲמָרוּ בְלָעֲנוּ; אֵךְ זֶה הַיּוֹם שִׁקּוּיָהֶוּ, מָצְאוּ רָאִינוּ. } ס {
- 8** The LORD hath purposed to destroy the wall of the daughter of Zion; He hath stretched out the line, He hath not withdrawn His hand from destroying; but He hath made the rampart and wall to mourn, they languish together. {S}
- 9** Her gates are sunk into the ground; He hath destroyed and broken her bars; her king and her princes are among the nations, instruction is no more; yea, her prophets [find](#) no vision from the LORD. {S}
- 10** They sit upon the ground, and keep silence, the elders of the daughter of Zion; they have cast up dust upon their heads, they have girded themselves with sackcloth; the virgins of Jerusalem hang down their heads to the ground. {S}
- 11** Mine eyes do fail with tears, mine inwards burn, my liver is poured upon the earth, for the breach of the daughter of my people; because the young children and the sucklings swoon in the broad places of the city. {S}
- 12** They say to their mothers: 'Where is corn and wine?' when they swoon as the wounded in the broad places of the city, when their soul is poured out into their mothers' bosom. {S}
- 13** What shall I take to witness for thee? What shall I liken to thee, O daughter of Jerusalem? What shall I equal to thee, that I may comfort thee, O virgin daughter of Zion? For thy breach is great like the sea; who can heal thee? {S}
- 14** Thy prophets have seen visions for thee of vanity and delusion; and they have not uncovered thine iniquity, to bring back thy captivity; but have prophesied for thee burdens of vanity and seduction. {S}
- 15** All that pass by clap their hands at thee; they hiss and wag their head at the daughter of Jerusalem: 'Is this the city that men called the perfection of beauty, the joy of the whole earth?' {S}
- 16** All thine enemies have opened their mouth wide against thee; they hiss and gnash the teeth; they say:



'We have swallowed her up; certainly this is the day that we looked for; we have found, we have seen it.' {S}

**17** The LORD hath done that which He devised; He hath performed His word that He commanded in the days of old; He hath thrown down unsparingly; and He hath caused the enemy to rejoice over thee, He hath exalted the horn of thine adversaries. {S}

**יז** עָשָׂה יְהוָה אֲשֶׁר נָאָם, בַּצַּע אֲמָרְתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה מִימֵי-קֶדֶם-- הָרֶם, וְלֹא חָמַל; וַיִּשְׂמַח עָלֶיךָ אוֹיֵב, הָרִים קֶרֶן צָרֶיךָ. {S}

**18** Their heart cried unto the Lord: 'O wall of the daughter of Zion, let tears run down like a river day and night; give thyself no respite; let not the apple of thine eye cease. {S}

**יח** צָעַק לִבָּם, אֶל-אֲדֹנָי; חֲזַמְת בַּת-צִיּוֹן הוֹרִידִי כְנָסֶל דְּמָעָה, יוֹמָם וְלַיְלָה--אֶל-תִּתְּנִי פֹגַת לָךְ, אֶל-תִּדְּם בַּת-עֵינֶיךָ. {S}

**19** Arise, cry out in the night, at the beginning of the watches; pour out thy heart like water before the face of the Lord; lift up thy hands toward Him for the life of thy young children, that faint for hunger at the head of every street.' {S}

**יט** קוּמִי רִנֵּי בַלַּיִל (בַּלַּיְלָה), לְרֹאשׁ אֲשִׁמְרוֹת--שִׁפְכִי כַּמִּים לִבֶּךָ, נִכַּח פְּנֵי אֲדֹנָי; שִׂאִי אֱלֹוֵי פִפְיֶךָ, עַל-נֶפֶשׁ עוֹלְלֶיךָ--הֶעֱטוּפִים בְּרָעָב, בְּרֹאשׁ כָּל-חֻצוֹת. {S}

**20** 'See, O LORD, and consider, to whom Thou hast done thus! Shall the women eat their fruit, the children that are dandled in the hands? Shall the priest and the prophet be slain in the sanctuary of the Lord? {S}

**כ** רְאֵה יְהוָה וְחַבִּיטָהּ, לְמִי עוֹלֵלְתָּ כֹה: אִם-תֹּאכְלֶנָה נָשִׁים פְּרִיָם, עֲלֵלֵי טַפְחִים, אִם-יִהְיֶה בְּמִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כֹּהֵן וְנָבִיא. {S}

**21** The youth and the old man lie on the ground in the streets; my virgins and my young men are fallen by the sword; Thou hast slain them in the day of Thine anger; Thou hast slaughtered unsparingly. {S}

**כא** שָׁכְבוּ לְאֶרֶץ חֻצוֹת נַעַר וְזָקֵן, בְּתוֹלְמִי וּבַחֲוָרִי נָפְלוּ בְּחֶרֶב; תִּרְגַּם בְּיוֹם אַפְּךָ, טַבַּחְתָּ לֹא חָמַלְתָּ. {S}

**22** Thou hast called, as in the day of a solemn assembly, my terrors on every side, and there was none in the day of the LORD'S anger that escaped or remained; those that I have dandled and brought up hath mine enemy consumed.' {P}

**כב** תִּקְרָא כְּיוֹם מוֹעֵד מְגוּרֵי מִסְבִּיב, וְלֹא הָיָה כְּיוֹם אֶף-יְהוָה פָּלִיט וְשָׂרִיד: אֲשֶׁר-טַפַּחְתִּי וְרַבִּיתִי, אִיבִי כָלָם. {P}

דבריי הימים בפרק לו

אויקחו עמהם הארץ אתיהואחזי בניאשיהו וימליכהו תחתאביו בירושלם...בןשלוש ועשרים שנה יואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם...ג...ויסירהו מלך מצרים בירושלם ויענש אתהארץ מאה ככרכסף וככר זהב...ד...וימלך מלך מצרים אתאליקים אחיו עליהודה וירושלם ויסב אתשמו יהויקים ואתיואחז אחיו לקח נכו ויביאהו מצרימה...ה...בןעשרים וחמש שנה יהויקים במלכו וואחת עשרה שנה מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו...ו...עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל ויאסרהו בנחשתים להליכו בבבלה...ז...ומכלי בית יהוה הביא נבוכדנאצר לבבל ויתנם בהיכלו בבבל...ח...ויתר דב



ריהויקים ותעבתיו אשר עשה והנמצא עליו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה וימלך יהויכין בנו תחתיו...  
ט...בן שמונה שנים יהויכין במלכו ושלשה חדשים ועשרת ימים מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה...ולתשובת השנה של  
חיה מלך נבוכדנאצר ויבאהו בבלה עם כלי חמדת בית יהוה וימלך את צדקיהו אחיו עליהודה וירושלם...  
יא...בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם...ויב...ועש הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני  
רמיה הנביא מפי יהוה...וגם במלך נבוכדנאצר מרד אשר השביעו באלהים ויקש את ערפו ויאמץ את לבבו משוב אליהו א  
להי ישראל...יד...גם כלשרי הכהנים והעם הרבו למעול [למעלקרי] מעל ככל תעבות הגוים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש  
בירושלם...טו...וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השכם ושלוח כיחמל על עמו ועל מעונו...טז...ויהיו מלעבים במ  
לאכי האלהים ובזים דבריו ומתעתעים בנבאיו עד עלות חמתי יהוה בעמו עד לאין מרפא...יז...ויעל עליהם את מלך כשדיים ויהר  
ג בחוריהם בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה וזקן וישש הכל נתן בידו...יח...וכל כלי בית האלהים הגדלים והקטנ  
ים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל הביא בבל...יט...וישרפו את בית האלהים וינתצו את חומת ירושלם וכל ארמנות  
יה שרפו באש וכל כלי **מחמד** יה להשחית...  
כ...ויגלה שארית מן החרב אל בבל ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס...כא...למלאות דבריהוה בפני ירמיהו עדרצתה הא  
רץ את שבתותיה כלימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה...  
כב...ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבריהוה בפני ירמיהו העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ויעברקול בכל מלכותו וגם  
מכתב לאמר...

## 2 Chronicles Chapter 36 דברי הימים ב

- 1 Then the people of the land took Jehoahaz the son of Josiah, and made him king in his father's stead in Jerusalem.  
**א** וַיִּקְחוּ, עַם-הָאָרֶץ, אֶת-יְהוֹאָחָז, בֶּן-יֹאשִׁיָּהוּ; וַיַּמְלִיכוּהוּ תַּחַת-אָבִיו, בִּירוּשָׁלַם.
- 2 Joahaz was twenty and three years old when he began to reign; and he reigned three months in Jerusalem.  
**ב** בֶּן-שְׁלוֹשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה, יוֹאָחָז בָּמָלְכוֹ; וְשָׁלָשָׁה חֳדָשִׁים, מָלָךְ בִּירוּשָׁלַם.
- 3 And the king of Egypt deposed him at Jerusalem, and fined the land a hundred talents of silver and a talent of gold.  
**ג** וַיִּסְרֶהוּ מֶלֶךְ-מִצְרַיִם, בִּירוּשָׁלַם; וַיַּעֲנֹשׁ, אֶת-הָאָרֶץ, מֵאָה כֶּסֶף-כָּסָף, וְכֶסֶף זָהָב.
- 4 And the king of Egypt made Eliakim his brother king over Judah and Jerusalem, and changed his name to Jehoiakim. And Neco took Joahaz his brother, and carried him to Egypt. {P}  
**ד** וַיַּמְלֶךְ מֶלֶךְ-מִצְרַיִם אֶת-אֱלִיָּקִים אָחִיו, עַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם, וַיַּשְׁבֵּה אֶת-שְׁמוֹ, יְהוֹיָקִים; וְאֶת-יוֹאָחָז אָחִיו לָקַח נְכוֹ, וַיְבִיֵּאֵהוּ מִצְרָיִמָה. {פ}
- 5 Jehoiakim was twenty and five years old when he began to reign; and he reigned eleven years in Jerusalem; and he did that which was evil in the sight of the LORD his God.  
**ה** בֶּן-עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה, יְהוֹיָקִים בָּמָלְכוֹ, וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה, מָלָךְ בִּירוּשָׁלַם; וַיַּעַשׂ הָרַע, בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו.
- 6 Against him came up Nebuchadnezzar king of Babylon, and bound him in fetters, to carry him to Babylon.  
**ו** וַעֲלִיּוּ עָלָה, נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל; וַיֹּאסְרֶהוּ, בִּנְחָשִׁפְתַּיִם, לְהֵלִיכוֹ, בָּבֶלָה.



- ז ומקלי בית יהנה, הביא נבוכדנאצר לבבל; ויתנם בהיכלו, בבבל.
- 7 Nebuchadnezzar also carried of the vessels of the house of the LORD to Babylon, and put them in his temple at Babylon.
- ח ויתר דברי יהויקים ותעבתיו אשר-עשה, והנמצא עליו--הנם כתובים על-ספר מלכי ישראל, ויהודה; וימלך יהויכין בנו, תחתיו. } פ }
- 8 Now the rest of the acts of Jehoiakim, and his abominations which he did, and that which was found in him, behold, they are written in the book of the kings of Israel and Judah; and Jehoiachin his son reigned in his stead. {P}
- ט בן-שמונה שנים, יהויכין במלכו, וישלשה חדשים ועשרת ימים, מלך בירושלם; ויעש הרע, בעיני יהנה.
- 9 Jehoiachin was eight years old when he began to reign; and he reigned three months and ten days in Jerusalem; and he did that which was evil in the sight of the LORD.
- י ולתשובת השנה, שלח המלך נבוכדנאצר, ויבאהו בבבל, עם-כלי קמדת בית-יהנה; וימלך את-צדקיהו אחיו, על-יהודה וירושלם. } פ }
- 10 And at the return of the year king Nebuchadnezzar sent, and brought him to Babylon, with the goodly vessels of the house of the LORD, and made Zedekiah his brother king over Judah and Jerusalem. {P}
- יא בן-עשרים ואחת שנה, צדקיהו במלכו; ואחת עשרה שנה, מלך בירושלם.
- 11 Zedekiah was twenty and one years old when he began to reign; and he reigned eleven years in Jerusalem;
- יב ויעש הרע, בעיני יהנה אלהיו: לא נכנע, מלפני ירמיהו הנביא--מפי יהנה.
- 12 and he did that which was evil in the sight of the LORD his God; he humbled not himself before Jeremiah the prophet speaking from the mouth of the LORD.
- יג וגם במלך נבוכדנאצר, מרד, אשר השביעו, באלהים; ויקש את-ערפו, ויאמץ את-לבו, משוב, אל-יהנה אלהי ישראל.
- 13 And he also rebelled against king Nebuchadnezzar, who had made him swear by God; but he stiffened his neck, and hardened his heart from turning unto the LORD, the God of Israel.
- יד גם כל-שרי הכהנים והעם, הרבו למעול (-למעל) מעל, ככל, תעבות הגוים; ויטמאו את-בית יהנה, אשר הקדיש בירושלם.
- 14 Moreover all the chiefs of the priests, and the people, transgressed very greatly after all the abominations of the nations; and they polluted the house of the LORD which He had hallowed in Jerusalem.
- טו וישלח יהנה אלהי אבותיהם עליהם, ביד מלאכיו--השפם ושלחם: כי-קמל על-עמו, ויעל-מעונו.
- 15 And the LORD, the God of their fathers, sent to them by His messengers, sending betimes and often; because He had compassion on His people, and on His dwelling-place;
- טז ויהיו מלעבים, במלאכי האלהים, ובזים דבריו, ומתעטעים בנבאיו: עד עלות חמת-יהנה, בעמו--עד-לאין מרפא.
- 16 but they mocked the messengers of God, and despised His words, and scoffed at His prophets,





until the wrath of the LORD arose against His people, till there was no remedy.

יז וַיַּעַל עֲלֵיהֶם אֶת-מֶלֶךְ כַּשְׂדִּיִּים (כַּשְׂדִּיִּים), וַיַּהַרְג בְּחֹרֵבָהּם בְּתֶרֶב בְּבֵית מִקְדָּשָׁם, וְלֹא חָמַל עַל-בָּחוּר וּבְתוּלָה, זָקֵן וְנָשׁוּ: הִפֵּל, גִּתָּן בְּיָדוֹ .

17 Therefore He brought upon them the king of the Chaldeans, who slew their young men with the sword in the house of their sanctuary, and had no compassion upon young man or maiden, old man or hoary-headed; He gave them all into his hand.

יח וְכָל כְּלֵי בֵּית הָאֱלֹהִים, הַגְּדֹלִים וְהַקְטָנִים, וְאֵצְרוֹת בֵּית יְהוָה, וְאֵצְרוֹת הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו--הִפֵּל, הֵבִיא בָבֶל .

18 And all the vessels of the house of God, great and small, and the treasures of the house of the LORD, and the treasures of the king, and of his princes; all these he brought to Babylon.

יט וַיִּשְׂרְפוּ, אֶת-בֵּית הָאֱלֹהִים, וַיִּנְתְּצוּ, אֶת חֹמַת יְרוּשָׁלַם; וְכָל-אֲרָמֹנוֹתֶיהָ שִׂרְפוּ בָאֵשׁ, וְכָל-כְּלֵי מִחְמָה יָדָה לְהַשְׁחִית .

19 And they burnt the house of God, and broke down the wall of Jerusalem, and burnt all the palaces thereof with fire, and destroyed all the **goodly** vessels thereof.

כ וַיִּגָּל הַשְּׂאֲרִית מִן-הַתֶּרֶב, אֶל-בָּבֶל; וַיְהִיו-לוֹ וּלְבָנָיו לַעֲבָדִים, עַד-מֶלֶךְ מַלְכוּת פָּרֶס .

20 And them that had escaped from the sword carried he away to Babylon; and they were servants to him and his sons until the reign of the kingdom of Persia;

כא לְמַלְאוֹת דְּבַר-יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ, עַד-רִצְתָהּ הָאָרֶץ אֶת-שְׁבֻתוֹתֶיהָ: כָּל-יְמֵי הַשְּׁמָה שְׁבֻתָּהּ, לְמַלְאוֹת שְׁבָעִים שָׁנָה. } ס {

21 to fulfil the word of the LORD by the mouth of Jeremiah, until the land had been paid her sabbaths; for as long as she lay desolate she kept sabbath, to fulfil threescore and ten years. {S}

כב וּבִשְׁנַת אַחַת, לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרֶס, לְכָלוֹת דְּבַר-יְהוָה, בְּפִי יִרְמְיָהוּ--הַעִיר יְהוָה, אֶת-רוּחַ כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ-פָּרֶס, וַיַּעֲבֵר-קוֹל בָּבֶל-מִלְכוּתוֹ, וְגַם-בְּמִקְתָּב לֵאמֹר. } ס {

22 Now in the first year of Cyrus king of Persia, that the word of the LORD by the mouth of Jeremiah might be accomplished, the LORD stirred up the spirit of Cyrus king of Persia, that he made a proclamation throughout all his kingdom, and put it also in writing, saying: {S}

כג כֹּה-אָמַר כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרֶס, כָּל-מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ גִּתָּן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם, וְהוּא פָקַד עָלַי לְבָנוֹת-לוֹ בַּיָּת, בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה: מִי-בְכֶם מִכָּל-עַמּוֹ, יְהוָה אֱלֹהֵיוֹ עִמּוֹ--וְנָעַל. } ש {

23 'Thus saith Cyrus king of Persia: All the kingdoms of the earth hath the LORD, the God of heaven, given me; and He hath charged me to build Him a house in Jerusalem, which is in Judah. Whosoever there is among you of all His people--the LORD his God be with him--let him go up.' {P}

And that was the last Chapter in Hebrew Order of the Bible according to Jewish Orthodox (Choronicals 2 is the last Book in their Order).

אחמד





יהושע • פרק ז

## Joshua Chapter 7 יהושע

**1** But the children of Israel committed a trespass concerning the devoted thing; for Achan, the son of Carmi, the son of Zabdi, the son of Zerah, of the tribe of Judah, took of the devoted thing; and the anger of the LORD was kindled against the children of Israel. {S}

2 And Joshua sent men from Jericho to Ai, which is beside Beth-aven, on the east side of Beth-el, and spoke unto them, saying: 'Go up and spy out the land.' And the men went up and spied out Ai.



34

ג וַיָּשֻׁבוּ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ, וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵל-נֶעַל כָּל-הָעָם--כְּאֻלְפִים אִישׁ אוֹ פְּשֻׁלֹּשֶׁת אֻלְפִים אִישׁ, יַעֲלוּ וַיַּכּוּ אֶת-הָעַי; אֵל-תִּנְגַע-שָׁמָּה, אֶת-כָּל-הָעָם, כִּי מְעַט, הֵמָּה .

3 And they returned to Joshua, and said unto him: 'Let not all the people go up; but let about two or three thousand men go up and smite Ai; make not all the people to toil thither; for they are but few.'

ד וַיַּעֲלוּ מִן-הָעָם שָׁמָּה, פְּשֻׁלֹּשֶׁת אֻלְפִים אִישׁ; וַיִּגְסּוּ, לִפְנֵי אֲנָשֵׁי הָעַי .

4 So there went up thither of the people about three thousand men; and they fled before the men of Ai.

ה וַיַּכּוּ מֵהֶם אֲנָשֵׁי הָעַי, פְּשֻׁלֹּשִׁים וְשֵׁשָׁה אִישׁ, וַיִּרְדְּפוּם לִפְנֵי הַשָּׁעַר עַד-הַשִּׁבְרִים, וַיָּכּוּם בַּמּוֹרָד; וַיִּמָּס לִבֵּב-הָעָם, וַיְהִי לַמַּיִם .

5 And the men of Ai smote of them about thirty and six men; and they chased them from before the gate even unto Shebarim, and smote them at the descent; and the hearts of the people melted, and became as water.

ו וַיִּקְרַע יְהוֹשֻׁעַ שְׁמֹלְתָיו, וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו אַרְצָה לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה עַד-הָעֶרֶב--הוּא, וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל; וַיַּעֲלוּ עָפָר, עַל-רִאשָׁם .

6 And Joshua rent his [clothes](#), and fell to the earth upon his face before the ark of the LORD until the evening, he and the elders of Israel; and they put dust upon their heads.

ז וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֲהֵא אֲדֹנִי יְהוָה, לָמָּה הִעֲבַרְתָּ הָעָם אֶת-הָעָם הַזֶּה אֶת-הַיַּרְדֵּן, לְתֵת אֹתָם בְּיַד הָאֲמֹרִי, לְהִאֲבִידָם; וְלוֹ הוֹאֲלָנוּ וַנִּשָּׁב, בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן .

7 And Joshua said: '[Alas](#), O Lord GOD, wherefore hast Thou at all brought this people over the Jordan, to deliver us into the hand of the Amorites, to cause us to perish? would that we had been content and dwelt beyond the Jordan!

ח בִּי, אֲדֹנִי: מָה אֶמַּר--אֲחֵרֵי אֲשֶׁר הִפָּךְ יִשְׂרָאֵל עָרָף, לִפְנֵי אֹיְבָיו .

8 Oh, Lord, what shall I say, after that Israel hath turned their backs before their enemies!

ט וַיִּשְׁמְעוּ הַכְּנַעֲנִי, וְכָל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ, וַיִּסְבּוּ עָלֵינוּ, וַהֲכִרְתוּ אֶת-שְׁמֵנוּ מִן-הָאָרֶץ; וּמִה-תַּעֲשֶׂה, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל .

9 For when the Canaanites and all the inhabitants of the land hear of it, they will compass us round, and cut off our name from the earth; and what wilt Thou do for Thy great name?

י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ, קֹם לָךְ; לָמָּה זֶה, אַתָּה נָפַל עַל-פָּנֶיךָ .

10 And the LORD said unto Joshua: 'Get thee up; wherefore, [now](#), art thou fallen upon thy face?

יא חָטָא, יִשְׂרָאֵל, וְגַם עָבְרוּ אֶת-בְּרִיתִי, אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתָם; וְגַם לָקְחוּ, מִן-הַחֶרֶם, וְגַם גָּנְבוּ וְגַם כָּחֲשׁוּ, וְגַם שָׂמוּ בְּכֻלֵּיהֶם .

11 Israel hath sinned; yea, they have even transgressed My covenant which I commanded them; yea, they have even taken of the devoted thing; and have also stolen, and dissembled also, and they have even put it among their own stuff.

יב וְלֹא יָכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, לָקוּם לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם--עָרָף יָפְנוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם, כִּי הָיוּ לְחֶרֶם; לֹא אוֹסִיף לִהְיוֹת עִמָּכֶם, אִם-לֹא תִשְׁמִידוּ הַחֶרֶם מִקִּרְבְּכֶם .

12 Therefore the children of Israel cannot stand before their enemies, they turn their backs before their enemies, because they are become accursed; I will not be with you any more, except ye destroy the accursed from among you.

יג קֹם, קַדֵּשׁ אֶת-הָעָם, וְאָמַרְתָּ, הִתְקַדְּשׁוּ לַמָּקֹדֶשׁ: כִּי כֹה אָמַר

13 Up, sanctify the people, and say: Sanctify



יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, חָרָם בְּקִרְבְּךָ יִשְׂרָאֵל--לֹא תוּכַל לָקוּם לִפְנֵי אֹיְבֶיךָ, עַד-הִסִּירְכֶם הַחָרָם מִקִּרְבְּכֶם .

yourselves against tomorrow; for thus saith the LORD, the God of Israel: There is a curse in the midst of thee, O Israel; thou canst not stand before thine enemies, until ye take away the accursed thing from among you.

יִד וְנִקְרַבְתֶּם בְּבִקְרָא, לְשִׁבְטֵיכֶם; וְהָיָה הַשִּׁבְטִי אֲשֶׁר-יִלְכְּדוּ יְהוָה יִקְרַב לְמִשְׁפַּחֹתָיו, וְהַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר-יִלְכְּדָנָהּ יְהוָה תִּקְרַב לְבָתֶּיהָ, וְהַבֵּית אֲשֶׁר יִלְכְּדוּ יְהוָה, יִקְרַב לְגִבְרֵיהֶם .

14 In the morning therefore ye shall draw near by your tribes; and it shall be, that the tribe which the LORD taketh shall come near by families; and the family which the LORD shall take shall come near by households; and the household which the LORD shall take shall come near man by man.

טו וְהָיָה, הַנִּלְכָּד בַּחָרָם--יִשְׂרָף בָּאֵשׁ, אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-אִשָּׁר-לוֹ: כִּי עָבַר אֶת-בְּרִית יְהוָה, וְכִי-עָשָׂה נִבְלָה בְּיִשְׂרָאֵל .

15 And it shall be that he that is taken with the devoted thing shall be burnt with fire, he and all that he hath; because he hath transgressed the covenant of the LORD, and because he hath wrought a wanton deed in Israel.'

טז וַיִּשָּׂם יְהוֹשֻׁעַ בְּבִקְרָא, וַיִּקְרַב אֶת-יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְטָיו; וַיִּלְכַּד, שִׁבְטֵי יְהוּדָה .

16 So Joshua rose up early in the morning, and brought Israel near by their tribes; and the tribe of Judah was taken.

יז וַיִּקְרַב, אֶת-מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה, וַיִּלְכַּד, אֶת מִשְׁפַּחַת הַזֵּרָחִי; וַיִּקְרַב אֶת-מִשְׁפַּחַת הַזֵּרָחִי, לְגִבְרֵיהֶם, וַיִּלְכַּד, זַבְדִּי .

17 And he brought near the family of Judah; and he took the family of the Zerahites. And he brought near the family of the Zerahites man by man; and Zabdi was taken.

יח וַיִּקְרַב אֶת-בֵּיתוֹ, לְגִבְרֵיהֶם; וַיִּלְכַּד, עָכָן בֶּן-כַּרְמִי בֶן-זַבְדִּי בֶן-זֵרַח--לְמִטָּה יְהוּדָה .

18 And he brought near his household man by man; and Achan, the son of Carmi, the son of Zabdi, the son of Zerah, of the tribe of Judah, was taken.

יט וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-עָכָן, בְּנִי שִׂים-נָא כְבוֹד לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל--וְתֵן-לוֹ תוֹדָה; וְהִגַּד-נָא לִי מָה עָשִׂיתָ, אֵל-תַּכְחֹד מִמֶּנִּי .

19 And Joshua said unto Achan: 'My son, give, I pray thee, glory to the LORD, the God of Israel, and make confession unto Him; and tell me now what thou hast done; hide nothing from me.'

כ וַיַּעַן עָכָן אֶת-יְהוֹשֻׁעַ, וַיֹּאמֶר: אֲמָנָה, אֲנִכִּי חָטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְכִזַּאת וְכִזַּאת, עָשִׂיתִי .

20 And Achan answered Joshua, and said: 'Of a truth I have sinned against the LORD, the God of Israel, and thus and thus have I done.

כא וַאֲרָאָה (וְאֶרְאָה) בְּשָׁלַל אֲדָרַת שִׁנְעָר אֶחָת טוֹבָה וּמֵאֲמָתַיִם שְׁקָלִים כֶּסֶף, וּלְשׁוֹן זָהָב אֶחָד חֲמֵשִׁים שְׁקָלִים מִשְׁקָלוֹ, וְאַחַזְמָדָם, וְאֶשְׁחָסָם; וְהֵנָּה טְמוּנִים בְּאֶרֶץ בֵּיתוֹ הָאֵהָלָי, וְהִכְסֹף תַּחְתֶּיהָ .

21 When I saw among the spoil a goodly Shinar mantle, and two hundred shekels of silver, and a wedge of gold of fifty shekels weight, then I **coveted** them, and took them; and, behold, they are hid in the earth in the midst of my tent, and the silver under it.'



In Islam Ahmad is Another name of Muhammad PBUH and it's Prophesized by Jesus that the Prophet After Him Shall be Ahmad, his Name is Ahmad.

In Hebrew **אֶחָמַד** weighs 53 (Mentioned in Joshua 7:21) and Elijah (**אֵלִיהוּא** - **Elihu**), also weighs 53

And this name **אֵלִיהוּא** is Mentioned (7) times in the Bible Starting From Samuel 1:1

ספר שמואל  
שמואל א פרק א  
א ויהי איש אחד מנהרמתיים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחוי בנצוף אפרתי

## 1 Samuel Chapter 1

1 Now there was a certain man of Ramathaim-zophim, of the hill-country of Ephraim, and his name was Elkanah, the son of Jeroham, the son of **Elihu**, the son of Tohu, the son of Zuph, an Ephraimite.

with out the Vowel **אֵלִיהוּא** The Same Name with the Same Meaning for the Name was Elijah the prophet ( ) at the End of the Name, and this usually was dropped because it's not pronounced.

## 2 Kings Chapter 2

1 And it came to pass, when the LORD would take up **Elijah** by a whirlwind into heaven, that Elijah went with Elisha from Gilgal.

this word **Mahmoud** is also another Variant **מחמוד**

In Arabic with the same pronunciation as in Hebrew it's a Name for **Muhammad** and in some other versions of Hebrew Bible this Word is Written **Muhammad** rather than **Mahmoud**



ספר איכה

איכה פרק א

א...איכה ישיבה בדרך העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למס...  
 ב...בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כלרעה בגדו בה היו לה לאיבים...  
 ג...גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישיבה בגוים לא מצאה מנוח כלרדפה השיגוה בין המצרים...  
 ד...דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כלשעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מרלה...  
 ה...היו צריה לראש איביה שלו כייהוה הוגה על רבפשעיה עולליה הלכו שבי לפני צר...  
 ו...ויצא מן בית [מבתקרי] ציון כלה דרה היו שריה כאילים לאמצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף...  
 ז...זכרה ירושלם ימי עניה ומרודה כל מחמדיה אשר היו ימי יקדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו עליה מ...  
 שבתה...  
 ח...חטא חטאה ירושלם על כן לנידה היתה כל מחמדיה הזלוה כיראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור...  
 ט...טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב...  
 י...ידו פרש צר על כל מחמדיה כיראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לאיבאו בקה לך...  
 יא...יא כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו **מחמוד** הם באכלי לה שייב נפש ראה יהוה והביטה כי היית זוללה...  
 יב...יב לוא אליכם כל עברי דרך הביטו וראו אסיה מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו...  
 יג...יג מרום שלח אש בעצמתי וירדנה פרשת לרגלי השיבני אחור נתנני שממה כל היום דוה...  
 יד...יד נשקד על פשעי בידו ישתרגו עליו על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא אוכל קום...  
 טו...טו סלה כל אברי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך אדני לבתולת בתי יהודה...  
 טז...טז על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כירחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב...  
 יז...יז פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב סביביו צרו היתה ירושלם לנדה ביניהם...  
 יח...יח צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעונא כל עממי וראו מכאבי בתולתי ונחוריה הלכו בשבי...  
 יט...יט קראתי למאהבי המה רמוני כהני וזקני בעיר גועו כי בקשו אכל למו וישיבו את נפשם...  
 כ...כ ראה יהוה כי צר לי מעי חמר מרו נהפך לבי בקרבי כי מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות...  
 כא...כא שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששוי כי אתה עשית הבאת יום קראתי ויהיו כמוני...  
 כב...כב תבא כל רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללתי לי על כל פשעי כירבות אונותי ולבי דוה...

## ורוד صفة نحمد **נחמד** (من فعل **חמד** حمد) و هو أول ورود لمشتقات الفعل الثلاثي حمد في التوراة

سفر التكوين Genesis Chapter 2 בראשית

ח וַיֵּטַע יְהוָה אֱלֹהִים, גֶּן-בְּעֶדֶן--  
 מִקֶּדֶם; וַיִּשֶׂם שָׁם, אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר  
 יָצַר .

8 And the LORD God planted a garden eastward, in Eden; and there He put the man whom He had formed.

ט וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים, מִן-הָאֲדָמָה,  
 כָּל-עֵץ נְהֻמָּה לְמַרְאֶה, וְטוֹב לְמַאֲכָל--  
 וְעֵץ הַחַיִּים, בְּתוֹךְ הָגֶן, וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב  
 וָרָע .

9 And out of the ground made the LORD God to grow every tree that is **pleasant** to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of the knowledge of good and evil.



بعد نفخ الروح في آدم عليه السلام في سفر التكوين و اسكنه الجنة, يوجد أول مشتقات الفعل (حمد), و هو نحمد كصفة (نحمد لم رأيه - محمود للنظر)

### בראשית פרק ב

א...ויכלו השמים והארץ וכל צבאם...ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה...ויברך אלהים אתיום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות...ד...אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים...ה...וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח...ו...לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה...ז...וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה...ח...ויטע יהוה אלהים גן עדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר...ט...ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ...י...למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע...י...ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים...יא...שם האחד פישון הוא סבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב...יב...וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם...יג...וישם הנהר השני גיחון הוא סובב את כל ארץ כוש...יד...וישם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור ונהר הנהר הרביעי הוא פרת...טו...ויקח יהוה אלהי מן האדם יונה ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה...טז...ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל...יז...ומעץ הדעת טו בירע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות מתמות...יח...ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו...יט...וייצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אלהים לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו...כ...ויקרא האדם שמות לכל בהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לאמצא עזר כנגדו...כא...ויפלי הוה אלהים תרדמה על האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה...כב...ויבן יהוה אלהים אתהצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אלהים...כג...ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת...כד...ע לכן יעזב איש את אביו ואת אמו וידבק באשתו והיו לבשר אחד...כה...ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבשו...כז...

### سفر التكوين 3

### בראשית פרק ג

א...והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אלהאשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן...ב...ותאמר האשה אלהנחש מפרי עץ הגן נאכל...ג...ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פנות מתון...ד...ויאמר הנחש אלהאשה לאמות מתון...ה...כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעו טוב ורע...ו...ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים...ז...ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמ ה...ו...אכל...ז...ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת...ח...וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן...ט...ויקרא יהוה אלהים אלהאדם ויאמר לו איכ ה...י...ויאמר אתקלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא...יא...ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המזהעץ אשר צויתך לב לתי אכל ממנו אכלת...יב...ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל...יג...ויאמר יהוה אלהים לאשה מהז את עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל...יד...ויאמר יהוה אלהים אלהנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל בהמה ומכל חית ת השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חיך...טו...ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישובך ראש ואת היתשופנו עקב...

في خطيئة آدم و حواء عند اكلهم من الشجرة, يوجد ذكر الكلمة نحمد, و يجب التنويه هنا ان المقصود هو بأن الشجرة التي نهاهم الله عن الأكل منها رأتها حواء على أنها جميلة, حيث أن الشجرة في التوراة هي شجرة الحكمة عندهم, القصة التوراتية تختلف عن الاسلامية, بأن الشجرة عندهم هي تعطي لأكلها القدرة على الرؤية و تفتح الاعين.

## Genesis Chapter 3 בראשית



- א** וַהֲנִיחַשׁ, הָיָה עָרוֹם, מְכַל סִיחַ הַשָּׂדֶה, אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים; וַיֹּאמֶר, אֶל-הָאִשָּׁה, אַף כִּי-אָמַר אֱלֹהִים, לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגֶּן .
- ב** וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה, אֶל-הַנָּחָשׁ: מִפְּרֵי עֵץ-הַגֶּן, נֹאכֵל .
- ג** וּמִפְּרֵי הָעֵץ, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-הַגֶּן--אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ, וְלֹא תִגְעוּ בוֹ: פֶּן-תָּמּוּתוּן .
- ד** וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ, אֶל-הָאִשָּׁה: לֹא-מוֹת, תָּמּוּתוּן .
- ה** כִּי, יֵדַע אֱלֹהִים, כִּי בַיּוֹם אֲכַלְכֶּם מִמֶּנּוּ, וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם; וְהָיִיתֶם, כְּאֱלֹהִים, יֹדְעֵי, טוֹב וָרָע .
- ו** וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכָל וְכִי תִאֲנֶה-הִוא לְעֵינֶיהָ, וַתִּקְחַם הָעֵץ לְהִשְׁכִּיל, וַתִּשָּׂח מִפְּרִיו, וַתֹּאכֵל; וַתֵּתֶן גַּם-לְאִישָׁהּ עִמָּהּ, וַיֹּאכֵל .
- ז** וַתִּפְקְחֶנָּה, עֵינֵי שְׁנֵיהֶם, וַיֵּדְעוּ, כִּי עִירְמָם הֵם; וַיִּתְּפְרוּ עֲלֵהּ תֹאנֶה, וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת .
- ח** וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים, מִתְהַלֵּךְ בַּגֶּן--לְרוּחַ הַיּוֹם; וַיִּתְּסְבֹּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ, מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים, בְּתוֹךְ, עֵץ הַגֶּן .
- ט** וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים, אֶל-הָאָדָם; וַיֹּאמֶר לוֹ, אַיֶּכָּה .
- י** וַיֹּאמֶר, אֶת-קוֹלִי שָׁמַעְתִּי בַּגֶּן; וָאִירָא כִּי-עֵרֹם אָנֹכִי, וָאֶחְבֵּאתִי .
- 1 Now** the serpent was more subtle than any beast of the field which the LORD God had made. And he said unto the woman: 'Yea, hath God said: Ye shall not eat of any tree of the garden?'
- 2** And the woman said unto the serpent: 'Of the fruit of the trees of the garden we may eat;
- 3** but of the fruit of the tree which is in the midst of the garden, God hath said: Ye shall not eat of it, neither shall ye touch it, lest ye die.'
- 4** And the serpent said unto the woman: 'Ye shall not surely die;
- 5** for God doth know that in the day ye eat thereof, then your eyes shall be opened, and ye shall be as God, knowing good and evil.'
- 6** And when the woman saw that the tree was good for food, and that it was **a delight** to the **eyes**, and that the tree was to be desired to make one wise, she took of the fruit thereof, and did eat; and she gave also unto her husband with her, and he did eat.
- 7** And the eyes of them both were opened, and they knew that they were naked; and they sewed fig-leaves together, and made themselves girdles.
- 8** And they heard the voice of the LORD God walking in the garden toward the cool of the day; and the man and his wife hid themselves from the presence of the LORD God amongst the trees of the garden.
- 9** And the LORD God called unto the man, and said unto him: 'Where art thou?'
- 10** And he said: 'I heard Thy voice in the garden, and I was afraid, because I was naked; and I hid myself.'





**יא** וַיֹּאמֶר--מִי הִגִּיד לְךָ, כִּי עִירָם אֶתֶּה; הֲמִן-הָעֵץ, אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵבִלְתִּי אֲכֹל-מִמֶּנּוּ--אֲכַלְתָּ .

**11** And He said: 'Who told thee that thou wast naked? Hast thou eaten of the tree, whereof I commanded thee that thou shouldest not eat?'

**יב** וַיֹּאמֶר, הָאָדָם: הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי, הוּא נָתַתָּה-לִּי מִן-הָעֵץ וָאֲכַל .

**12** And the man said: 'The woman whom Thou gavest to be with me, she gave me of the tree, and I did eat.'

**יג** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאִשָּׁה, מַה-זֹּאת עָשִׂית; וַתֹּאמֶר, הָאִשָּׁה, הִנָּחַשׁ הִשְׁיֵאֲנִי, וָאֲכַל .

**13** And the LORD God said unto the woman: 'What is this thou hast done?' And the woman said: 'The serpent beguiled me, and I did eat.'

**יד** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל-הַנָּחָשׁ, כִּי עָשִׂיתָ זֹאת, אָרוּר אַתָּה מִכָּל-הַבְּהֵמָה, וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה; עַל-גִּחְוָנְךָ מִלֶּדֶךָ, וְעָפָר תֹּאכַל כָּל-יְמֵי חַיֶּיךָ .

**14** And the LORD God said unto the serpent: 'Because thou hast done this, cursed art thou from among all cattle, and from among all beasts of the field; upon thy belly shalt thou go, and dust shalt thou eat all the days of thy life.'

**טו** וְאֵיבָה אֲשִׁית, בֵּינֶךָ וּבֵין הָאִשָּׁה, וּבֵין זַרְעֶךָ, וּבֵין זַרְעָהּ: הוּא יִשׁוּפְךָ רֹאשׁ, וְאַתָּה תִּשׁוּפְנָהּ עָקֵב. } ס. }

**15** And I will put enmity between thee and the woman, and between thy seed and her seed; they shall bruise thy head, and thou shalt bruise their heel.' {S}

**טז** אֶל-הָאִשָּׁה אָמַר, הִרְבָּה אֲרֻבָּה עֲצָבוֹנְךָ וְהִרְבָּה--בְּעֲצָב, תֵּלְדֵי בָנִים; וְאֶל-אִישׁךָ, תִּשְׁוָקְמוֹת, וְהוּא, יִמְשָׁל-בָּךְ. } ס. }

**16** Unto the woman He said: 'I will greatly multiply thy pain and thy travail; in pain thou shalt bring forth children; and thy desire shall be to thy husband, and he shall rule over thee.' {S}

**יז** וּלְאָדָם אָמַר, כִּי-שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ, וַתֹּאכַל מִן-הָעֵץ, אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ--אָרוּרָה הָאֲדָמָה, בְּעֲבוּרְךָ, בְּעֲצָבוֹן תֹּאכְלֶנָּה, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ .

**17** And unto Adam He said: 'Because thou hast hearkened unto the voice of thy wife, and hast eaten of the tree, of which I commanded thee, saying: Thou shalt not eat of it; cursed is the ground for thy sake; in toil shalt thou eat of it all the days of thy life.'

**יח** וְקוֹץ וְדַרְדַּר, תַּצְמִיחַ לְךָ; וְאָכַלְתָּ, אֶת-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה .

**18** Thorns also and thistles shall it bring forth to thee; and thou shalt eat the herb of the field.

**יט** בְּזֵיעַת אִפְיֶךָ, תֹּאכַל לֶחֶם, עַד שׁוּבְךָ אֶל-הָאֲדָמָה, כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ: כִּי-עָפָר אַתָּה, וְאֶל-עָפָר תָּשׁוּב .

**19** In the sweat of thy face shalt thou eat bread, till thou return unto the ground; for out of it wast thou taken; for dust thou art, and unto dust shalt thou return.'

**כ** וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ, חַוָּה: כִּי הוּא הִיְתָה, אִם כָּל-חַי .

**20** And the man called his wife's name Eve; because she was the mother of all living.



Sponsor using crypto currency please use ETH address to transfer:

0xD2acE77cF468430691bF20651c06BC5d1AB351D

**כא** וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ, כְּתָנוֹת עוֹר--  
וַיִּלְבָּשֵׁם. {P}

**21** And the LORD God made for Adam and for his wife garments of skins, and clothed them. {P}

**כב** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים, הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ, לִדְעַת,  
טוֹב וָרָע; וְעַתָּה פֶּן-יִשְׁלַח יָדוֹ, וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים, וְאָכַל,  
וְחָי לְעֹלָם.

**22** And the LORD God said: 'Behold, the man is become as one of us, to know good and evil; and now, lest he put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat, and live for ever.'

**כג** וַיִּשְׁלַחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים, מִגֶּן-עֵדֶן--לְעֹבֵד, אֶת-הָאָדָמָה,  
אֲשֶׁר לָקַח, מִשָּׁם.

**23** Therefore the LORD God sent him forth from the garden of Eden, to till the ground from whence he was taken.

**כד** וַיִּגְרֶשׁ, אֶת-הָאָדָם; וַיִּשְׁכֵּן מִקְדָּם לְגֶן-עֵדֶן אֶת-הַכְּרִיבִים,  
וְאֵת הַטֵּט הַחֲרָב הַמִּתְהַפֶּכֶת, לִשְׁמֹר, אֶת-דֶּרֶךְ עֵץ  
הַחַיִּים. {S}

**24** So He drove out the man; and He placed at the east of the garden of Eden the cherubim, and the flaming sword which turned every way, to keep the way to the tree of life. {S}

سفر التكوين 27

בראשית פרק כז

א...ויהי כיוון יצחק ותכנין עינו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני בבני ויאמר הנהנא זקנתי ל  
אידעתי יום מותי ג...ועתה שאנא כליך תליך וקשתך וצאה השדה וצודה ל...צידה...ד...ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביא  
ה...לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרום אמותי...ה...ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא...  
ו...ורבקה אמרה אליעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר...ז...הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכ  
לה ואברככה לפני יהוה לפני מותי...ח...ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך...ט...לך נא אלה צאן וקח לי משם שני גדיי  
עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב...י...והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותי...יא...וואמר יעקב  
אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק...יב...אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ב  
רכה...יג...ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי וילך קח לי...יד...וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אה  
ב...יא...ו...ו...ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל...ה...המדתה אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן...טז...ואת ערתי גדיי...ה  
זים...הלבישה עלי די וועל חלקת צואריו...יז...ותתן אתה מטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה...יח...ויבא אל אביו ויאמר  
אבי ויאמר הנני מי אתה בני...יט...וואמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצדי  
בעבור תברכני נפשך...כ...וואמר יצחק אל בנו מה זה מהרתי למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני...כא...וואמר יצחק אל  
יעקב גשהנא ואמשך בני האתה זה בני עשו אמלא...כב...ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידיים ידי ע  
שו...כג...ולא הכירו כי היו ידי כידיו עשו אחיו שערתי ויברכה...כד...וואמר אתה זה בני עשו ויאמר אני כה...כה...וואמר הגשה לי  
ואכלה מצדי בני למען תברכך נפשי ויגשלו ויאכל ויבא לו...יין וישת...כו...וואמר אליו יצחק אביו גשהנא ושקה לי בני...כז...וי  
גשוי וישקלו וירח את ריח בגדיו ויברכה ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה...כח...ויתן לך האלהים מטל השמים ו  
משמני הארץ ורבי דגן ותרש...כט...יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים הוה גביר לאחריך וישתחו לך בני אמך ארריך ארורי נמ  
ריך ברוך...ל...ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו...לא  
יויעש גשהו מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ואכל מציד בני בעבור תברכני נפשך...לב...וואמר לו יצחק אביו מ  
אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו...לג...ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצדיק ויבא לי ואכל מכל בטרום



Sponsor using crypto currency please use ETH address to transfer:  
0xD2acE77cF468430691bF20651c06BC5d1AB351D

תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה... לד... כשמעו עשו את דברי אביו ויצחק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי... לה... ויאמר בא אחיד במרמה ויקח ברכתך... לו... ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכתתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה... לז... ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לך לעבדים ודגן ותיר שם כמתי וולכה אפוא מה אעשה בני... לח... ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויבך... ד... לט... ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל... מ... ועל חרבך תחיה ואת אחיד תעבדו ויהיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך... מא... וישטם עשו את יעקב עלה ברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבלי אבי ואהרגה את יעקב אחי... מב... ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיד מתנחם לך להרגך... מג... ועתה בני שמע בקלי וקום ברחלך אל לבן אחי חרנה... מד... וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיד... מה... עד שוב אף אחיד ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד... מו... ותאמר רבקה אלי צחק קצתי בחיי מפני בנות חתאם לקח יעקב אשה מבנות חתאם כאלה מבנות הארץ למה לי חיים...

القصة عن اسحاق عليه السلام، عندما كبر في العمر و أصبح ضعيف النظر، و كيف أن يعقوب عليه السلام أخذ البركة منه بدلا من أخيه عيسو، فيما يبدو من التوراة، أن نبيا مثل يعقوب عليه السلام يأخذ البركة من أبيه النبي اسحاق عليه السلام بالخداع، مما لا يليق بكلا النبيين، عدا عن أنه ليس من صفاتهما، و ليس يوافق مبدأ النبوة، و لكن تظهر الصفة (همدنت-حمودوت) الصفة لملايس عيسوا في هذه القصة، و نرى أن أمه **اصطفت** له من ثياب أخيه عيسو لكي يذهب و يأخذ البركة من أبيه.

## Genesis Chapter 27 בְּרֵאשִׁית

- 1 And it came to pass, that when Isaac was old, and his eyes were dim, so that he could not see, he called Esau his elder son, and said unto him: 'My son'; and he said unto him: 'Here am I.'
  - 2 And he said: 'Behold **now**, I am old, I know not the day of my death.
  - 3 Now therefore take, I pray thee, thy weapons, thy quiver and thy bow, and go out to the field, and take me venison;
  - 4 and make me savoury food, such as I love, and bring it to me, that I may eat; that my soul may bless thee before I die.'
  - 5 And Rebekah heard when Isaac spoke to Esau his son. And Esau went to the field to hunt for venison, and to bring it.
  - 6 And Rebekah spoke unto Jacob her son, saying: 'Behold, I heard thy father speak unto Esau thy brother, saying:
  - 7 Bring me venison, and make me savoury food, that I may eat, and bless thee before the LORD before my death.
- א** ויהי כי-זקן יצחק, ותבהין עיניו מראות; ויקרא את-עשו בנו הגדול, ויאמר אליו בני, ויאמר אליו, הנני .
- ב** ויאמר, הנה-נא זקנתי; לא ידעתי, יום מותי .
- ג** ועתה שא-נא כלִיד, תליך וקשתך; וצא, השדה, וצודה לי, צידה (ציד) .
- ד** ועשה-לי מטעמים כאשר אהבתי, והביאה לי-- ואכלה: בעבור תברכה נפשי, בטרם אמות .
- ה** ורבקה שמעת--בדבר יצחק, אל-עשו בנו; וילך עשו השדה, לצוד ציד להביא .
- ו** ורבקה, אמרה, אל-יעקב בנה, לאמר: הנה שמעתי את-אביך, מדבר אל-עשו אחידך לאמר .
- ז** הביאה לי ציד ועשה-לי מטעמים, ואכלה; ואברכה לפני יהוה, לפני מותי .



- ח ועתה בְּנִי, שְׁמַע בְּקוֹלִי--לְאָשֶׁר אָנִי, מְצַוָּה אֹתָךְ . 8 Now therefore, my son, hearken to my voice according to that which I command thee.
- ט לך-בָּנָא, אֶל-הַצֹּאן, וְקַח-לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדֵי עִזִּים, טָבִים; וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם מִטְעָמִים לְאָבִיךָ, כַּאֲשֶׁר אָהֵב . 9 Go now to the flock, and fetch me from thence two good kids of the goats; and I will make them savoury food for thy father, such as he loveth;
- י וְהֵבֵאתָ לְאָבִיךָ, וְאָכַל, בְּעֶבֶר אֲשֶׁר יְבָרְכֶךָ, לִפְנֵי מוֹתוֹ . 10 and thou shalt bring it to thy father, that he may eat, so that he may bless thee before his death.'
- יא וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב, אֶל-רֵבֶקָה אִמּוֹ: הֵן עָשׂוֹ אָחִי אִישׁ שָׁעָר, וְאֲנֹכִי אִישׁ חֶלֶק . 11 And Jacob said to Rebekah his [mother](#): 'Behold, Esau my brother is a hairy man, and I am a smooth man.
- יב אוֹלִי וְמִשְׁנֵי אָבִי, וְהִיִּיתִי בְּעֵינָיו כַּמְתַּעֲתֵעַ; וְהֵבֵאתִי עָלַי קִלְלָה, וְלֹא בְרָכָה . 12 My father peradventure will feel me, and I shall seem to him as a mocker; and I shall bring a curse upon me, and not a blessing.'
- יג וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ, עָלִי קִלְלָתְךָ בְּנִי; אֲךָ שְׁמַע בְּקוֹלִי, וְלֶךְ קַח-לִי . 13 And his mother said unto him: 'Upon me be thy curse, my son; only hearken to my voice, and go fetch me them.'
- יד וַיֵּלֶךְ, וַיִּקַּח, וַיָּבֵא, לְאִמּוֹ; וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מִטְעָמִים, כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו . 14 And he went, and fetched, and brought them to his mother; and his mother made savoury food, such as his father loved.
- טו וַתִּקַּח רֵבֶקָה אֶת-בְּגָדֵי עָשׂוֹ בְּנֶה הַגָּדֹל, הַחֲמֹדִית, אֲשֶׁר אִתָּהּ, בְּבֵית; וַתַּלְבִּשׁ אֶת-יַעֲקֹב, בְּנֶה הַקָּטָן . 15 And Rebekah took the **choicest** garments of Esau her elder son, which were with her in the house, and put them upon Jacob her younger son.
- טז וְאֵת, עֹרֹת גְּדֵי הָעִזִּים, הַלְבִּישָׁה, עַל-יָדָיו--וְעַל, חֻלְקֹת צַנָּאָרָיו . 16 And she put the skins of the kids of the goats upon his hands, and upon the smooth of his neck.
- יז וַתֵּן אֶת-הַמִּטְעָמִים וְאֶת-הַלֶּחֶם, אֲשֶׁר עָשְׂתָהּ, בְּיָד, יַעֲקֹב בְּנֶה . 17 And she gave the savoury food and the bread, which she had prepared, into the hand of her son Jacob.
- יח וַיָּבֹא אֶל-אָבִיו, וַיֹּאמֶר אָבִי; וַיֹּאמֶר הִנְנִי, מִי אַתָּה בְּנִי . 18 And he came unto his father, and said: 'My father'; and he said: 'Here am I; who art thou, my son?'
- יט וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-אָבִיו, אֲנֹכִי עָשׂוֹ כְּכֹד--עָשִׂיתִי, כַּאֲשֶׁר 20 And Jacob said unto his father: 'I am Esau



- thy first-born; I have done according as thou badest me. Arise, I pray thee, sit and eat of my venison, that thy soul may bless me.'
- כ** וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-בְּנוֹ, מַה-זֶּה מְהֵרָתָ לְמַצֵּא בְּנִי; וַיֹּאמֶר, כִּי הִקְרָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנַי .
- 20** And Isaac said unto his son: 'How is it that thou hast found it so quickly, my son?' And he said: 'Because the LORD thy God sent me good speed.'
- כא** וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-יַעֲקֹב, גֹּשְׁה-נָא וְאִמְשֻׁךָ בְּנִי: הֲאֵתָה זֶה בְּנִי עֲשׂוֹ, אִם-לֹא .
- 21** And Isaac said unto Jacob: 'Come near, I pray thee, that I may feel thee, my son, whether thou be my very son Esau or not.'
- כב** וַיֵּגֶשׁ יַעֲקֹב אֶל-יִצְחָק אָבִיו, וַיִּמְשְׁהוּ; וַיֹּאמֶר, הֲקֵל קוֹל יַעֲקֹב, וְהַיָּדַיִם, יְדֵי עֲשׂוֹ .
- 22** And Jacob went near unto Isaac his father; and he felt him, and said: 'The voice is the voice of Jacob, but the hands are the hands of Esau.'
- כג** וְלֹא הִכִּירוֹ--כִּי-הָיוּ יָדָיו כִּידֵי עֲשׂוֹ אָחִיו, שְׁעָרָת; וַיְבָרְכֵהוּ .
- 23** And he discerned him not, because his hands were hairy, as his brother Esau's hands; so he blessed him.
- כד** וַיֹּאמֶר, אֵתָה זֶה בְּנִי עֲשׂוֹ; וַיֹּאמֶר, אֲנִי .
- 24** And he said: 'Art thou my very son Esau?' And he said: 'I am.'
- כה** וַיֹּאמֶר, הִגֵּשָׁה לִי וְאָכְלָה מִצֵּיד בְּנִי--לְמַעַן תְּבָרְכֵךָ, נַפְשִׁי; וַיֵּגֶשׁ-לוֹ, וַיִּבֹּא לוֹ יַיִן, וַיִּשְׂתֶּה .
- 25** And he said: 'Bring it near to me, and I will eat of my son's venison, that my soul may bless thee.' And he brought it near to him, and he did eat; and he brought him wine, and he drank.
- כו** וַיֹּאמֶר אֵלָיו, יִצְחָק אָבִיו: גֹּשְׁה-נָא וְשָׁקָה-לִי, בְּנִי .
- 26** And his father Isaac said unto him: 'Come near now, and kiss me, my son.'
- כז** וַיֵּגֶשׁ, וַיִּשָּׁק-לוֹ, וַיִּרַח אֶת-רִיחַ בְּגָדָיו, וַיְבָרְכֵהוּ; וַיֹּאמֶר, רֵאשִׁית רִיחַ בְּנִי, כְּרִיחַ שָׂדֶה, אֲשֶׁר בָּרַכּוּ יְהוָה .
- 27** And he came near, and kissed him. And he smelled the smell of his raiment, and blessed him, and said: See, the smell of my son is as the smell of a field which the LORD hath blessed.
- כח** וַיִּתֵּן-לֹה, הָאֱלֹהִים, מִטַּל הַשָּׁמַיִם, וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ--וְרֹב דָּגָן, וְתִירֹשׁ .
- 28** So God give thee of the dew of heaven, and of the fat places of the earth, and plenty of corn and wine.
- כט** גְּבִיר לְאֻסְיָה, וַיִּשְׁתַּחֲוֶי לֹה בְּנֵי אֲמָה; אֲרָרִיד אֲרוּר, וּמְבָרְכִיד בְּרוּךְ .
- 29** Let peoples serve thee, and nations bow down to thee. Be lord over thy brethren, and let thy mother's sons bow down to thee. Cursed be



every one that curseth thee, and blessed be every one that blesseth thee.

ל ויהי, כאשר כלה יצחק לברך את-יעקב, ויהי אף יצא יצא יעקב, מאת פני יצחק אביו; ועשו אחיו, בא מצידו .

30 And it came to pass, as soon as Isaac had made an end of blessing Jacob, and Jacob was yet scarce gone out from the presence of Isaac his father, that Esau his brother came in from his hunting.

לא ויעש גם-הוא מטעמים, ויבא לאביו; ויאמר לאביו, יקם אבי ויאכל מציד בנו--בעבר, תברכני נפשך .

31 And he also made savoury food, and brought it unto his father; and he said unto his father: 'Let my father arise, and eat of his son's venison, that thy soul may bless me.'

לב ויאמר לו יצחק אביו, מי-אתה; ויאמר, אני בנוך בברך עשו .

32 And Isaac his father said unto him: 'Who art thou?' And he said: 'I am thy son, thy first-born, Esau.'

לג ויחרד יצחק תרדה, גדלה עד-מאד, ויאמר מי-אפוא הוא הצד-ציד ויבא לי ואכל מפל בטרם תבוא, ואברכהו; גם-ברוך, יהיה .

33 And Isaac trembled very exceedingly, and said: 'Who then is he that hath taken venison, and brought it me, and I have eaten of all before thou camest, and have blessed him? yea, and he shall be blessed.'

לד כשמע עשו, את-דברי אביו, ויצעק צעקה, גדלה ומרה עד-מאד; ויאמר לאביו, ברכני גם-אני אבי .

34 When Esau heard the words of his father, he cried with an exceeding great and bitter cry, and said unto his father: 'Bless me, even me also, O my father.'

לה ויאמר, בא אחיך במרמה; וישח, ברכתך .

35 And he said: 'Thy brother came with guile, and hath taken away thy blessing.'

לו ויאמר הכי קרא שמו יעקב, ויעקבני זה פעמים--את-בכרתי לקח, והנה עתה לקח ברכתי; ויאמר, הלא-אצלת לי ברכה .

36 And he said: 'Is not he rightly named Jacob? for he hath supplanted me these two times: he took away my birthright; and, behold, now he hath taken away my blessing.' And he said: 'Hast thou not reserved a blessing for me?'

לז ויען יצחק ויאמר לעשו, הן גביר שמתיו לך ואת-כל-אחיו נתתי לו לעבדים, ודגן ותירש, סמכתיו; ולכה אפוא, מה אעשה בני .

37 And Isaac answered and said unto Esau: 'Behold, I have made him thy lord, and all his brethren have I given to him for servants; and with corn and wine have I sustained him; and what then shall I do for thee, my son?'

לח ויאמר עשו אל-אביו, הברכה אחת הוא-לך אבי--ברכני גם-אני, אבי; וישא עשו קלו, ויבך .

38 And Esau said unto his father: 'Hast thou but one blessing, my father? bless me, even me



also, O my father.' And Esau lifted up his voice, and wept.

**39** And Isaac his father answered and said unto him: Behold, of the fat places of the earth shall be thy dwelling, and of the dew of heaven from above;

**לט** וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו, וַיֹּאמֶר אֵלָיו: הִנֵּה מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ, יִהְיֶה מִוֹשְׁבָּךָ, וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם, מֵעַל .

**40** And by thy sword shalt thou live, and thou shalt serve thy brother; and it shall come to pass when thou shalt break loose, that thou shalt shake his yoke from off thy neck.

**מ** וְעַל-חֶרֶבְךָ תִּחְיֶה, וְאֶת-אָחִיךָ תַעֲבֹד; וְהָיָה כִּאֲשֶׁר תִּפְרֹד, וּפְרִקְתָּ עָלָיו מֵעַל צִוְּאָרְךָ .

**41** And Esau hated Jacob because of the blessing wherewith his father blessed him. And Esau said in his heart: 'Let the days of mourning for my father be at hand; then will I slay my brother Jacob.'

**מא** וַיִּשְׂטֹם עֲשׂוֹ, אֶת-יַעֲקֹב, עַל-הַבְּרָכָה, אֲשֶׁר בָּרַכּוֹ אָבִיו; וַיֹּאמֶר עֲשׂוֹ בְּלִבּוֹ, 'קִרְבּוֹ יָמֵי אָבִי, וְאֶהְרֹגָה, אֶת-יַעֲקֹב אָחִי' .

**42** And the words of Esau her elder son were told to Rebekah; and she sent and called Jacob her younger son, and said unto him: 'Behold, thy brother Esau, as touching thee, doth comfort himself, purposing to kill thee.'

**מב** וַיִּגַּד לְרֵבְקָה, אֶת-דִּבְרֵי עֲשׂוֹ בְּנֵה הַגָּדֹל; וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְיַעֲקֹב, בְּנֵה הַקָּטָן, וַתֹּאמֶר אֵלָיו, הִנֵּה עֲשׂוֹ אָחִיךָ מִתְנַחֵם לָךְ לְהָרְגֶךָ .

**43** Now therefore, my son, hearken to my voice; and arise, flee thou to Laban my brother to Haran;

**מג** וְעַתָּה בְנִי, שְׁמַע בְּקוֹלִי; וְקוּם בָּרוּחַ-לְךָ אֶל-לָבָן אָחִי, חֶרֶבָה .

**44** and tarry with him a few days, until thy brother's fury turn away;

**מד** וַיִּשְׁבֹּתָ עִמּוֹ, יָמִים אֲחָדִים--עַד אֲשֶׁר-תָּשׁוּב, חֲמַת אָחִיךָ .

**45** until thy brother's anger turn away from thee, and he forget that which thou hast done to him; then I will send, and fetch thee from thence; why should I be bereaved of you both in one day?"

**מה** עַד-שׁוּב אֶף-אָחִיךָ מִמָּךְ, וְשָׁכַח אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ לוֹ, וְשִׁלַּחְתִּי, וְלָקַחְתִּיךָ מִשָּׁם; לָמָּה אֲשַׁפֵּל גַּם-שְׁנֵיכֶם, יוֹם אֶחָד .

**46** And Rebekah said to Isaac: 'I am weary of my life because of the daughters of Heth. If Jacob take a wife of the daughters of Heth, such as these, of the daughters of the land, what good shall my life do me?"

**מו** וַתֹּאמֶר רֵבְקָה, אֶל-יִצְחָק, מִצְּתֵי בָתֵּי, מִפְּנֵי בָנוֹת חֵת; אִם-לָקַח יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבָּנוֹת-חֵת כְּאֵלֶּה, מִבָּנוֹת הָאָרֶץ--לָמָּה לִּי, חַיִּים .

سفر التكوين 36





א...ואלה תלדות עשו הוא אדום...ב...עשו לקח אתנשיו מבנות כנען את עדה בת אילון ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החו  
י...ג...ואת בשמת בתישמעאל אחות נביות...ד...ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל...ה...ואהליבמה ילדה את יעיש  
ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען...ו...ויקח עשו אתנשיו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מק  
נהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו...ז...כיהיה רכושם רב משבת יחדו ולא יכ  
לה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם...ח...וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום...ט...ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר  
שעיר...י...אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו...יא...ויהיו בני אליפז תימן אומר צפון ונחת  
ס...יב...וקנז...יג...ותמנע היתה פילגש אליפז בן עשו ותלד לאלפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו...יד...ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש  
רחשמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו...טו...ואלה היו בני אהליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף קנז...טז...אלוף קרח א  
את יעלם ואת קרח...טז...אלה אלוף בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפון אלוף קנז...טז...אלוף קרח א  
לוף געתם אלוף עמלק אלה אלוף אליפז בארץ אדום אלה בני עדה...יז...ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף  
שמה אלוף מזה אלה אלוף רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו...יח...ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעיש אל  
וף יעלם אלוף קרח אלה אלוף אהליבמה בת ענה אשת עשו...יט...אלה בני עשו ואלה אלוףיהם הוא אדום...  
כ...אלה בני שעיר החריי שבי ארץ לוטן ושובל וצבעון וענה...כא...ודשון ואצר ודישן אלה אלוף החריי בני שעיר בארץ אדו  
ם...כב...ויהיו בני לוטן החריי והימם ואחות לוטן תמנע...כג...ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפן ואונם...כד...ואלה בני צבעון  
ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אבי...כה...ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה...  
כו...ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן ווכרן...כז...אלה בני אצר בלה וזעון ועקן...כח...אלה בני דישן עוז וארן...כט...אלה אלוף  
יהחריי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה...ל...אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלוף החריי לאלפיהם בארץ  
שעיר...  
לא...ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך לבני ישראל...לב...וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה...לג  
...וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה...לד...וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני...לה...וימת חשם וימלך תחת  
יוהדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית...לו...וימת הודד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה...לז...וימת שמלה וימ  
לך תחתיו שאול מרחבות הנהר...לח...וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור...לט...וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו  
הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטריד בת מיזהב...מ...ואלה שמות אלוף עשו למשפחתם למקמתם בשמתם אלו  
ף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת...מא...אלוף אהליבמה אלוף אלוף פינן...מב...אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר...מג...אלוף  
מגדיאל אלוף עירם אלה אלוף אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום...  
מגדיאל אלוף עירם אלה אלוף אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום...  
מגדיאל אלוף עירם אלה אלוף אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום...

## Genesis Chapter 36 בראשית

- 1 [Now](#) these are the generations of Esau--the same is Edom. **א** וְאֵלֶּה תְּלֹדֹת עֵשָׂו, הוּא אֶדּוֹם .
- 2 Esau took his wives of the daughters of Canaan; Adah the daughter of Elon the Hittite, and Oholibamah the daughter of Anah, the daughter of Zibeon the Hivite, **ב** וְעֵשָׂו לָקַח אֶת-נָשָׁיו, מִבָּנוֹת כְּנָעַן: אֶת-עֵדָה, בַּת-אֵילֹן הַחִתִּי, וְאֶת-אֹהֲלִיבָמָה בַּת-עֲנָה, בַּת-צִבְעוֹן הַחִוִּי .
- 3 and Basemath Ishmael's daughter, sister of Nebaioth. **ג** וְאֶת-בָּשֶׁמֶת בַּת-יִשְׁמָעֵאל, אָחוֹת נְבִיּוֹת .
- 4 And Adah bore to Esau Eliphaz; and Basemath bore Reuel; **ד** וּבְמֶלֶד עֵדָה לְעֵשָׂו, אֶת-אֱלִיפָז; וּבָשֶׁמֶת, יָלְדָה אֶת-רְעוּאֵל .
- 5 and Oholibamah bore Jeush, and Jalam, and **ה** וְאֹהֲלִיבָמָה, יָלְדָה, אֶת-יְעִישׁ (יְעוּשׁ) וְאֶת-יָעֶלֶם, וְאֶת-



קרח; אלה בני עשו, אשר ילדו-לו בארץ כנען . Korah. These are the sons of Esau, that were born unto him in the land of Canaan.

ו ויִקַּח עֵשָׂו אֶת-נָשָׁיו וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-בְּנֹתָיו, וְאֶת-כָּל-נַפְשֹׁת בֵּיתוֹ, וְאֶת-מִקְנֵהוּ וְאֶת-כָּל-בְּהֶמְתּוֹ וְאֶת כָּל-קִנְיָנוֹ, אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן; וַיֵּלֶךְ אֶל-אֶרֶץ, מִפְּנֵי יַעֲקֹב אָחִיו . 6 And Esau took his wives, and his sons, and his daughters, and all the souls of his house, and his cattle, and all his beasts, and all his possessions, which he had gathered in the land of Canaan; and went into a land away from his brother Jacob.

ז כִּי-הָיָה רְכוּשָׁם רַב, מִשָּׁבַת יַחְדָּו; וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ מִגֹּרֵיהֶם, לְשָׂאת אֹתָם--מִפְּנֵי, מִקְנֵיהֶם . 7 For their substance was too great for them to dwell together; and the land of their sojournings could not bear them because of their cattle.

ח וַיָּשָׁב עֵשָׂו בְּהַר שְׁעִיר, עֵשָׂו הוּא אֶדוֹם . 8 And Esau dwelt in the mountain-land of Seir--Esau is Edom.

ט וְאֵלֶּה תְּלֹדֹת עֵשָׂו, אָבִי אֶדוֹם, בְּהַר, שְׁעִיר . 9 And these are the generations of Esau the father of a the Edomites in the mountain-land of Seir.

י אֵלֶּה, שְׁמוֹת בְּנֵי-עֵשָׂו: אֶלִּיפַז, בֶּן-עֵדָה אִשְׁת עֵשָׂו, רְעוּאֵל, בֶּן-בְּשֶׁמֶת אִשְׁת עֵשָׂו . 10 These are the names of Esau's sons: Eliphaz the son of Adah the wife of Esau, Reuel the son of Basemath the wife of Esau.

יא וַיְהִיו, בְּנֵי אֶלִּיפַז--תִּמָּן אוֹמֶר, צֶפּוֹ וְגַעְתָּם וְקִנְז . 11 And the sons of Eliphaz were Teman, Omar, Zepho, and Gatam, and Kenaz.

יב וְתִמְנָה הָיְתָה פִּילְגֶשֶׁת, לְאֶלִּיפַז בֶּן-עֵשָׂו, וַתֵּלֶד לְאֶלִּיפַז, אֶת-עֶמְלֵק; אֵלֶּה, בְּנֵי עֵדָה אִשְׁת עֵשָׂו . 12 And Timna was concubine to Eliphaz Esau's son; and she bore to Eliphaz Amalek. These are the sons of Adah Esau's wife.

יג וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל, נַחַת וְזֶרַח שַׁמָּה וּמִיזָּה; אֵלֶּה הָיוּ, בְּנֵי בְּשֶׁמֶת אִשְׁת עֵשָׂו . 13 And these are the sons of Reuel: Nahath, and Zerah, Shammah, and Mizzah. These were the sons of Basemath Esau's wife.

יד וְאֵלֶּה הָיוּ, בְּנֵי אֶהְלִיבָמָה בַת-עֵנָה בַת-צִבְעוֹן--אִשְׁת עֵשָׂו; וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו, אֶת-יְעוּשׁ (יְעוּשׁ) (וְאֶת-יַעְלָם וְאֶת-קֶרַח . 14 And these were the sons of Oholibamah the daughter of Anah, the daughter of Zibeon, Esau's wife; and she bore to Esau Jeush, and Jalam, and Korah.

טו אֵלֶּה, אֱלוֹפֵי בְנֵי-עֵשָׂו: בְּנֵי אֶלִּיפַז, בְּכוֹר עֵשָׂו--אֱלוֹף תִּמָּן אֱלוֹף אוֹמֶר, אֱלוֹף צֶפּוֹ אֱלוֹף קִנְז . 15 These are the chiefs of the sons of Esau: the sons of Eliphaz the first-born of Esau: the chief of Teman, the chief of Omar, the chief of Zepho, the chief of Kenaz,



- טז** אלוף-קרח אלוף געתם, אלוף עמלק; אלה אלוף אליפז בארץ אדום, אלה בני עדה .
- 16** the chief of Korah, the chief of Gatam, the chief of Amalek. These are the chiefs that came of Eliphaz in the land of Edom. These are the sons of Adah.
- יז** ואלה, בני רעואל בן-עשו--אלוף נחת אלוף זרח, אלוף שמחה אלוף מזה; אלה אלוף רעואל, בארץ אדום--אלה, בני בשמת אשת עשו .
- 17** And these are the sons of Reuel Esau's son: the chief of Nahath, the chief of Zerah, the chief of Shammah, the chief of Mizzah. These are the chiefs that came of Reuel in the land of Edom. These are the sons of Basemath Esau's wife.
- יח** ואלה, בני אהליבמה אשת עשו--אלוף יעוש אלוף יעלם, אלוף קרח; אלה אלוף אהליבמה, בת-ענה--אשת עשו .
- 18** And these are the sons of Oholibamah Esau's wife: the chief of Jeush, the chief of Jalam, the chief of Korah. These are the chiefs that came of Oholibamah the daughter of Anah, Esau's wife.
- יט** אלה בני-עשו ואלה אלופיהם, הוא אדום. } ס }
- 19** These are the sons of Esau, and these are their chiefs; the same is Edom. {S}
- כ** אלה בני-שעיר החרי, ישבִי הארץ: לוטן ושובל, צבעון וענה .
- 20** These are the sons of Seir the Horite, the inhabitants of the land: Lotan and Shobal and Zibeon and Anah,
- כא** ודשון ואצר, ודישון; אלה אלוף החרי בני שעיר, בארץ אדום .
- 21** and Dishon and Ezer and Dishan. These are the chiefs that came of the Horites, the children of Seir in the land of Edom.
- כב** ויהיו בני-לוטן, חרי והימם; ואחות לוטן, תמנע .
- 22** And the children of Lotan were Hori and Hemam; and Lotan's sister was Timna.
- כג** ואלה בני שובל, עלון ומנחת ועיבל, שפו, ואונם .
- 23** And these are the children of Shobal: Alvan and Manahath and Ebal, Shepho and Onam.
- כד** ואלה בני-צבעון, ואיה וענה; הוא ענה, אשר מצא את-הימם במדבר, ברעתו את-הממרים, לצבעון אביו .
- 24** And these are the children of Zibeon: Aiah and Anah--this is Anah who found the hot springs in the wilderness, as he fed the asses of Zibeon his father.
- כה** ואלה בני-ענה, דשון; ואהליבמה, בת-ענה .
- 25** And these are the children of Anah: Dishon and Oholibamah the daughter of Anah.
- כו** ואלה, בני דישון--**המדן** ואשבן, ויתרו וחרן .
- 26** And these are the children of Dishon: **Hemdan** and Eshban and Ithran and Cheran.



- כז** אלה, בני-אצר--בלהו וזענו, ועזון . 27 These are the children of Ezer: Bilhan and Zaavan and Akan.
- כח** אלה בני-דישון, עוז וארן . 28 These are the children of Dishan: Uz and Aran.
- כט** אלה, אלופי החרי: אלוף לוטן אלוף שובל, אלוף צבעון אלוף ענה . 29 These are the chiefs that came of the Horites: the chief of Lotan, the chief of Shobal, the chief of Zibeon, the chief of Anah,
- ל** אלוף דשון אלוף אצר, אלוף דישון; אלה אלופי החרי לאלפיהם, בארץ שעיר. {פ} 30 the chief of Dishon, the chief of Ezer, the chief of Dishan. These are the chiefs that came of the Horites, according to their chiefs in the land of Seir. {P}
- לא** ואלה, המלכים, אשר מלכו, בארץ אדום--לפני מלך-מלך, לבני ישראל . 31 And these are the kings that reigned in the land of Edom, before there reigned any king over the children of Israel.
- לב** וימלך באדום, בלע בן-בעור; ושם עירו, דנהבה . 32 And Bela the son of Beor reigned in Edom; and the name of his city was Dinhabah.
- לג** וימת, בלע; וימלך תחתיו, יובב בן-זרח מבצרה . 33 And Bela died, and Jobab the son of Zerah of Bozrah reigned in his stead.
- לד** וימת, יובב; וימלך תחתיו, חשם מארץ התימני . 34 And Jobab died, and Husham of the land of the Temanites reigned in his stead.
- לה** וימת, חשם; וימלך תחתיו הדד בן-בדד, המכה את-מדן בשדה מואב, ושם עירו, עוית . 35 And Husham died, and Hadad the son of Bedad, who smote Midian in the field of Moab, reigned in his stead; and the name of his city was Avith.
- לו** וימת, הדד; וימלך תחתיו, שמלה ממשרקה . 36 And Hadad died, and Samlah of Masrekah reigned in his stead.
- לז** וימת, שמלה; וימלך תחתיו, שאול מרחבות הגר . 37 And Samlah died, and Shaul of Rehoboth by the River reigned in his stead.
- לח** וימת, שאול; וימלך תחתיו, בעל חנן בן-עכבור . 38 And Shaul died, and Baal-hanan the son of Achbor reigned in his stead.
- לט** וימת, בעל חנן בן-עכבור, וימלך תחתיו הדר, ושם עירו פעו; ושם אשתו מהיטבאל בת-מטרד, בת מי זקב . 39 And Baal-hanan the son of Achbor died, and Hadar reigned in his stead; and the name of the city was Pau; and his wife's name was Mehetabel, the daughter of Matred, the daughter of Me-zahab.



40 And these are the names of the chiefs that came of Esau, according to their families, after their places, by their names: the chief of Timna, the chief of Alvah, the chief of Jetheth;

מ ואֵלֶּה שְׁמוֹת אֱלוֹפֵי עֵשָׂו, לְמִשְׁפְּחֹתָם, לְמָקוֹמָתָם, בְּשִׁמְתָם: אֱלוֹף תִּמְנָע אֱלוֹף עֵלְוָה, אֱלוֹף יֶתֶת .

41 the chief of Oholibamah, the chief of Elah, the chief of Pinon;

מא אֱלוֹף אֲהוֹלִיבָמָה אֱלוֹף אֵלָה, אֱלוֹף פִּינֹן .

42 the chief of Kenaz, the chief of Teman, the chief of Mibzar;

מב אֱלוֹף קִנְזִי אֱלוֹף תִּמָּן, אֱלוֹף מִבְצָר .

43 the chief of Magdiel, the chief of Iram. These are the chiefs of Edom, according to their habitations in the land of their possession. This is Esau the father of the Edomites. {P}

מג אֱלוֹף מַגְדִּיֶּל, אֱלוֹף עִירָם; אֵלֶּה אֱלוֹפֵי אֶדוֹם , לְמִשְׁבְּתָם בְּאֶרֶץ אֲחֻזָּתָם--הוּא עֵשָׂו, אָבִי אֶדוֹם. { פ }

في قصة العيص (عيسو) الاخ التوأم ليعقوب عليه السلام لذريته من الرجال , نقرأ اسم (حمدان الحوري) فالفعل حمد لديه تصريف اسم من قبل اليهودية و هي لغة قديمة بما أنها تصف ارض سعيبر الحوري, التي هي سابقة للغة اليهود (العبرية), و ذلك يعني أن اسم حمدان ليس معناه الطماع , لأنه ليس من صفات البشر بأخذ الأسماء السلبية لأبنائهم عادة.

ملخص لورود الصفات لفعل (حمد) في سفر التكوين:

- في خلق آدم و اسكانه الجنة و خلق الأشجار الطيبة, و من رموز و صفات نبي آخر الزمان عند اليهود النخل (أيلاه)
- في خطيئة آدم و حواء بأكلهم من الشجرة التي حرم الله عليهما, و منها أن اليهودية تقول بأنها شجرة الحكمة و الخلد التي في وسط الجنة (جنة المأوى)
- في بركة اسحاق ليعقوب, بدلا من العيص (عيسو) الذي يحسب ذريته أنهم من العرب عند المعاصرين لهم, و زواجه من بنات عمه الاسماعيليات العرب, فهل جرى لعيسو ما جرى لاسماعيل عليه السلام في التوراة, مع العلم ان من الأنبياء الذين ينتسبون للعيص هو أيوب عليه السلام.
- ورود اسم حمدان بين أبناء سعيبر الحوري (سعيبر بلاد سكنها الأدوميين لاحقا و هي من مملكة أدوم لاحقا)

## حمود (مشتق آخر من الفعل حمد)

اشعيا 44:

ישעיהו פרק מד

א...ועתה שמע יעקב עבדי ישראל בחרתי בו...ב...כהאמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעזרך אלתירא עבדי יעקב וישרו  
ן בחרתי בו...ג...כי אצקמים על צמא ונזלים עליבשה אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאייך...ד...וצמחו בבין חציר כ  
ערבים עליבלימים...ה...זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה...  
ו...כהאמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים...ז...ומי כמוני יקרא ויגיד  
ה ויערכה ליי משומי עם עולם ואתיות ואשר תבאנה יגידו למו...ח...אלת פחדו ואלת רהו הלא מאז השמעתיך והגדתי ו  
אתם עדיהם אלוה מבלעדי ואין צור בליד עתי...ט...יצרי פסל כלם תהו וחסמו...י...בלועילו ועדיהם המה בליראו וב  
לידעו למען יבשו...יא...מייצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל...יב...הן כל חבריו יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם  
יעמדו יפחדו יבשו ייחד יב...חרש ברזל מעצד ופעל בפחם ובמקבות יצרה ויפעלהו בזרוע כחור גמרעב ואין כח לא  
שתה מים וייעץ...יג...חרש עצים נטה קו יתארהו בשרד יעשהו במקצעות ובמחוגה יתארהו ויעשהו כתבנית איש כ



תפארת אדם לשבת בית יד לכתל ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו בעציו ערנטע ארץ וגשם יגדל טו ויהיה ל  
אדם לב ער ויקח מהם ויחם אף ושיק ואפה לחם אף ופעלאל וישתחו עשהו פסל ויסגדלמו טז חציו שרף במואש על  
חציו בשר יאכל יצלה צלי וישבע אף ויחם ויאמר האח חמותי ראיתי אור יז וישאריתו לאל עשה לפסלו יסגוד [יסג  
דקרי] לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה יח לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מה שכייל  
לבתם יט וולאיש יב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתו במואש ואף אפיתו על גחליו לחם אצלה בשרו  
אכל ויתרו לתועבה אעשה לבול עץ אסגוד ככרעה אפר לב הותל הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלוא שקרב  
ימיני  
כאזכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתך עבד לי אתה ישראל לא תנשני כב מחיתי כעב פשעך וכענן חט  
אותך שובה אלי כי גאלתיך כג רנו שמים כיעשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים יער וכל עץ בו כיגא  
ליהוה יעקב וישראל יתפאר

## Isaiah Chapter 44 יְשַׁעְיָהוּ

- 1 Yet now hear, O Jacob My servant, and Israel, whom I have chosen;  
א ועתה שמע, יעקב עבדי; וישראל, בחרתי בו .
- 2 Thus saith the LORD that made thee, and formed thee from the womb, who will help thee: Fear not, O Jacob My servant, and thou, Jeshurun, whom I have chosen.  
ב כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן, יצורך: אל-תירא עבדי יעקב, וישרון בחרתי בו .
- 3 For I will pour water upon the thirsty land, and streams upon the dry ground; I will pour My spirit upon thy seed, and My blessing upon thine offspring;  
ג כי אצק מים על-צמא, ונזלים על-יבשה; אצק רוחי על-זרעך, וברכתי על-צאצאך .
- 4 And they shall spring up among the grass, as willows by the watercourses.  
ד וצמחו, בבין חציר, כעצרים, על-יבלי-מים .
- 5 One shall say: 'I am the LORD'S'; and another shall call himself by the name of Jacob; and another shall subscribe with his hand unto the LORD, and surname himself by the name of Israel. {P}  
ה זה יאמר ליהוה אני, וזה יקרא בשם-יעקב; וזה, יכתב ידו ליהוה, ובשם ישראל, יכנה. {פ}
- 6 Thus saith the LORD, the King of Israel, and his Redeemer the LORD of hosts: I am the first, and I am the last, and beside Me there is no God.  
ו כה אמר יהוה מלך-ישראל וגאלו, יהוה צבאות: אני ראשון ואני אחרון, ומבלעדי אין אלהים .
- 7 And who, as I, can proclaim--let him declare it, and set it in order for Me--since I appointed the ancient people? And the things that are coming, and that shall come to pass, let them  
ז ומי-קמוני יקרא, ויגידה ויצרקה לי, משומי, עם-עולם; ואמיתות ואשר תבאנה, גידו למו .



declare.

**ח** אל-תפחדו, ואל-תרהו--הלא מאז השמעתיך והגדתי, ואתם עדי; ה'ש אלוה מבלעד, ואין צור בל-ידעתי .  
**8** Fear ye not, neither be afraid; have I not announced unto thee of old, and declared it? And ye are My witnesses. Is there a God beside Me? Yea, there is no Rock; I know not any.

**ט** יצרי-פסל פלם תהו, וחקמויהם בל-יועילו; ועדיהם חמה, בל-יראו ובל-ידעו--למען יבשו .  
**9** They that **fashion** a graven image are all of them vanity, and their **delectable** things shall not profit; and their own witnesses see not, nor know; that they may be ashamed.

**י** מי-יצר אל, ופסל נסך--לבלתי, הועיל .  
**10** Who hath fashioned a god, or molten an image that is profitable for nothing?

**יא** הן כל-חבריו יבשו, וחרשים חמה מאדם; ותקבצו כלם יעמדו, ויפחדו יבשו יחד .  
**11** Behold, all the fellows thereof shall be ashamed; and the craftsmen skilled above men; let them all be gathered together, let them stand up; they shall fear, they shall be ashamed together.

**יב** חרש ברזל, מעצד, ופעל בפקחם, ובמקבות יצרהו; ויפעלהו, בזרוע כחו--גם-רעב ואין פח, לא-שתה מים וייעף .  
**12** The smith maketh an axe, and worketh in the coals, and fashioneth it with hammers, and worketh it with his strong arm; yea, he is hungry, and his strength faileth; he drinketh no water, and is faint.

**יג** חרש עצים, נטה קו, ותארהו בשרד, ועשהו במקצעות ובמחוגה ותארהו; ויעשהו כתבנית איש, כתפארת אדם לשבת בית .  
**13** The carpenter stretcheth out a line; he marketh it out with a pencil; he fitteth it with planes, and he marketh it out with the compasses, and maketh it after the figure of a man, according to the beauty of a man, to dwell in the house.

**יד** לכת-לו ארזים--ויקח תרזה ואלון, ונאמץ-לו בעצי-יער; נטע ארן, ונגשם יגדל .  
**14** He heweth him down cedars, and taketh the ilex and the oak, and strengtheneth for himself one among the trees of the forest; he planteth a bay-tree, and the rain doth nourish it.

**טו** והיה לאדם, לבשר, ויקח מהם ויקחם, אף-ישיק ואפה להם; אף-יפעל-אל וישתחו, עשהו פסל ויסגד-למו .  
**15** Then a man useth it for fuel; and he taketh thereof, and warmeth himself; yea, he kindleth it, and baketh bread; yea, he maketh a god, and worshippeth it; he maketh it a graven image, and falleth down thereto.

**טז** תציו, שרף במו-אש, על-תציו בשר יאכל, יצלה צלי  
**16** He burneth the half thereof in the fire; with





וַיִּשְׂבֹּעַ; אֶף-יָחַם וַיֹּאמֶר הָאֵח, חֲמוּתִי רָאִיתִי אֹר . the half thereof he eateth flesh; he roasteth  
roast, and is satisfied; yea, he warmeth himself,  
and saith: 'Aha, I am warm, I have seen the  
fire';

וַיִּשְׂאָרֵיתוּ, לֵאמֹר עָשָׂה לְפָסְלוֹ; יִסְגֹּד- (יִסְגֹּד-) לוֹ  
וַיִּשְׁתַּחֲוּ, וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו, וַיֹּאמֶר הַצִּילֵנִי, כִּי אֵלִי אַתָּה . 17 And the residue thereof he maketh a god,  
even his graven image; he falleth down unto it  
and worshippeth, and prayeth unto it, and saith:  
'Deliver me, for thou art my god.'

יָח לֹא יָדְעוּ, וְלֹא יָבִינוּ: כִּי טַח מְרִאוֹת עֵינֵיהֶם, מִהַשְׁכִּיל  
לְבָבָם . 18 They know not, neither do they understand;  
for their eyes are bedaubed, that they cannot  
see, and their hearts, that they cannot  
understand.

יֵט וְלֹא-יָשִׁיב אֶל-לִבּוֹ, וְלֹא דַעַת וְלֹא-תְבוּנָה לֵאמֹר, חֲצִי  
שָׂרְפָתִי בְּמוֹ-אֵשׁ וְאֶף אֶפִּיתִי עַל-גִּחְלִיו לֶחֶם, אֲצִלָּה בָּשָׂר  
וְאֶכְלָה; וַיִּתְּרוּ לְתוֹעֵבָה אֲעַשֶׂה, לְבוֹל עֵץ אֲסַגֹּד . 19 And none considereth in his heart, neither is  
there knowledge nor understanding to say: 'I  
have burned the half of it in the fire; yea, also I  
have baked bread upon the coals thereof; I have  
roasted flesh and eaten it; and shall I make the  
residue thereof an abomination? Shall I fall  
down to the stock of a tree?'

כ רָעָה אֶפֶר, לֵב הוֹתֵל הִטָּה; וְלֹא-נִצִּיל אֶת-נַפְשׁוֹ וְלֹא  
יֹאמֶר, הֲלוֹא שָׁקַר בְּיָמִינִי . } ס { 20 He striveth after ashes, a deceived heart  
hath turned him aside, that he cannot deliver  
his soul, nor say: 'Is there not a lie in my right  
hand?' {S}

כא זָכַר-אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, וַיִּשְׁרָאֵל כִּי עַבְדִּי-אַתָּה; יִצְרַתִּידָּ עַבְדִּי-  
לִי אַתָּה, יִשְׁרָאֵל לֹא תִנְשָׁנִי . 21 Remember these things, O Jacob, and Israel,  
for thou art My servant; I have formed thee,  
thou art Mine own servant; O Israel, thou  
shouldest not forget Me.

כב מַחֲיִיתִי כָעָב פֶּשַׁעִידָּ, וְכָעָנָן חֲטָאוֹתִידָּ; שׁוֹבָה אֵלַי, כִּי  
גָאֻלְתִּידָּ . 22 I have blotted out, as a thick cloud, thy  
transgressions, and, as a cloud, thy sins; return  
unto Me, for I have redeemed thee.

כג רָנוּ שָׁמַיִם כִּי-עָשָׂה יְהוָה, הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אֲרֶץ, פָּצְחוּ  
הָרִים רִנָּה, יַעַר וְכָל-עֵץ בּוֹ: כִּי-גָאֹל יְהוָה יַעֲקֹב, וַיִּשְׁרָאֵל  
יִתְפָּאֵר . } ס { 23 Sing, O ye heavens, for the LORD hath  
done it; shout, ye lowest parts of the earth;  
break forth into singing, ye mountains, O  
forest, and every tree therein; for the LORD  
hath redeemed Jacob, and doth glorify Himself  
in Israel. {S}

כד כֹּה-אָמַר יְהוָה גְּאֻלְךָ, וַיִּצְרָךְ מִבְּטָן: אֲנֹכִי יְהוָה, עָשָׂה 24 Thus saith the LORD, thy Redeemer, and



כל--נִשְׂאָה שְׁמַיִם לְבַדִּי, רָקַע הָאָרֶץ מִי אֲתִי (מֵאֲתִי). He that formed thee from the womb: I am the LORD, that maketh all things; that stretched forth the heavens alone; that spread abroad the earth by Myself;

כֹּה מִפֶּה אֹתוֹת בְּדִים, וְקִסְמִים יְהוֹלֵל; מְשִׁיב חֲכָמִים אַחֲוֹר, וְדַעְתָּם יִסְכָּל. 25 That frustrateth the tokens of the imposters, and maketh diviners mad; that turneth wise men backward, and maketh their knowledge foolish;

כֹּה מִקִּים דְּבַר עֲבָדוֹ, וְעֵצַת מַלְאָכָיו יִשְׁלִים; הָאָמַר לִירוּשָׁלַם תּוֹשֵׁב, וְלַעֲרֵי יְהוּדָה תִּבְנֶינָה, וְתִרְבּוּתֶיהָ, אֶקְוֶם. 26 That confirmeth the word of His servant, and performeth the counsel of His messengers; that saith of Jerusalem: 'She shall be inhabited'; and of the cities of Judah: 'They shall be built, and I will raise up the waste places thereof';

כֹּה הָאָמַר לַצּוֹלָה, חֲרָבִי; וְנִהְרֹתֶיהָ, אוֹבִישׁ. 27 That saith to the deep: 'Be dry, and I will dry up thy rivers';

כֹּה הָאָמַר לְכוֹרֶשׁ רֹעִי, וְכָל-חֶפְצֵי יִשְׁלֵם; וְלֹאמַר לִירוּשָׁלַם תִּבְנֶינָה, וְהִיכָל תִּנָּסֵד. } פ { 28 That saith of Cyrus: 'He is My shepherd, and shall perform all My pleasure'; even saying of Jerusalem: 'She shall be built'; and to the temple: 'My foundation shall be laid.' {P}

في 9 من هذا الاصحاح من سفر اشعيا تحريم نحت التماثيل, لأن الذين يصورون جمالهم (حموديهيم) لن ينفعهم بشيء.

مز امير داود 39:

תהלים פרקלט

א...למנצח...לידותון...מזמור...לדוד...ב...אמרתי...אשמרה...דרכי...מחטוא...בלשוני...אשמרה...לפי...מחטוא...בעד...רשע...לנגדי...ג...נאלמתי...דומיה...החשיתי...מטוב...וכאבי...נעכר...ד...חם...לבי...בקרבי...בהגיגי...תבער...אש...דברתי...בלשוני...ה...הודיעני...יהוה...קצ...י...ומדת...ימי...מה...היא...אדעה...מה...חדל...אני...ו...הנה...טפחות...נתתה...ימי...וחלדי...כאין...נגדך...אך...כלה...בל...כלאדם...נצב...סלה...ז...אך...בצלם...יתהלך...איש...אך...הבל...יהמיון...יצבר...ולא...ידע...מאספם...ח...ועתה...מה...קויתי...אדני...תוחלתי...לך...היא...ט...מכלפשעי...הצילני...חרפת...נבל...אלתשימני...נאלמתי...לא...אפתחפי...כ...אתה...עשיתי...יא...הסר...מעלי...נגעך...מתגרת...ידך...אני...כליתי...יב...בתוכחות...עלעון...יסרת...איש...ותמס...כעש...חמוד...אך...הבל...כלאדם...סלה...ג...שמעה...תפלתי...יהוה...ושועתי...האזינה...אלד...מעתי...אלתחרש...כי...גר...אנכי...עמך...תושב...ככלאבות...ידי...השע...ממני...ואבליגה...בטרם...אלך...ואינני...

## Psalms Chapter 39 תהלים

א לְמַנְצֵחַ לִידוּתוֹן (לִידוּתוֹן), מִזְמוֹר לְדָוִד. 1 For the Leader, for Jeduthun. A Psalm of David.

ב אָמַרְתִּי-- אֲשַׁמְרָה דְרָכִי, מִחֲטוֹא בְלִשׁוֹנִי; אֲשַׁמְרָה לִפִּי מִחֲסוֹם-- בְּעַד רִשְׁעִי לִנְגְדִי. 2 I said: 'I will take heed to my ways, that I sin not with my tongue; {N} I will keep a curb upon my mouth, while the



wicked is before me.'

3 I was dumb with silence; I held my peace, **ג** נָאֲלַמְתִּי דוּמְיָה, הִחֲשִׁיתִי מְטוֹב; וְכָאֲבִי נֶעְפֹּר .  
had no comfort; and my pain was held in check.

4 My heart waxed hot within me; while I was musing, the fire kindled; then spoke I with my tongue: **ד** חֶם-לִבִּי, בְּקִרְבִּי--בִּהְגִּי תִבְעֶר-אֵשׁ; דִּבַּרְתִּי, בְּלִשׁוֹנִי .

5 'LORD, make me to know mine end, and the measure of my days, what it is; let me know how short-lived I am. **ה** הוֹדִיעֵנִי יְהוָה, קֹצֵי--וּמִדַּת יָמֵי מָה-הִיא; אֲדַעָה, מָה-חֲדַל אָנִי .

6 Behold, Thou hast made my days as hand-breadths; and mine age is as nothing before Thee; **ו** הִנֵּה טִפְחוֹת, נְתַתָּה יָמַי-- וְחֲלָדִי כְאֵין נִגְדָד; אֲךָ כָּל-הֶבֶל כָּל-אָדָם, נֹצֵב סֵלָה . {N}  
surely every man at his best estate is altogether vanity. Selah

7 Surely man walketh as a mere semblance; surely for vanity they are in turmoil; {N} **ז** אֲךָ-בְצֻלָם, יִתְהַלֵּךְ-אִישׁ-- אֲךָ-הֶבֶל יִהְיֶיוּ; יִצְבֹּר, וְלֹא-יָדַע מִי-אִסְפָּם .  
he heapeth up riches, and knoweth not who shall gather them.

8 And now, Lord, what wait I for? My hope, it is in Thee. **ח** וְעַתָּה מָה-קוֹיִתִּי אֲדֹנָי-- תוֹסִלְתִּי, לָךְ הִיא .

9 Deliver me from all my transgressions; make me not the reproach of the base. **ט** מִכָּל-פְּשָׁעֵי הַצִּילֵנִי; חֲרַפְתָּ נָבֶל, אֶל-תִּשְׁיַמֵּנִי .

10 I am dumb, I open not my mouth; because Thou hast done it. **י** נָאֲלַמְתִּי, לֹא אֶפְתַּח-פִּי: כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ .

11 Remove Thy stroke from off me; I am consumed by the blow of Thy hand. **יא** הֲסֹר מֵעָלַי נִגְעָךְ; מִתַּגֶּרֶת יָדְךָ, אָנִי כָלִיתִי .

12 With rebukes dost Thou chasten man for iniquity, and like a moth Thou makest his beauty to consume away; {N} **יב** בְּתוֹכְחוֹת עַל-עוֹן, יִסְרֹת אִישׁ-- וְתָמָס כְּעֹשׁ חֲמוּד; אֲךָ הֶבֶל כָּל-אָדָם סֵלָה .  
surely every man is vanity. Selah

13 Hear my prayer, O LORD, and give ear unto my cry; {N} **יג** שְׁמָעָה תְּפִלָּתִי יְהוָה, וְשׁוֹעָתִי הָאֲזִינָה-- אֶל-דַּמְעָתִי, כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ; תוֹשָׁב, בְּכָל-אֲבוֹתִי .  
keep not silence at my tears; {N} for I am a stranger with Thee, a sojourner, as



all my fathers were.

14 Look away from me, that I may take comfort, before I go hence, and be no more.' **יד** הִשָּׁע מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה-- בְּטָרִם אֵלֶיךָ וְאִינִנִּי . {P}

حمودو تعني جماله هنا, مما يعني أن حيميد تعني الجمال في العبرية, و هي من المعاني الايجابية

## شجرة فاران و ارض فاران (بلاد اسماعيل عليه السلام, التي اسكنه فيها ابراهيم عليه السلام هو و امه هاجر)

سفر التكوين 14:

בראשית פרק יד

א...ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדורלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים...ב...עשו מלחמה אתברע מלך סדם ואתברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צביים ומלך בלע היאצער ג...כלאלה חברו אלעמ קהשדים הואים המלח...ד...שתים עשרה שנה עבדו את כדורלעמר ושלש עשרה שנה מרדו...ה...ובארבע עשרה שנה בא כדורלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואתהוזים בהם ואת האמים בשוה קריתים...ו...ואתהחרי בהררם שעיר עד איל פארן אשר עלה מדבר...ז...וישבויבאו אלעין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמ לקי וגם אתהאמרי הישב בחצצן תמר...ח...ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צביים ומלך בלע הואצער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים...ט...את כדורלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים אתהחמשה...י...ועמק השדים בארת בארת חמרי ונסו מלך סדם ועמרה ויפלושמה והנשאים הרה נסו...יא...ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו...יב...ויקחו את לוט ואת רכשו בנאחי אברם וילכו והו אישב בסדם...יג...ויבאו הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי בריאת אברם...יד...וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו וילדי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן...טו...ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק...טז...וישב את כל רכשו וגם את לוט א חיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם...יז...ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדורלעמר ואתהמלכים אשר אתו אלעמק שוה הוא עמק המלך...יח...ומלכיצדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון...יט...ויברכ הו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ...כ...וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתולו מעשר מכל...כא...ויאמר מלך סדם אלאברם תנלי הנפש והרכש קחלך...כב...ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אליהוהאלי עלי ונקנה שמים וארץ...כג...אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם...כד...בלעד ירק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם...

## Genesis Chapter 14 בראשית

1 And it came to pass in the days of Amraphel king of Shinar, Arioch king of Ellasar, Chedorlaomer king of Elam, and Tidal king of Goiim,

2 that they made war with Bera king of Sodom,



עֲמֹרָה; שִׁנָּב מֶלֶךְ אַדְמָה, וְשִׁמְעֵבֶר מֶלֶךְ צְבוִיִּים, וּמֶלֶךְ בֶּלַע, הָיָא-צֹר .

and with Birsha king of Gomorrah, Shinab king of Admah, and Shemeber king of Zeboiim, and the king of Bela--the same is Zoar.

ג כָּל-אֵלֶּה, חִבְרוּ, אֶל-עֶמֶק, הַשִּׁדִּים: הוּא, יָם הַמֶּלַח .

3 All these came as allies unto the vale of Siddim--the same is the Salt Sea.

ד שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה, עָבְדוּ אֶת-כְּדֹרְלַעְמֹר; וּשְׁלֹשׁ-עָשָׂרָה שָׁנָה, מָרְדּוּ .

4 Twelve years they served Chedorlaomer, and in the thirteenth year they rebelled.

ה וּבְאַרְבַּע עָשָׂרָה שָׁנָה בָּא כְּדֹרְלַעְמֹר, וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ, וַיַּכּוּ אֶת-רִפְאִים בְּעַשְׁתֹּרֶת קִרְנַיִם, וְאֶת-הַזִּזִּימִים בְּהֵם; וְאֶת, הָאֵימִים, בְּשֹׁנֶה, קִרְיָתָיִם .

5 And in the fourteenth year came Chedorlaomer and the kings that were with him, and smote the Rephaim in Ashteroth-karnaim, and the Zuzim in Ham, and the Emim in Shaveh-kiriathaim,

ו וְאֶת-הַחֹרִי, בְּהַרְרֵם שְׁעִיר, עַד אֵיל פֶּאֶרֹן, אֲשֶׁר עַל-הַמִּדְבָּר .

6 and the Horites in their mount Seir, unto **El-paran**, which is by the wilderness.

ז וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-עֵין מִשְׁפָּט, הוּא קִדְשׁ, וַיַּכּוּ, אֶת-כָּל-שְׂדֵה הָעַמְלָקִי--וְגַם, אֶת-הָאֱמֹרִי, הַיֹּשֵׁב, בְּחִצְצֹן תָּמָר .

7 And they turned back, and came to En-mishpat--the same is Kadesh--and smote all the country of the Amalekites, and also the Amorites, that dwelt in Hazazon-tamar.

ח וַיֵּצֵא מֶלֶךְ-סֹדֹם וּמֶלֶךְ עֲמֹרָה, וּמֶלֶךְ אַדְמָה וּמֶלֶךְ צְבוִיִּים, וּמֶלֶךְ בֶּלַע, הוּא-צֹר; וַיַּעֲרְכוּ אֹתָם מִלְחָמָה, בְּעֶמֶק הַשִּׁדִּים .

8 And there went out the king of Sodom, and the king of Gomorrah, and the king of Admah, and the king of Zeboiim, and the king of Bela--the same is Zoar; and they set the battle in array against them in the vale of Siddim;

ט אֶת כְּדֹרְלַעְמֹר מֶלֶךְ עֵילָם, וְתִדְעֵל מֶלֶךְ גּוֹיִם, וְאַמְרַפֶּל מֶלֶךְ שִׁנָּר, וְאַרְיֹחַ מֶלֶךְ אֵלְסָר--אַרְבָּעָה מְלָכִים, אֶת-הַחֲמִשָּׁה .

9 against Chedorlaomer king of Elam, and Tidal king of Goiim, and Amraphel king of Shinar, and Arioch king of Ellasar; four kings against the five.

י וַעֲמֵק הַשִּׁדִּים, בְּאֵרֹת בְּאֵרֹת חֹמֶר, וַיִּגְסּוּ מֶלֶךְ-סֹדֹם וְעֲמֹרָה, וַיִּפְּלוּ-שָׁמָּה; וְהַנִּשְׁאָרִים, הָרָה נָסוּ .

10 **Now** the vale of Siddim was full of slime pits; and the kings of Sodom and Gomorrah fled, and they fell there, and they that remained fled to the mountain.

יא וַיִּקְחוּ אֶת-כָּל-רֶכֶשׁ סֹדֹם וְעֲמֹרָה, וְאֶת-כָּל-אֲכָלֵם--וַיֵּלְכוּ .

11 And they took all the goods of Sodom and Gomorrah, and all their victuals, and went their way.

יב וַיִּקְחוּ אֶת-לוֹט וְאֶת-רֶכֶּשׁוֹ בֶּן-אֲחִי אַבְרָם, וַיֵּלְכוּ; וְהוּא יֹשֵׁב, בְּסֹדֹם .

12 And they took Lot, Abram's brother's son, who dwelt in Sodom, and his goods, and



departed.

**יג** וַיָּבֹא, הַפְּלִיט, וַיֵּגֶד, לְאַבְרָם הָעֵבֶרִי; וְהוּא שָׁכַן בְּאֵלֶיךָ מִמְרָא הָאֱמֹרִי, אָחִי אֲשָׁכַל וְאָחִי עֶנְר, וְהֵם, בְּעָלֵי בְרִית-אַבְרָם. confederate with Abram.

**יד** וַיִּשְׁמַע אַבְרָם, כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו; וַיִּרְק אֶת-חַנְיָכִיו וְלִידֵי בֵיתוֹ, שְׁמֹנֶה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת, וַיִּרְדֹּף, עַד-דָּן. taken captive, he led forth his trained men, born in his house, three hundred and eighteen, and pursued as far as Dan.

**טו** וַיִּחְלַק עָלֵיהֶם לַיְלָה הוּא וְעַבְדָּיו, וַיַּכּוּם; וַיִּרְדְּפֵם, עַד-חֹבָה, אֲשֶׁר מִשְׁמָאל, לְדִמְשֶׁק. And he divided himself against them by night, he and his servants, and smote them, and pursued them unto Hobah, which is on the left hand of Damascus.

**טז** וַיָּשֻׁב, אֶת כָּל-הָרָכָשׁ; וְגַם אֶת-לוֹט אָחִיו וְרָכְשׁוֹ הַשִּׁיב, וְגַם אֶת-הַנָּשִׁים וְאֶת-הָעָם. And he brought back all the goods, and also brought back his brother Lot, and his goods, and the women also, and the people.

**יז** וַיֵּצֵא מֶלֶךְ-סֹדֹם, לִקְרָאתוֹ, אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מִהַכּוֹת אֶת-כְּדֻרְלַעְמֹר, וְאֶת-הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ--אֶל-עֶמְקֵי שָׁוֵה, הוּא עֶמְקֵי הַמֶּלֶךְ. And the king of Sodom went out to meet him, after his return from the slaughter of Chedorlaomer and the kings that were with him, at the vale of Shaveh--the same is the King's Vale.

**יח** וּמֶלֶכ־צִדְקֹם מֶלֶךְ שָׁלֹם, הוֹצִיא לָהֶם וַיָּנִי; וְהוּא כָהֵן, לֵאלֹהֵי עֵלְיוֹן. And Melchizedek king of Salem brought forth bread and wine; and he was priest of God the Most High.

**יט** וַיְבָרְכֵהוּ, וַיֹּאמֶר: בָּרוּךְ אַבְרָם לֵאלֹהֵי עֵלְיוֹן, קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. And he blessed him, and said: 'Blessed be Abram of God Most High, Maker of heaven and earth;

**כ** וּבָרוּךְ אֱלֹהֵי עֵלְיוֹן, אֲשֶׁר-מָגַן צִרְיָה בְּיָדָהּ; וַיִּתֵּן-לוֹ מֵעֶשֶׂר, מִכָּל. and blessed be God the Most High, who hath delivered thine enemies into thy hand.' And he gave him a tenth of all.

**כא** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-סֹדֹם, אֶל-אַבְרָם: תֵּן-לִי הַנַּפְשׁ, וְהָרָכָשׁ קַח-לָךְ. And the king of Sodom said unto Abram: 'Give me the persons, and take the goods to thyself.'

**כב** וַיֹּאמֶר אַבְרָם, אֶל-מֶלֶךְ סֹדֹם: הֲרַמְתִּי יָדִי אֶל-יְהוָה אֵל עֵלְיוֹן, קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. And Abram said to the king of Sodom: 'I have lifted up my hand unto the LORD, God



Most High, Maker of heaven and earth,

**כג** אם-מחוט ועד שרוף-נעל, ואם-אָקח מִכָּל-אֲשֶׁר-לִי; וְלֹא תֹאמַר, אֲנִי הִעֲשִׂיתִי אֶת-אַבְרָם.

**כד** בלעדי, רק אשר אכלו הנערים, וחלק האנשים, אשר  
הלכו אתי: ענר אשכול וממרא, הם יקחו חלקם. {ס}

و نرى هنا ذكر الحوريين في جبلهم صغير، حتى شجرة **قاران** عند البرية (الصحراء)، شجرة تميز الصحراء، في التراجم العربية للتوراة الشجرة يشار إليها بالبطمة، و هو نوع من الأشجار التي تميز منطقة الشرق الأوسط. و هي نوع من شجر الفستق البري، و يقال لها بالانجليزية (بيستاشيا – Pistachio)، و لكن الأقرب أن الشجرة هذه هي نخلة، و النبوءات في الكتاب تشير الى الشجرة التي تميز منطقة خروج نبي آخر الزمن (آخر الأنبياء المصطفى عليه السلام).

سفر التكوين 21:

בראשית • פרק • כא

אִי־וַיְהִי־פַקֵּד־אֶת־שָׂרָה־כַּאֲשֶׁר־אִמְרֵי־עֵשׂוֹ־יְהוָה־לְשָׂרָה־כַּאֲשֶׁר־דָּבַר־בִּי־וַתַּהַר־וַתֵּלֶד־שָׂרָה־לְאַבְרָהָם־בֶּן־לִזְקֹנָיו־לְמוֹעֵד־אֲשֶׁר־דָּבַר־אִתּוֹ־אֱלֹהִים־גִּי־וַיִּקְרָא־אַבְרָהָם־אֶת־שֵׁם־בְּנוֹ־הַנּוֹלֵד־לוֹ־אֲשֶׁר־יִלְדֶּה־לוֹ־שָׂרָה־יִצְחָק־בְּיָמָיו־וְיִמְלֵא־אַבְרָהָם־אֶת־יִצְחָק־בְּנוֹ־בְנֵי־שָׂרָה־יִצְחָק־עָשָׂה־לִּי־אֱלֹהִים־כְּלָה־שִׁמְעִי־יִצְחָק־לִי־וַתֹּאמֶר־מִי־מֵלֵל־לְאַבְרָהָם־הַיְנִיקָה־בָּנִים־שָׂרָה־כִּי־יִלְדֶּתִי־בֶן־לִזְקֹנָיו־חִי־וַיְגַדֵּל־הַיִּלָּד־וַיִּגֹּמֵל־וַיַּעֲשֵׂשׂ־אַבְרָהָם־מִשְׁתֵּה־גָדוֹל־בְּיוֹם־הַגְּמִל־אֶת־יִצְחָק־טֹטֹו־וַתֹּרֶא־שָׂרָה־אֶת־בְּנֵהָ־הַמִּצְרִית־אֲשֶׁר־יִלְדָה־לְאַבְרָהָם־מִצְחָק־וַתֹּאמֶר־לְאַבְרָהָם־גֵּר־שָׂה־אָמָה־הַזֹּאת־וַאֲתַבְנֶה־כִּי־לֹא־יִירָשׁ־בְּנֵהָ־אָמָה־הַזֹּאת־עִמָּבִנִי־עִמִּי־יִצְחָק־יֵאֵר־וַיְרַע־הַדָּבָר־מֵאֵד־בְּעֵינֵי־אַבְרָהָם־עַל־אוֹדֶת־בְּנוֹ־יִי־בִּי־וַיֹּאמֶר־אֱלֹהִים־אֶלְאַבְרָהָם־אֲלִיעֶרֶךְ־בְּעֵינֶיךָ־עַל־הַנְּעֹר־וְעַל־אִמְתְּךָ־כֹּל־אֲשֶׁר־תֹּאמַר־אֵלַיִךְ־שָׂרָה־שִׁמְעִי־בִקְלָה־כִּי־בִיצְחָק־יִקְרָא־לָךְ־זֶרַע־יִגֹּמֵךְ־וְגַם־אֶת־בְּנֵהָ־אָמָה־לְגוֹי־אֲשִׁימְנוּ־כִּי־זֶרַעְךָ־הוּא־יִדֹּשׁ־כֶּסֶם־אַבְרָהָם־בְּבִקְרִיִּק־חֲלָחֶם־וְחֲמַת־מִים־וַיִּתֵּן־אֱלֹהֵה־שֵׁם־עַל־שִׁכְמָהּ־וַאֲתַהֲיִלֵּד־וַיִּשְׁלַח־וַתֵּלֶךְ־וַתִּתַּעַב־בְּמִדְבַּר־בָּאָר־שְׁבַע־טוֹו־וַיִּכְלוּ־הַמִּים־מִן־הַחַמַּת־וַתִּשְׁלַךְ־אֶת־הַיֶּלֶד־תַּחַת־אֶחָד־הַשִּׁיחִים־טֹטֹו־וַתֵּלֶךְ־וַתִּשָּׁב־לָהּ־מִנְּגַד־הָרֶחֶק־כַּמֶּטְחוֹי־קִשְׁת־כִּי־אָמְרָה־אֶל־אַרְאֶה־בְּמֹוֹת־הַיָּלֵד־וַתִּשָּׁב־מִנְּגַד־וַתִּשָּׂא־אֶת־קִלְהָ־וַתִּבְךָ־יִזֹּו־וַיִּשְׁמַע־אֱלֹהִים־אֶת־קוֹל־הַנְּעֹר־וַיִּקְרָא־מֵלֵאךְ־אֱלֹהִים־אֶל־הַגֵּר־מִן־הַשָּׁמַיִם־וַיֹּאמֶר־לִּי־מֵהַלֵּךְ־הַגֵּר־אֶל־תִּירָאִי־כִּי־שִׁמְעִי־אֱלֹהִים־אֶל־קוֹל־הַנְּעֹר־בְּאֶשֶׁר־הוּאֹשֵׁם־יִי־קוֹמִי־שְׂאִי־אֶת־הַנְּעֹר־וְהַחֲזִיקִי־אֶת־יָדְךָ־בּוֹ־כִּי־לֵג־וַיְגַדֵּל־אֲשִׁימְנוּ־יִטֹּו־וַיִּפְקַח־אֱלֹהִים־אֶת־עֵינֶיהָ־וַתֹּרֶא־בָאָר־מִיָּם־וַתֵּלֶךְ־וַתִּמְלֹא־אֶת־הַחַמַּת־מִים־וַתִּשָּׂק־אֶת־הַנְּעֹר־כִּי־וַיְהִי־אֱלֹהִים־אֶת־הַנְּעֹר־וַיְגַדֵּל־וַיִּשָּׁב־בְּמִדְבַר־וַיְהִי־רְבֵהָ־קִשְׁת־כֹּאֲ־וַיִּשָּׁב־בְּמִדְבַר־פָּאָר־וַתִּקְחָלו־אִמּוֹ־אִשָּׁה־מֵאַרְצֵי־מִצְרַיִם־

## Genesis Chapter 21

**א** וַיִּהְיֶה כְּכֵן אֶת-שָׂרָה, כַּאֲשֶׁר אָמַר; וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר.

**1** And the LORD remembered Sarah as He had said, and the LORD did unto Sarah as He had spoken.

2 And Sarah conceived, and bore Abraham a son in his old age, at the set time of which God



Sponsor using crypto currency please use ETH address to transfer:

0xaD2acE77cF468430691bF20651c06BC5d1AB351D



had spoken to him.

ג וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת-שְׁם-בְנוֹ הַנּוֹלָד-לוֹ, אִשָּׁר-יִלְדָהּ-לוֹ שָׂרָה--יִצְחָק .

3 And Abraham called the name of his son that was born unto him, whom Sarah bore to him, Isaac.

ד וַיִּמָּל אַבְרָהָם אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ, בֶּן-שְׁמֹנֶת יָמִים, כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים .

4 And Abraham circumcised his son Isaac when he was eight days old, as God had commanded him.

ה וַאֲבְרָהָם, בֶּן-מֵאתָ שָׁנָה, בְּהוֹלֵד לוֹ, אֶת יִצְחָק בְּנוֹ .

5 And Abraham was a hundred years old, when his son Isaac was born unto him.

ו וַתֹּאמֶר שָׂרָה--צָחֵק, עָשָׂה לִי אֱלֹהִים: כָּל-הַשְּׂמֵעַ, יִצְחָק-לִי .

6 And Sarah said: 'God hath made laughter for me; every one that heareth will laugh on [account](#) of me.'

ז וַתֹּאמֶר, מִי מָלַל לְאַבְרָהָם, הִינִיקָה בָנִים, שָׂרָה: כִּי-יִלְדָתִי בֹן, לְזִקְנָיו .

7 And she said: 'Who would have said unto Abraham, that Sarah should give children suck? for I have borne him a son in his old age.'

ח וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד, וַיִּגְמַל; וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתֶּה גָדוֹל, בְּיוֹם הַגְּמַל אֶת-יִצְחָק .

8 And the child grew, and was weaned. And Abraham made a great feast on the day that Isaac was weaned.

ט וַתִּרְאֵהוּ שָׂרָה אֶת-בֶּן-הָעֶרֶץ הַמִּצְרִית, אִשָּׁר-יִלְדָהּ לְאַבְרָהָם--מִצְחָק .

9 And Sarah saw the son of Hagar the Egyptian, whom she had borne unto Abraham, making sport.

י וַתֹּאמֶר, לְאַבְרָהָם, גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת, וְאֶת-בְּנָהּ: כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן-הָאִמָּה הַזֹּאת, עִם-בְּנֵי עַם-יִצְחָק .

10 Wherefore she said unto Abraham: 'Cast out this bondwoman and her son; for the son of this bondwoman shall not be heir with my son, even with Isaac.'

יא וַיֵּרַע הַדָּבָר מְאֹד, בְּעֵינֵי אַבְרָהָם, עַל, אוֹדֶת בְּנוֹ .

11 And the thing was very grievous in Abraham's sight on account of his son.

יב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם, אַל-יֵרַע בְּעֵינֶיךָ עַל-הַנַּעֲרָה וְעַל-אִמָּתָהּ--כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה, שָׁמַע בְּקוֹלָהּ: כִּי בְיִצְחָק, יִקְרָא לָהּ זֶרַע .

12 And God said unto Abraham: 'Let it not be grievous in thy sight because of the lad, and because of thy bondwoman; in all that Sarah saith unto thee, hearken unto her voice; for in Isaac shall seed be called to thee.'

יג וְגַם אֶת-בֶּן-הָאִמָּה, לְגוֹי אֲשִׁימְנוּ: כִּי זֶרַעָהּ, הוּא .

13 And also of the son of the bondwoman will I make a nation, because he is thy seed.'

יד וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֹקֶר וַיִּקַּח-לֶחֶם וַחֲמַת מִיָּם וַיָּתֵן אֶל-

14 And Abraham arose up early in the



- הָגָר שָׁם עַל-שִׁכְמָהּ, וְאֶת-הַיֶּלֶד--וַיִּשְׁלַחְהָ; וַתֵּלֶךְ וַתֵּמֶעַ, בְּמִדְבַּר בְּאֶר שִׁבְעַ . morning, and took bread and a bottle of water, and gave it unto Hagar, putting it on her shoulder, and the child, and sent her away; and she departed, and strayed in the wilderness of Beer-sheba.
- טו וַיִּכְלוּ הַמַּיִם, מִן-הַחֲמָת; וַתִּשְׁלַךְ אֶת-הַיֶּלֶד, תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים . 15 And the water in the bottle was spent, and she cast the child under one of the shrubs.
- טז וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנֶּגֶד, הַרְחֵק כַּמֶּטְחָוּי קִשְׁתָּה, כִּי אָמְרָה, אֶל-אַרְצָהּ בְּמוֹת הַיֶּלֶד; וַתֵּשֶׁב מִנֶּגֶד, וַתִּשָּׂא אֶת-קִלְעָהּ וַתִּבְכֶּה . 16 And she went, and sat her down over against him a good way off, as it were a bow-shot; for she said: 'Let me not look upon the death of the child.' And she sat over against him, and lifted up her voice, and wept.
- יז וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים, אֶת-קוֹל הַנַּעֲרָה, וַיִּקְרָא מִלְּאֶה אֱלֹהִים אֶל-הָגָר מִן-הַשָּׁמַיִם, וַיֹּאמֶר לָהּ מֶה-לָּךְ הָגָר; אֶל-תִּירָאִי, כִּי-שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל-קוֹל הַנַּעֲרָה בְּאֶרְשָׁהּ הַזֶּה . 17 And God heard the voice of the lad; and the angel of God called to Hagar out of heaven, and said unto her: 'What aileth thee, Hagar? fear not; for God hath heard the voice of the lad where he is.
- יח קוּמִי שְׂאִי אֶת-הַנַּעֲרָה, וְהַחֲזִיקִי אֶת-יָדָהּ בּוֹ: כִּי-לְגוֹי גָּדוֹל, אֲשִׁימֶנּוּ . 18 Arise, lift up the lad, and hold him fast by thy hand; for I will make him a great nation.'
- יט וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת-עֵינֶיהָ, וַתֵּרָא בְּאֶר מַיִם; וַתֵּלֶךְ וַתִּמְלֵא אֶת-הַחֲמָת, מַיִם, וַתִּשְׁק, אֶת-הַנַּעֲרָה . 19 And God opened her eyes, and she saw a well of water; and she went, and filled the bottle with water, and gave the lad drink.
- כ וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת-הַנַּעֲרָה, וַיִּגְדַּל; וַיֵּשֶׁב, בְּמִדְבַּר, וַיְהִי, רֹכֵחַ קִשְׁתָּה . 20 And God was with the lad, and he grew; and he dwelt in the wilderness, and became an archer.
- כא וַיֵּשֶׁב, בְּמִדְבַּר פָּאֲרָן; וַתִּקַּח-לּוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. } פ { 21 And he dwelt in the wilderness of **Paran**; and his mother took him a wife out of the land of Egypt. {P}
- כב וַיְהִי, בַּעֲת הַהִוא, וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ וַפִּיכֹל שֵׁר-צָבָאוּ, אֶל-אַבְרָהָם לֵאמֹר: אֱלֹהִים עִמָּךְ, בְּכָל אֲשֶׁר-אַתָּה עֹשֶׂה . 22 And it came to pass at that time, that Abimelech and Phicol the captain of his host spoke unto Abraham, saying: 'God is with thee in all that thou doest.
- כג וְעַתָּה, הִשָּׁבְעָה לִּי בִּאלֹהִים הַנֶּה, אֲם-תִּשְׁקֹר לִּי, וּלְגִינִי וּלְבָנָי; כִּי חֶסֶד אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי עִמָּךְ, תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי, וְעַם-הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר-גֵּרְתָּה בָּהּ . 23 Now therefore swear unto me here by God that thou wilt not deal falsely with me, nor with my son, nor with my son's son; but according to the kindness that I have done unto thee, thou shalt do unto me, and to the land wherein thou



hast sojourned.'

**כד** וַיֹּאמֶר, אַבְרָהָם, אֲנֹכִי, אֲשָׁבֵעַ .

**24** And Abraham said: 'I will swear.'

**כה** וַהֲזִכֵּם אַבְרָהָם, אֶת-אַבִּימֶלֶךְ, עַל-אֲדֹת בָּאָר הַמַּיִם, אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אַבִּימֶלֶךְ .

**25** And Abraham reproved Abimelech because of the well of water, which Abimelech's servants had violently taken away.

**כו** וַיֹּאמֶר אַבִּימֶלֶךְ--לֹא יָדַעְתִּי, מִי עָשָׂה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה; וְגַם-אַתָּה לֹא-הִגַּדְתָּ לִּי, וְגַם אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי--בְּלַתִּי הַיּוֹם .

**26** And Abimelech said: 'I know not who hath done this thing; neither didst thou tell me, neither yet heard I of it, but to-day.'

**כז** וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר, וַיִּתֵּן לְאַבִּימֶלֶךְ; וַיַּכְרֹתוּ שְׁנֵיהֶם, בְּרִית .

**27** And Abraham took sheep and oxen, and gave them unto Abimelech; and they two made a covenant.

**כח** וַיָּצַב אַבְרָהָם, אֶת-שִׁבְעַת כְּבָשֹׁת הַצֹּאן--לְבִדְהֶן .

**28** And Abraham set seven ewe-lambs of the flock by themselves.

**כט** וַיֹּאמֶר אַבִּימֶלֶךְ, אֶל-אַבְרָהָם: מָה הֵנָּה, שִׁבְעַת כְּבָשֹׁת הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ, לְבִדְהֶן .

**29** And Abimelech said unto Abraham: 'What mean these seven ewe-lambs which thou hast set by themselves?'

**ל** וַיֹּאמֶר--כִּי אֶת-שִׁבְעַת כְּבָשֹׁת, תִּקַּח מִיָּדִי: בַּעֲבוּר תְּהִיָּה-לִּי לְעֵדָה, כִּי חָפַרְתִּי אֶת-הַבָּאָר הַזֹּאת .

**30** And he said: 'Verily, these seven ewe-lambs shalt thou take of my hand, that it may be a witness unto me, that I have digged this well.'

**לא** עַל-כֵּן, קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא--בָּאָר שָׁבַע: כִּי שָׁם נִשְׁבָּעוּ, שְׁנֵיהֶם .

**31** Wherefore that place was called Beer-sheba; because there they swore both of them.

**לב** וַיַּכְרֹתוּ בְרִית, בִּבְאָר שָׁבַע; וַיָּקָם אַבִּימֶלֶךְ, וּפִיכֹל שָׂר-צָבָאוֹ, וַיָּשָׁבוּ, אֶל-אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים .

**32** So they made a covenant at Beer-sheba; and Abimelech rose up, and Phicol the captain of his host, and they returned into the land of the Philistines.

**לג** וַיִּטֵּעַ אֲשָׁל, בִּבְאָר שָׁבַע; וַיִּקְרָא-שָׁם--בְּשֵׁם יְהוָה, אֵל עוֹלָם .

**33** And Abraham planted a tamarisk-tree in Beer-sheba, and called there on the name of the LORD, the Everlasting God.

**לד** וַיֵּגֶר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים, יָמִים רַבִּים. { פ }

**34** And Abraham sojourned in the land of the Philistines many days. {P}

قصة اسماعيل و أمه هاجر عليهم السلام في البرية (فاران)، و انه تزوج امرأة مصرية، هنا نجد أن مسكن اسماعيل عليه السلام في الصحراء، عند نبع المياه الذي انفجر تحته، في البرية، و انه عاش مع العرب، مع العلم أن الاسم القديم لجبال الحرم الشريف هو فاران.

سفر العدد (بامدبار = في الصحراء) 10 :

بמדבר•פרק י



א וידבר יהוה אל משה לאמר... עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את תהמחנות וג' ותקעו בהן ונועדו אליך כלהעדה אלפתח אהל מועד... ד ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראש יאלפי ישראל... ה ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים... ו ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים... ז ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים... ח ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והי ו לכם לחקת עולם לדרתכם... ט וכי תבאו מלחמה בארצכם עלהצר הצר אתכם והרעתם בחצצרות ונוכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם... י וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עליכם ו על זבחי שלמכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם... יא ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת... יב ויסעו בני ישראל למסעיהם מ מדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן... יג ויסעו בראשונה עלפי יהוה ביד משה... ד ויסעו דגל מחנה בני יהודה בראש נה לצבאתם ועלצבאו נחשון בן עמינדב... טו ועלצבא מטה בני יששכר נתנאל בן צוער... טז ועלצבא מטה בני זבולן אליאב בן חלון... יז והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן... יח ונסעו דגל מחנה ראובן לצבאתם ועלצבאו אליצור בן שדיאור... יט ועלצבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי... שד י... כ ועלצבא מטה בני גד אליסף בן דעואל... כא ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם... כב ונסעו דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועלצבאו אלישמע בן עמיהוד... כג ועלצבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצ ור... כד ועלצבא מטה בני מנן אבידן בן גדעוני... כה ונסעו דגל מחנה בני דן מאסף לכלהמחנות לצבאתם ועלצבאו אחיעזר בן עמישדי... כו ועלצבא מטה בני אשר פג עיאל בן עכרן... כז ועלצבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן... כח אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו... כט ויאמר משה לחבב בן ערואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אלה מקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנ ו הטבנו לך כי יהוה דבר טוב עלי ישראל... ל ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואלמולדתי אלך... לא ויאמר אלנא תעזב אתנו כי עלכן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים... לב והיה כיתלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהו העמנו והטבנו לך... לג ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתורל הם מנוחה... לד ויענן יהוה עליהם יומם בנסעם מנהמחנה... לה ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך... לו ובנחה יאמר שובה יהוה רבבו ת אלפי ישראל...

## Numbers Chapter 10 בְּמִדְבָּר

- א וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר . 1 And the LORD spoke unto Moses, saying:
- ב עֲשֵׂה לָךְ, שְׁתֵּי תְּצוּצֹרֹת כֶּסֶף--מִקְשָׁה, תַּעֲשֶׂה אֹתָם; וְהָיוּ לָךְ לְמִקְרָא הָעֵדָה, וּלְמַסַּע אֶת-הַמַּחֲנֹת . 2 'Make thee two trumpets of silver; of beaten work shalt thou make them; and they shall be unto thee for the calling of the congregation, and for causing the camps to set forward.
- ג וְתִקְעוּ, בָּהֶם--וְנוֹעְדוּ אֵלַי כָּל-הָעֵדָה, אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד . 3 And when they shall blow with them, all the congregation shall gather themselves unto thee at the door of the tent of meeting.
- ד וְאִם--בְּאַחַת, יִתְקַעוּ--וְנוֹעְדוּ אֵלַי הַנְּשִׂאִים, רָאשֵׁי אֲלָפֵי יִשְׂרָאֵל . 4 And if they blow but with one, then the princes, the heads of the thousands of Israel, shall gather themselves unto thee.



- ה ויתקעו, תרועה--ונקעו, המחנות, החגים, קדמה .
- 5 And when ye blow an alarm, the camps that lie on the east side shall take their journey.
- ו ויתקעו, תרועה, שנית--ונקעו, המחנות, החגים תימנה; תרועה ויתקעו, למסעיהם .
- 6 And when ye blow an alarm the second time, the camps that lie on the south side shall set forward; they shall blow an alarm for their journeys.
- ז ובהקהיל, את-הקהל--תתקעו, ולא תריעו .
- 7 But when the assembly is to be gathered together, ye shall blow, but ye shall not sound an alarm.
- ח ובני אהרן הכהנים, יתקעו בחצצרות; והיו לכם לחקת עולם, לדורותיכם .
- 8 And the sons of Aaron, the priests, shall blow with the trumpets; and they shall be to you for a statute for ever throughout your generations.
- ט וכי-תבאו מלחמה בארצכם, על-הצר הצר אתכם--והרעתם, בחצצרות; ונזכרתם, לפני יהוה אלהיכם, ונושעתם, מאיביכם .
- 9 And when ye go to war in your land against the adversary that oppresseth you, then ye shall sound an alarm with the trumpets; and ye shall be remembered before the LORD your God, and ye shall be saved from your enemies.
- י וביום שמחתכם ובמועדיכם, ובראשי חודשיכם--ויתקעו בחצצרות על עלותיכם, ועל זבחי שלמיכם; והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם, אני יהוה אלהיכם. } פ {
- י1 And it came to pass in the second year, in the second month, on the twentieth day of the month, that the cloud was taken up from over the tabernacle of the testimony.
- יא ויהי בשנה השנית, בחודש השני--בששירים בחדש; נעלה, הענן, מעל, משכן העדות .
- יב ויסעו בני-ישראל למסעייהם, ממדבר סיני; וישכן הענן, במדבר פארן .
- י2 And the children of Israel set forward by their stages out of the wilderness of Sinai; and the cloud abode in the wilderness of **Paran**--
- יג ויסעו, בראשנה, על-פי יהוה, ביד-משה .
- י4 And they took their first journey, according to the commandment of the LORD by the hand of Moses.
- יד ויסע דגל מחנה בני-יהודה, בראשנה--לצבאתם; ועל-צבאו--נחשון, בן-עמינדב .
- 14 And in the first place the standard of the camp of the children of Judah set forward according to their hosts; and over his host was



Nahshon the son of Amminadab.

- טו** ועל-צבא--מטה, בני יששכר: נתנאל, בן-צווער .  
**15** And over the host of the tribe of the children of Issachar was Nethanel the son of Zuar.
- טז** ועל-צבא--מטה, בני זבולן: אליאב, בן-חלון .  
**16** And over the host of the tribe of the children of Zebulun was Eliab the son of Helon.
- יז** והורד, המשכן; ונסעו בני-גרשון ובני מררי, נשא המשכן .  
**17** And the tabernacle was taken down; and the sons of Gershon and the sons of Merari, who bore the tabernacle, set forward.
- יח** ונסע, דגל מחנה ראובן--לצבאתם; ועל-צבא--אליצור, בן-שדיאור .  
**18** And the standard of the camp of Reuben set forward according to their hosts; and over his host was Elizur the son of Shedeur.
- יט** ועל-צבא--מטה, בני שמעון: שלמיאל, בן-צורישדי .  
**19** And over the host of the tribe of the children of Simeon was Shelumiel the son of Zurishaddai.
- כ** ועל-צבא, מטה בני-גד: אליסר, בן-דעואל .  
**20** And over the host of the tribe of the children of Gad was Eliasaph the son of Deuel.
- כא** ונסעו, הקהתים, נשאי, המקדש; והקימו את-המשכן, עד-באם .  
**21** And the Kohathites the bearers of the sanctuary set forward, that the tabernacle might be set up against their coming.
- כב** ונסע, דגל מחנה בני-אפרים--לצבאתם; ועל-צבא--אלישמע, בן-עמיהוד .  
**22** And the standard of the camp of the children of Ephraim set forward according to their hosts; and over his host was Elishama the son of Ammihud.
- כג** ועל-צבא--מטה, בני מנשה: גמליאל, בן-פדהצור .  
**23** And over the host of the tribe of the children of Manasseh was Gamaliel the son of Pedahzur.
- כד** ועל-צבא--מטה, בני בנימין: אבידן, בן-גידעוני .  
**24** And over the host of the tribe of the children of Benjamin was Abidan the son of Gideoni.
- כה** ונסע, דגל מחנה בני-דן--מאסף לכל-המחנות, לצבאתם; ועל-צבא--אחיעזר, בן-עמישדי .  
**25** And the standard of the camp of the children of Dan, which was the rearward of all the camps, set forward according to their hosts; and over his host was Ahiezer the son of Ammishaddai.
- כו** ועל-צבא--מטה, בני אשר: פגעיאל, בן-עכרן .  
**26** And over the host of the tribe of the children of Asher was Pagiel the son of Ocran.



- 27 And over the host of the tribe of the children of Naphtali was Ahira the son of Enan.
- כז ועל-צבא--מטה, בני נפתלי: אחירע, בן-עינן .
- 28 Thus were the journeyings of the children of Israel according to their hosts.--And they set forward. {S}
- כח אלה מסעי בני-ישראל, לצבאתם; ויסעו. {ס}
- 29 And Moses said unto Hobab, the son of Reuel the Midianite, Moses' father-in-law: 'We are journeying unto the place of which the LORD said: I will give it you; come thou with us, and we will do thee good; for the LORD hath spoken good concerning Israel.'
- כט ויאמר משה, לחבב בן-רעואל המדיני חתן משה, נסעים אנחנו אל-המקום אשר אמר יהוה, אתו אתן לכם; לכה אתנו והטבנו לך, כי-יהוה דבר-טוב על-ישראל .
- 30 And he said unto him: 'I will not go; but I will depart to mine own land, and to my kindred.'
- ל ויאמר אליו, לא אלה: כי אם-אל-ארצי ואל-מולדתי, אלה .
- 31 And he said: 'Leave us not, I pray thee; forasmuch as thou knowest how we are to encamp in the wilderness, and thou shalt be to us instead of eyes.'
- לא ויאמר, אל-נא תעזב אתנו: כי על-כן ידעת, תנחנו במדבר, והיית לנו, לעינים .
- 32 And it shall be, if thou go with us, yea, it shall be, that what good soever the LORD shall do unto us, the same will we do unto thee.'
- לב והיה, כי-תלך עמנו: והיה הטוב שהוא, אשר ייטיב יהוה עמנו--והטבנו לך .
- 33 And they set forward from the mount of the LORD three days' journey; and the ark of the covenant of the LORD went before them three days' journey, to seek out a resting-place for them.
- לג ויסעו מהר יהוה, דרך שלשת ימים; וארון ברית-יהוה נסע לפניהם, דרך שלשת ימים, לתור להם, מנוחה .
- 34 And the cloud of the LORD was over them by day, when they set forward from the camp. {S}
- לד ונענן יהוה עליהם, יומם, בנסעם, מן-המחנה. {ס} [ {ס} ]
- 35 And it came to pass, when the ark set forward, that Moses said: 'Rise up, O LORD, and let Thine enemies be scattered; and let them that hate Thee flee before Thee.'
- לה ויהי בנסע הארון, ויאמר משה: קומה יהוה, ויפצו איביו, ויגסו משנאיו, מפניו .
- 36 And when it rested, he said: 'Return, O LORD, unto the ten thousands of the families of Israel.' {P}
- לו ובגולה, יאמר: שובה יהוה, רבבות אלפי ישראל. {ס} [ {פ} ]

خرجت الغيمة من سيناء و استقرت في **قاران**, و هي الغمام الذي كان يظل بني اسرائيل في خروجهم من مصر الى سيناء.



Sponsor using crypto currency please use ETH address to transfer:

0xD2acE77cF468430691bF20651c06BC5d1AB351D



سفر العدد 12:

במדבר פרק יב

א...ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח...ויאמרו הרק אך במשה דבר ריהוה הלא גם בנו דבר וישמע יהוה...ג...והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה...ד...ויאמר יהוה פתאום אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אלאהל מועד ויצאו שלשתם...ה...וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם...ו...ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אל יו אתודע בחלום אדבר בו...ז...לאכן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא...ח...פה אלפה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנ ת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה...ט...ויחר אף יהוה בם וילך...י...והענן סר מעל האהל והנה מרי מ מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת...יא...ויאמר אהרן אל משה בידני אלנא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו...יב...אלנא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו...יג...ויצעק משה אליהו לאמר ר אל נא ירפא נא לה...יד...ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאס...ף...טו...ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסעו עד אסף מרים...טז...ואחר נסעו והעם מחצרות ויחנו בב מדבר פארן...

## Numbers Chapter 12 בְּמִדְבָּר

- א ונתַּבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה, עַל-אֲדֹת הָאִשָּׁה הַכִּשִּׁית אֲשֶׁר לָקַח: כִּי-אִשָּׁה כִּשִּׁית, לָקַח.
- 1 And Miriam and Aaron spoke against Moses because of the Cushite woman whom he had married; for he had married a Cushite woman.
- ב וַיֹּאמְרוּ, הֲרַק אֶד-בְּמֹשֶׁה דְּבַר יְהוָה--הֲלֹא, גַם-בָּנוּ דִּבֶּר; וַיִּשְׁמַע, יְהוָה.
- 2 And they said: 'Hath the LORD indeed spoken only with Moses? hath He not spoken also with us?' And the LORD heard it.--
- ג וְהָאִישׁ מֹשֶׁה, עָנָו מְאֹד--מִכָּל, הָאָדָם, אֲשֶׁר, עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה. } ס {
- 3 Now the man Moses was very meek, above all the men that were upon the face of the earth.-- {S}
- ד וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּתָאֻם, אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-מִרְיָם, צֵאוּ שְׁלֹשָׁתְכֶם, אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד; וַיֵּצְאוּ, שְׁלֹשָׁתָם.
- 4 And the LORD spoke suddenly unto Moses, and unto Aaron, and unto Miriam: 'Come out ye three unto the tent of meeting.' And they three came out.
- ה וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן, וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל; וַיִּקְרָא אֶהֱרֹן וּמִרְיָם, וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם.
- 5 And the LORD came down in a pillar of cloud, and stood at the door of the Tent, and called Aaron and Miriam; and they both came forth.
- ו וַיֹּאמֶר, שְׁמַעוּ-נָא דְבָרֵי; אִם-יְהִיָּה, נְבִיאָכֶם--יְהוָה בְּמַרְאֶה אֵלָיו אֶתְנַדָּע, בַּחֲלוֹם אֲדַבֵּר-בּוֹ.
- 6 And He said: 'Hear now My words: if there be a prophet among you, I the LORD do make Myself known unto him in a vision, I do speak



with him in a dream.

ז לא-כן, עבדי משה: בכל-ביתי, נאמן הוא . 7 My servant Moses is not so; he is trusted in all My house;

ח פה אל-פה אדבר-בו, ומראה ולא בחידת, ותמנת יהוה, יביט; ומדוע לא יראתם, לדבר בעבדי במשה . 8 with him do I speak mouth to mouth, even manifestly, and not in dark speeches; and the similitude of the LORD doth he behold; wherefore then were ye not afraid to speak against My servant, against Moses?"

ט ויחר-אף יהוה בם, וילך . 9 And the anger of the LORD was kindled against them; and He departed.

י והענן, סר מעל האהל, והנה מרים, מצרעת כשלג; ויפן אהרן אל-מרים, והנה מצרעת . 10 And when the cloud was removed from over the Tent, behold, Miriam was leprous, as white as snow; and Aaron looked upon Miriam; and, behold, she was leprous.

יא ויאמר אהרן, אל-משה: בי אדני--אל-נא תשת עלינו חטאת, אשר נואלנו ואשר חטאנו . 11 And Aaron said unto Moses: 'Oh my lord, lay not, I pray thee, sin upon us, for that we have done foolishly, and for that we have sinned.

יב אל-נא תהי, כמות, אשר בצאתו מרחם אמו, ויאכל חצי בשרו . 12 Let her not, I pray, be as one dead, of whom the flesh is half consumed when he cometh out of his mother's womb.'

יג ויצעק משה, אל-יהוה לאמר: אל, נא רפא נא לה. } פ { 13 And Moses cried unto the LORD, saying: 'Heal her now, O God, I beseech Thee.' {P}

יד ויאמר יהוה אל-משה, ואביה ירק ירק בפניה--הלא תכלם, שבעת ימים; תסגר שבעת ימים, מחוץ למחנה, ואחר, תאסף . 14 And the LORD said unto Moses: 'If her father had but spit in her face, should she not hide in shame seven days? let her be shut up without the camp seven days, and after that she shall be brought in again.'

טו ותסגר מרים מחוץ למחנה, שבעת ימים; והעם לא נסע, עד-האסף מרים . 15 And Miriam was shut up without the camp seven days; and the people journeyed not till Miriam was brought in again.

טז ואחר נסעו העם, מחצרות; ויחנו, במדבר פארן. } פ { 16 And afterward the people journeyed from Hazeroth, and pitched in the wilderness of **Paran**. {P}

هنا قوم موسى عليه السلام يدخلون بركة فاران.



سفر العدد 13:

במדבר פרק יג

א וידבר יהוה אל משה לאמר ב שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד  
 ד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם ג וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל  
 ה מה ד ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור ו ל מטה שמעון שפט בן חורי ו ל מטה יהודה כלב בן יפנה ו ל  
 ו ל מטה יששכר יגאל בן יוסף ו ל מטה אפרים הושע בן נון ו ל מטה בנימין פלטי בן רפוא ו ל מטה זבולן גדיאל  
 בן סודי ו ל מטה יוסף למטה מנשה גדדי בן סוסי ו ל מטה דן עמיאל בן גמלי ו ל מטה אשר סתור בן מיכאל ו ל  
 ו ל מטה נפתלי נחבי בן פסי ו ל מטה גד גאואל בן מכי ו ל מטה אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ו  
 יקרא משה להושע בן נון יהושע ו יז וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהים עליו זה בנגב ועליתם אתה  
 ה ר יח וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אמר ב יט ומה הארץ אשר הוא  
 א ישב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים כ ומה הארץ השמנה ה  
 א אם רזה הישבה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים כ א ויעלו ויתרו את הארץ  
 מ מדבר צן עד דרך לבא חמת כ ב ויעלו בנגב ויבאו עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים  
 נבנתה לפני צען מצרים כ ג ויבאו עד נחל אשכול ויכתתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישא הוא במוט בשנים ו  
 מן הרמנים ומן התאנים כ ד ל מקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כתתו משם בני ישראל כ ה ויש  
 ב ו מתור הארץ מקץ ארבעים יום כ ו וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וי  
 שיבו אותם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ כ ז ויספרו לו ויאמרו באנו אלה ארץ אשר שלחתנו וגם זבת חל  
 ב ודבש היא וזה פריה כ ח א פס כי עז העם הישב בארץ והערים גדולות מאד וגם ילדי הענק ראינו שם כ ט  
 ע מלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוס והאמרי יושב בהר והכנעני יושב עלהים ועל יד הירדן ל ו ויהס כלב אתה  
 מ אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כ י יכול נוכל לה ל א ו האנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אלה  
 מ כי חזק הוא ממנו ל ב ו יוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה  
 ארץ אכלת יושביה היא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות לג ו שם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונ  
 הי בעינינו כח גבים וכן היינו בעיניהם

## Numbers Chapter 13 במדבר

א וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר . 1 And the LORD spoke unto Moses, saying:

ב שְׁלַח-לָךְ אַנְשִׁים, וַיְתֵּרוּ אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן, אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן, 2 'Send thou men, that they may spy out the  
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִטֵּה אֲבוֹתָיו, תִּשְׁלָחוּ-- 3 of Israel; of every tribe of their fathers shall ye  
 כָּל, נָשִׂיא בָּהֶם . send a man, every one a prince among them.'

ג וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּאֲרָן, עַל-פִּי יְהוָה: כָּל־ 3 And Moses sent them from the wilderness of  
 אַנְשִׁים, רָאשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הֵמָּה . Paran according to the commandment of the  
 לֹרֵד; all of them men who were heads of the  
 children of Israel.

ד וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם: לְמִטֵּה רְאוּבֵן, שְׁמוּעַ בֶּן-זַכּוּר . 4 And these were their names: of the tribe of  
 Reuben, Shammua the son of Zaccur.

ה מִלְּמִטֵּה שִׁמְעוֹן, שַׁפְטָן בֶּן-חֹרִי . 5 Of the tribe of Simeon, Shaphat the son of



Sponsor using crypto currency please use ETH address to transfer:

0xD2acE77cF468430691bF20651c06BC5d1AB351D

Hori.

- 6 Of the tribe of Judah, Caleb the son of Jephunneh.  
ו למטה יהודה, כָּלֵב בֶּן-יִפְנֶה .
- 7 Of the tribe of Issachar, Igal the son of [Joseph](#).  
ז למטה יששכר, יגָאֵל בֶּן-יוֹסֵף .
- 8 Of the tribe of Ephraim, Hoshea the son of Nun.  
ח למטה אֶפְרַיִם, הוֹשֵׁעַ בֶּן-נּוּן .
- 9 Of the tribe of Benjamin, Palti the son of Raphu.  
ט למטה בִּנְיָמִן, פִּלְטִי בֶן-רָפּוּא .
- 10 Of the tribe of Zebulun, Gaddiel the son of Sodi.  
י למטה זְבֻלֹן, גַּדְיָאֵל בֶּן-סוּדִי .
- 11 Of the tribe of Joseph, namely, of the tribe of Manasseh, Gaddi the son of Susi.  
יא למטה יוֹסֵף, למטה מְנַשֶּׁשֶׁ--גַּדִּי, בֶּן-סוּסִי .
- 12 Of the tribe of Dan, Ammiel the son of Gemalli.  
יב למטה דָּן, עַמִּיאֵל בֶּן-גַּמְלִי .
- 13 Of the tribe of Asher, Sethur the son of Michael.  
יג למטה אָשֶׁר, סֶתוּר בֶּן-מִיכָאֵל .
- 14 Of the tribe of Naphtali, Nahbi the son of Vophsi.  
יד למטה נַפְתָּלִי, נַחֲבִי בֶן-וּפְסִי .
- 15 Of the tribe of Gad, Geuel the son of Machi.  
טו למטה גָּד, גְּאוּאֵל בֶּן-מָכִי .
- 16 These are the names of the men that Moses sent to spy out the land. And Moses called Hoshea the son of Nun Joshua.  
טז אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים, אֲשֶׁר-שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת-הָאָרֶץ; וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בֶּן-נּוּן, יְהוֹשֻׁעַ .
- 17 And Moses sent them to spy out the land of Canaan, and said unto them: 'Get you up here into the South, and go up into the mountains;  
יז וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה, לְתוֹר אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן; וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, עָלוּ זֶה בְּנֶגֶב, וַעֲלִיתֶם, אֶת-הָהָר .
- 18 and see the land, what it is; and the people that dwelleth therein, whether they are strong or weak, whether they are few or many;  
יח וּרְאִיתֶם אֶת-הָאָרֶץ, מֶה-הוּא; וְאֶת-הָעָם, הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ--הַחֲזִק הוּא הָרַפָּה, הַמְעַט הוּא אִם-רַב .
- 19 and what the land is that they dwell in, whether it is good or bad; and what cities they are that they dwell in, whether in camps, or in strongholds;  
יט וּמָה הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-הוּא יֹשֵׁב בָּהּ--הַטֹּבָה הוּא, אִם-רָעָה; וּמָה הָעָרִים, אֲשֶׁר-הוּא יֹשֵׁב בָּהֶנָּה--הַבְּמַחֲנִים, אִם בְּמִבְצָרִים .



- כ** ומה הארץ השמנה הוא אם-רזה, היש-בה עץ אם-אין, והתחזקתם, ולקחתם מפרי הארץ; והימים--ימי, בפורי ענבים .
- כא** ויצלו, ויחזרו את-הארץ, ממדבר-צן עד-רחב, לבא חמת .
- כב** ויצלו בנגב, ויבא עד-הברון, ושם אחימן וטלמי, ילידי הענק; וסברון, שבע שנים נבנתה, לפני, צען מצרים .
- כג** ויבאו עד-נחל אשכול, ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד, וישארו במוט, בשנים; וימן-הרמנים, וימן-התאנים .
- כד** למקום ההוא, קרא נחל אשכול, על אדות האשכול, אשר-כרתו משם בני ישראל .
- כה** וישובו, מתור הארץ, משם, ארבעים יום .
- כו** וילכו ויבאו אל-משה ואל-אהרן ואל-כל-עדת בני-ישראל, אל-מדבר פארן--קדשה; וישיבו אתם דבר ואת-כל-העדה, ויראו את-פרי הארץ .
- כז** ויספרו-לו, ויאמרו, באנו, אל-הארץ אשר שלחתנו; וגם זבת חלב ודבש, הוא--וזה-פריה .
- כח** אפס כי-עז העם, הישב בארץ; והערים, בצורות גדולות מאד, וגם-ילדי הענק, ראינו שם .
- 20** and what the land is, whether it is fat or lean, whether there is wood therein, or not. And be ye of good courage, and bring of the fruit of the land.'--Now the time was the time of the first-ripe grapes.--
- 21** So they went up, and spied out the land from the wilderness of Zin unto Rehob, at the entrance to Hamath.
- 22** And they went up into the South, and came unto Hebron; and Ahiman, Sheshai, and Talmai, the children of Anak, were there.-- Now Hebron was built seven years before Zoan in Egypt.--
- 23** And they came unto the valley of Eshcol, and cut down from thence a branch with one cluster of grapes, and they bore it upon a pole between two; they took also of the pomegranates, and of the figs.--
- 24** That place was called the valley of Eshcol, because of the cluster which the children of Israel cut down from thence.--
- 25** And they returned from spying out the land at the end of forty days.
- 26** And they went and came to Moses, and to Aaron, and to all the congregation of the children of Israel, unto the wilderness of **Paran**, to Kadesh; and brought back word unto them, and unto all the congregation, and showed them the fruit of the land.
- 27** And they told him, and said: 'We came unto the land whither thou sentest us, and surely it floweth with milk and honey; and this is the fruit of it.
- 28** Howbeit the people that dwell in the land are fierce, and the cities are fortified, and very great; and moreover we saw the children of Anak there.



**כט** עַמְלֵק יוֹשֵׁב, בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב; וְהַחִתִּי וְהַיְבוֹסִי וְהָאֱמֹרִי, יוֹשְׁבֵי בְּקֶרֶת, וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל-הַיָּם, וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן .

29 Amalek dwelleth in the land of the South; and the Hittite, and the Jebusite, and the Amorite, dwell in the mountains; and the Canaanite dwelleth by the sea, and along by the side of the Jordan.'

**ל** וַיְהִס כָּלֵב אֶת-הָעָם, אֶל-מֹשֶׁה; וַיֹּאמֶר, עֲלֵה נַעֲלֶה וְיִרְשָׁנוּ אֶת־הָאָרֶץ--כִּי-יָכוֹל נוֹכַל, לָהּ .

30 And Caleb stilled the people toward Moses, and said: 'We should go up at once, and possess it; for we are well able to overcome it.'

**לא** וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עָלוּ עִמּוֹ, אָמְרוּ, לֹא נוֹכַל, לַעֲלֹת אֶל-הָעָם: כִּי-חָזָק הוּא, מִמָּוֹ .

31 But the men that went up with him said: 'We are not able to go up against the people; for they are stronger than we.'

**לב** וַיִּצְיֹאוּ דִבַּת הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר: הָאֶרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ, אֶרֶץ אֲכָלַת יוֹשְׁבֶיהָ הוּא, וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ, אֲנָשִׁי מְדוֹת .

32 And they spread an evil report of the land which they had spied out unto the children of Israel, saying: 'The land, through which we have passed to spy it out, is a land that eateth up the inhabitants thereof; and all the people that we saw in it are men of great stature.'

**לג** וְנָשָׂם רָאִינוּ, אֶת-הַנְּפִלִים בְּנֵי עֲנָק--מִן-הַנְּפִלִים; וַנִּהְיֶה בְּעֵינֵינוּ כַּחַגְבִּים, וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם .

33 And there we saw the Nephilim, the sons of Anak, who come of the Nephilim; and we were in our own sight as grasshoppers, and so we were in their sight.'

مذكورة هنا فاران مرتين في نفس الاصحاح, حيث اتجه العيون جنوبا الى الخليل و منه الى وادي اشכול و منه الى بركة فاران.  
سفر التثنية 1:

דברים פרק א

א...אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחרצת ודיזה ב...ב אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע ג...ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לח דש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהים ד...אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בח שבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרכי...ה בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר אתה תורה זהאת לאמר ו...יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רכלכם שבת בה זה הז...ז פנו וסעו לכם ובאו הרה האמרי ואל כל שכניו בערבה בהרה ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנוני עד הנהרה הגדל נהר פרת ח...ה ראה נתתי לפניך את הארץ באורשו אתה ארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם ט...וואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם...י יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב...יא יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם י...ב איכה אשאלב די טרחכם ומשאכם וריבכם...ג הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם י...ד וותענו אתי ותאמרו טובה דבר אשר דברת לעשות ט...ו ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם ט...ז ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמעו בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו...יז לאת כירוי פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לאתג ורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי י...ח ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשו י...ט ונסע מחרב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הרה האמר י...כ כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע כ...י ואמר אלכם באתם עדה הרה האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו



כא...ראה...נתן...יהוה...אלהיך...לפניך...אתה...ארץ...עלה...רש...כאשר...דבר...יהוה...אלהי...אבתיך...לך...אלתירא...ואלתחת...כב...  
 קרבון...אלי...כלכם...ותאמרו...נשלחה...אנשים...לפנינו...ויחפרולנו...אתה...ארץ...וישב...אתנו...דבר...אתה...דרך...אשר...נעלה...בה...ואת...  
 הערים...אשר...נבא...אליהן...כג...וייטב...בעיני...הדבר...ואקח...מכם...שנים...עשר...אנשים...איש...אחד...לשבט...כד...ויפנו...ויעלו...ה...  
 הרה...ויבאו...עדנחל...אשכל...וירגלו...אתה...כה...ויקחו...בידם...מפרי...הארץ...וירדו...אלינו...וישב...אתנו...דבר...ויאמרו...טובה...ה...  
 ארץ...אשר...יהוה...אלהינו...נתן...לנו...כו...ולא...אביתם...לעלת...ותמרו...אתפי...יהוה...אלהיכם...כז...ותרגנו...באהליכם...ותאמרו...ב...  
 שנאת...יהוה...אתנו...הוציאנו...מארץ...מצרים...לתת...אתנו...ביד...האמרי...להשמידנו...כח...אנה...אנחנו...עלים...אחינו...המסו...אתלב...  
 בנו...לאמר...עם...גדול...ורם...ממנו...ערים...גדלת...ובצורת...בשמים...וגם...בני...ענקים...ראינו...שם...כט...ואמר...אלכם...לאתערצון...ול...  
 אתיראון...מהם...ל...יהוה...אלהיכם...ההלך...לפניכם...הוא...ילחם...לכם...ככל...אשר...עשה...אתכם...במצרים...לעיניכם...לא...ובמד...  
 בראש...ראית...אשר...נשאך...יהוה...אלהיך...כאשר...ישא...איש...אתבנו...בכלה...דרך...אשר...הלכתם...עדבאכם...עדה...מקום...הזה...לב...  
 ובדבר...הזה...אינכם...מאמינם...ביהוה...אלהיכם...לג...ההלך...לפניכם...בדרך...לתור...לכם...מקום...לחנתכם...באש...לילה...לראת...  
 כם...בדרך...אשר...תלכו...בה...ובענן...יומם...לד...וישמע...יהוה...אתקול...דבריכם...ויקצף...וישב...לאמר...לה...אם...יראה...איש...באנ...  
 שים...האלה...הדור...הרע...הזה...אתה...הארץ...הטובה...אשר...נשב...עתי...לתת...לאבתיכם...לו...זולתי...כלב...בן...יפנה...הוא...יראנה...ולוא...  
 תן...אתה...ארץ...אשר...דרך...בה...ולבניו...יען...אשר...מלא...אחרי...יהוה...לז...גם...בית...התאנף...יהוה...בגללכם...לאמר...גם...אתה...לאתבא...  
 שם...לה...היושע...בנו...העמד...לפניך...הוא...יבא...שמה...אתו...חזק...כיהוא...ינחלנה...אתישראל...לט...וטפכם...אשר...אמרתם...לב...  
 זיהיה...ובניכם...אשר...לאידעו...היום...טוב...ורע...מה...יבאו...שמה...ולחם...אתננה...והם...יירשו...מ...ואתם...פנו...לכם...וסעו...המד...  
 ברה...דרך...ים...סוף...מא...ותענו...ותאמרו...אלי...חטאנו...ליהוה...אנחנו...נעלה...ונלחמנו...ככל...אשר...צונו...יהוה...אלהינו...ותחגרו...אי...  
 שאתכלי...מלחמתו...ותהינו...לעלת...ההרה...מב...ויאמר...יהוה...אלי...אמר...להם...לא...תעלו...ולאתלחמו...כיאני...בקרבתכם...ולא...  
 תנגפו...לפני...איביכם...מג...ואדבר...אליכם...ולא...שמעתם...ותמרו...אתפי...יהוה...ותזדו...ותעלו...ההרה...מד...ויצא...האמרי...היש...  
 בבה...ההוא...לקראתכם...וירדפו...אתכם...כאשר...תעשינה...הדברים...ויכתו...אתכם...בשעיר...עדרמה...מה...ותשבו...ותבכו...ל...  
 פני...יהוה...ולאשמע...יהוה...בקלכם...ולא...האזין...אליכם...מו...ותשבו...בקדש...ימים...רבים...כימים...אשר...ישבתם...

## Deuteronomy Chapter 1 דְּבָרִים

- 1** These are the words which Moses spoke unto all Israel beyond the Jordan; in the wilderness, in the Arabah, over against Suph, between Paran and Tophel, and Laban, and Hazeroth, and Di-zahab.
- 2** It is eleven days journey from Horeb unto Kadesh-barnea by the way of mount Seir.
- 3** And it came to pass in the fortieth year, in the eleventh month, on the first day of the month, that Moses spoke unto the children of Israel, according unto all that the LORD had given him in commandment unto them;
- 4** after he had smitten Sihon the king of the Amorites, who dwelt in Heshbon, and Og the king of Bashan, who dwelt in Ashtaroth, at Edrei;
- א** אֵלֶּה הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, בְּעֶבֶר, הַיַּרְדֵּן: בְּמִדְבַּר בְּעֶרְבָה מֹל סוּף בֵּין-פָּאָרָן וּבֵין-תֹּפֶל, וּלְבָן וְחֶזֶרוֹת--וְנָדִי זָהָב .
- ב** אֶחָד עָשָׂר יוֹם מַחֲרָב, דֶּרֶךְ הַר-שֵׁעִיר, עַד, קָדֵשׁ בַּרנֶע .
- ג** וַיְהִי בָּאַרְבָּעִים שָׁנָה, בְּעֶשְׂתִּי-עָשָׂר חֹדֶשׁ בָּאַחַד לַחֹדֶשׁ; דִּבֶּר מֹשֶׁה, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כָּלל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ, אֲלֵהֶם .
- ד** אַחֲרֵי הַכּוֹתוֹ, אֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי, אֲשֶׁר יוֹשֵׁב , בְּחֶשְׁבּוֹן--וְאֶת, עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן, אֲשֶׁר-יוֹשֵׁב בְּעַשְׁתָּרוֹת, בְּאֶדְרֵי .





- ה בַּעֲבֹר הַיַּרְדֵּן, בְּאֶרֶץ מוֹאָב, הוֹאִיל מֹשֶׁה, בָּאָר אֶת-  
הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֵאמֹר . 5 beyond the Jordan, in the land of Moab, took  
Moses upon him to expound this law, saying:
- ו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלֵינוּ, בְּחֹרֵב לֵאמֹר: רַב-לָכֶם שְׁכַת,  
בְּהָר הַזֶּה . 6 The LORD our God spoke unto us in Horeb,  
saying: 'Ye have dwelt long enough in this  
mountain;
- ז פָּנוּ וּסַעוּ לָכֶם, וּבֹאוּ הַר הָאֱמֹרִי וְאֶל-כָּל-שְׁכֵנָיו, בְּעֶרְבָה  
בְּהָר וּבְשִׁפְלָה וּבִנְגֹב, וּבְחוּף הַיָּם--אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַלְכָנוּ,  
עַד-הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר-פָּרָת . 7 turn you, and take your journey, and go to the  
hill-country of the Amorites and unto all the  
places nigh thereunto, in the Arabah, in the  
hill-country, and in the Lowland, and in the  
South, and by the sea-shore; the land of the  
Canaanites, and Lebanon, as far as the [great](#)  
river, the river Euphrates.
- ח רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיכֶם, אֶת-הָאֶרֶץ; בָּאוּ, וּרְשׁוּ אֶת-הָאֶרֶץ,  
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר: וְלִנְצֹלָב לְמַת  
לָהֶם, וּלְיִרְעָם אַחֲרֵיהֶם . 8 Behold, I have set the land before you: go in  
and possess the land which the LORD swore  
unto your fathers, to Abraham, to Isaac, and to  
Jacob, to give unto them and to their seed after  
them.'
- ט וְאָמַר אֲלֵכֶם, בָּעֵת הַהוּא לֵאמֹר: לֹא-אוּכַל לְבַדִּי, שְׂאֵת  
אַתֶּכֶם . 9 And I spoke unto you at that time, saying: 'I  
am not able to bear you myself alone;
- י יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, הִרְבָּה אֶתְכֶם; וְהִנֵּה הַיּוֹם, כְּכֹכְבֵי  
הַשָּׁמַיִם לָרֹב . 10 the LORD your God hath multiplied you,  
and, behold, ye are this day as the stars of  
heaven for multitude.--
- יא יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם, יִסַּף עֲלֵיכֶם כָּכֶם--אֶלֶף פַּעַמִּים;  
וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם, כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם . 11 The LORD, the God of your fathers, make  
you a thousand times so many more as ye are,  
and bless you, as He hath promised you!--
- יב אֵיכָה אֶשָּׂא, לְבַדִּי, טַרְחָתְכֶם וּמִשְׁאָלְכֶם, וְרִיבְכֶם . 12 How can I myself alone bear your  
cumbrance, and your burden, and your strife?
- יג הִבּוּ לָכֶם אַנְשִׁים חֲכָמִים וְנִבְנִים, וִידְעִים--לְשִׁבְטֵיכֶם;  
וְאִשִּׁימָם, בְּרָאשֵׁיכֶם . 13 Get you, from each one of your tribes, wise  
men, and understanding, and full of  
knowledge, and I will make them heads over  
you.'
- יד וַתַּעֲנוּ, אֹתִי; וַתֹּאמְרוּ, טוֹב-הַדָּבָר אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת . 14 And ye answered me, and said: 'The thing  
which thou hast spoken is good for us to do.'
- טו וָאֶקַּח אֶת-רָאשֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם, אַנְשִׁים חֲכָמִים וִידְעִים, וָאֶתַּן  
אוֹתָם רָאשִׁים, עֲלֵיכֶם: שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת, וְשָׂרֵי  
חֲמִשָּׁים וְשָׂרֵי עֶשְׂרֵת, וְשָׂרִים, לְשִׁבְטֵיכֶם . 15 So I took the heads of your tribes, wise men,  
and full of knowledge, and made them heads  
over you, captains of thousands, and captains



of hundreds, and captains of fifties, and captains of tens, and officers, tribe by tribe.

**טז** וְאַצְוָה, אֶת-שֹׁפְטֵיכֶם, בְּעֵת הַהוּא, לֵאמֹר: שִׁמְעוּ בֵּין-אֲחֵיכֶם וּשְׁפֹטֶתֶם צָדִק, בֵּין-אִישׁ וּבֵין-אָחִיו וּבֵין גֵּרֹ .

**16** And I charged your judges at that time, saying: 'Hear the causes between your brethren, and judge righteously between a man and his brother, and the stranger that is with him.

**יז** לֹא-תִכְרֹוּ פָנִים בַּמִּשְׁפָּט, כִּקְטָן כִּגְדֹל תִּשְׁמָעוּן--לֹא תִגְוְרוּ מִפְּנֵי-אִישׁ, כִּי הַמִּשְׁפָּט לַאלֹהִים הוּא; וְהַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם, תִּקְרְבוּן אֵלַי וּשְׁמָעְתִּיו .

**17** Ye shall not respect persons in judgment; ye shall hear the small and the great alike; ye shall not be afraid of the face of any man; for the judgment is God's; and the cause that is too hard for you ye shall bring unto me, and I will hear it.'

**יח** וְאַצְוָה אֶתְכֶם, בְּעֵת הַהוּא, אֵת כָּל-הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן .

**18** And I commanded you at that time all the things which ye should do.

**יט** וַנִּסַּע מִחֶרֶב, וַנֵּלֶךְ אֵת כָּל-הַמִּדְבָּר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַהוּא אֲשֶׁר רְאִיתֶם דֶּרֶךְ הַר הָאֱמֹרִי, כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲתָנוּ; וַנָּבֹא, עַד קֶדֶשׁ בַּרְנֶע .

**19** And we journeyed from Horeb, and went through all that great and dreadful wilderness which ye saw, by the way to the hill-country of the Amorites, as the LORD our God commanded us; and we came to Kadesh-barnea.

**כ** וְאָמַר, אֲלֵכֶם: בָּאתֶם עַד-הַר הָאֱמֹרִי, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ .

**20** And I said unto you: 'Ye are come unto the hill-country of the Amorites, which the LORD our God giveth unto us.

**כא** רְאֵה נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְפָנֶיךָ--אֶת-הָאֶרֶץ: עֲלֶה רֵשׁ, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ--אֶל-תִּירָא, וְאֶל-תַּחַת .

**21** Behold, the LORD thy God hath set the land before thee; go up, take possession, as the LORD, the God of thy fathers, hath spoken unto thee; fear not, neither be dismayed.'

**כב** וַתִּקְרְבוּן אֵלַי, כָּלְכֶם, וַתֹּאמְרוּ נִשְׁלָחָה אַנְשִׁים לְפָנֵינוּ, וְיַחְפְּרוּ-לָנוּ אֶת-הָאֶרֶץ; וְיָשִׁבוּ אֲתָנוּ, דְּבַר--אֶת-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נֵעֲלֶה-בָּהּ, וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר נָבֹא אֲלֵיהֶן .

**22** And ye came near unto me every one of you, and said: 'Let us send men before us, that they may search the land for us, and bring us back word of the way by which we must go up, and the cities unto which we shall come.'

**כג** וַיֵּטֵב בְּעֵינַי, הַדָּבָר; וַאֲקַח מִכֶּם שְׁנַיִם עָשָׂר אַנְשִׁים, אִישׁ אֶחָד לְשִׁבְט .

**23** And the thing pleased me well; and I took twelve men of you, one man for every tribe;

**כד** וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלוּ הַהָרָה, וַיָּבֹאוּ עַד-נַחַל אֶשְׁכּוֹל; וַיִּרְגְּלוּ, אֹתָהּ .

**24** and they turned and went up into the mountains, and came unto the valley of Eshcol, and spied it out.



- כה** וַיִּקְחוּ בְיָדָם מִפְּרֵי הָאָרֶץ, וַיֹּרְדוּ אֵלֵינוּ; וַיָּשֻׁבוּ אֵתָנוּ דְּבָר, וַיֹּאמְרוּ, טוֹבָה הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ.
- כו** וְלֹא אָבִיתֶם, לַעֲלֹת; וַתִּמְרֹוּ, אֶת-פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.
- כז** וַתִּרְגְּנוּ בְּאֹהֲלֵיכֶם, וַתֹּאמְרוּ, בְּשָׂנְאָת יְהוָה אֱתָנוּ, הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם--לְתַת אֵתָנוּ בְּיַד הָאֹמְרִי, לְהַשְׁמִידָנוּ.
- כח** אָנָּה אֲנַחֲנוּ עֲלִים, אַחֲיָנוּ הִמְסֹו אֶת-לִבָּבָנוּ לֵאמֹר עַם גָּדוֹל וָרָם מִמֶּנּוּ, עָרִים גְּדֹלֹת וּבָצוּרֹת, בְּשִׁמְמִים; וְגַם-בְּנֵי עֲנָקִים, רָאִינוּ שָׁם.
- כט** וַאֲמַר, אֲלֵכֶם: לֹא-תַעֲרָצוּן וְלֹא-תִירָאוּן, מֵהֶם.
- ל** יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֵךְ לִפְנֵיכֶם, הוּא יִלָּחֶם לָכֶם: כָּלֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּכֶם, בְּמִצְרַיִם--לְעֵינֵיכֶם.
- לא** וּבַמִּדְבָּר, אֲשֶׁר רָאִיתָ, אֲשֶׁר נִשְׁאַף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, כְּאֲשֶׁר יִשְׂאֵא אִישׁ אֶת-בְּנוֹ--בְּכָל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתֶּם, עַד-בְּאֶמֶם עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה.
- לב** וּבַדֶּבֶר, הַזֶּה--אֵינְכֶם, מֵאֲמִינִם, בִּיהוָה, אֱלֹהֵיכֶם.
- לג** הֵהָלֵךְ לִפְנֵיכֶם בַּדֶּרֶךְ, לְתוֹר לָכֶם מָקוֹם--לְחַנְתְּכֶם: בָּאֵשׁ לַיְלָה, לְרֹאשְׁתְּכֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ-בָּהּ, וּבַעֲנָן, יוֹמָם.
- לד** וַיִּשְׁמַע יְהוָה, אֶת-קוֹל דְּבָרֵיכֶם; וַיִּקְצַף, וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר.
- לה** אִם-יִרְאֶה אִישׁ בְּאַנְשֵׁים הָאֵלֶּה, הַדּוֹר הַרְעָה הַזֶּה--אֵת, הָאָרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי, לָתֵת לְאַבְתִּיכֶם.
- 25** And they took of the fruit of the land in their hands, and brought it down unto us, and brought us back word, and said: 'Good is the land which the LORD our God giveth unto us.'
- 26** Yet ye would not go up, but rebelled against the commandment of the LORD your God;
- 27** and ye murmured in your tents, and said: 'Because the LORD hated us, He hath brought us forth out of the land of Egypt, to deliver us into the hand of the Amorites, to destroy us.'
- 28** Whither are we going up? our brethren have made our heart to melt, saying: The people is greater and taller than we; the cities are great and fortified up to heaven; and moreover we have seen the sons of the Anakim there.'
- 29** Then I said unto you: 'Dread not, neither be afraid of them.'
- 30** The LORD your God who goeth before you, He shall fight for you, according to all that He did for you in Egypt before your eyes;
- 31** and in the wilderness, where thou hast seen how that the LORD thy God bore thee, as a man doth bear his son, in all the way that ye went, until ye came unto this place.'
- 32** Yet in this thing ye do not believe the LORD your God,
- 33** Who went before you in the way, to seek you out a place to pitch your tents in: in fire by night, to show you by what way ye should go, and in the cloud by day.'
- 34** And the LORD heard the voice of your words, and was wroth, and swore, saying:
- 35** 'Surely there shall not one of these men, even this evil generation, see the good land, which I swore to give unto your fathers,



- 36** save Caleb the son of Jephunneh, he shall see it; and to him will I give the land that he hath trodden upon, and to his children; because he hath wholly followed the LORD.'
- לוי** זולתי קלב בן-יפנה, הוא יראנה, ולו-אמן את-הארץ אשר דרדו-בה, ולבניו--ועו, אשר מלא אחרי יהוה.
- 37** Also the LORD was angry with me for your sakes, saying: Thou also shalt not go in thither;
- לוי** גם-בי התאנף יהוה, בגללכם לאמר: גם-אתה, לא-תבא שם.
- 38** Joshua the son of Nun, who standeth before thee, he shall go in thither; encourage thou him, for he shall cause Israel to inherit it.
- לח** יהושע בן-נון העמד לפניך, הוא יבא שמה; אתו חזק, כי-הוא ינחלנה את-ישראל.
- 39** Moreover your little ones, that ye said should be a prey, and your children, that this day have no knowledge of good or evil, they shall go in thither, and unto them will I give it, and they shall possess it.
- לט** וטפכם אשר אמרתם לבן-יהיה, ובניכם אשר לא-ידעו היום טוב ורע--המה, יבאו שמה; ולקחם אתננה, והם יירשוה.
- 40** But as for you, turn you, and take your journey into the wilderness by the way to the Red Sea.'
- מ** ואתם, פנו לכם; וסעו המדברה, דרך ים-סוף.
- 41** Then ye answered and said unto me: 'We have sinned against the LORD, we will go up and fight, according to all that the LORD our God commanded us.' And ye girded on every man his weapons of war, and deemed it a light thing to go up into the hill-country.
- מא** ותענו ותאמרו אלי, חטאנו ליהוה--אנחנו נעלה ונלחמנו, ככל אשר-צונו יהוה אלהינו; ונתחגרו, איש את-כלי מלחמתו, ומהינו, לעלות ההרה.
- 42** And the LORD said unto me: 'Say unto them: Go not up, neither fight; for I am not among you; lest ye be smitten before your enemies.'
- מב** ויאמר יהוה אלי, אמר להם לא תעלו ולא-תלחמו--כי אינני בקרבכם; ולא, תנגפו, לפני, איביכם.
- 43** So I spoke unto you, and ye hearkened not; but ye rebelled against the commandment of the LORD, and were presumptuous, and went up into the hill-country.
- מג** ונדבר אליכם, ולא שמעתם; ונתמרו את-פי יהוה, ותזדו ותעלו ההרה.
- 44** And the Amorites, that dwell in that hill-country, came out against you, and chased you, as bees do, and beat you down in Seir, even unto Hormah.
- מד** ויצא האמרי הישב בהר ההוא, לקראתכם, ויךדפו אתכם, כאשר תעשינה הדברים; ויכתו אתכם בשעיר, עד-חרמה.
- 45** And ye returned and wept before the LORD; but the LORD hearkened not to your
- מה** ותשובו ותבכו, לפני יהוה; ולא-שמע יהוה בקלכם, ולא-האזין אליכם.



voice, nor gave ear unto you.

46 So ye abode in Kadesh many days, according unto the days that ye abode there.

الخطاب الى موسى عليه السلام عبر الأردن (نهر الأردن), مقابل (سوف هو البحر الأحمر), في وادي عربية (جنوب الاردن بين فلسطين و الاردن) بين توفيل (الطفيلة - جنوب الأردن - شرق وادي عربية) و بين قاران. بين حزروت و دي ذهب (جنوب سيناء).

سفر التثنية 33 :

דברים פרק לג

א וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו... ב ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר ל מוהפיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת למו... ג אף חבב עמים כלקדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך... ד תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב... ה ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל... ו יחי יראובן ואלים תויהי מתיו מספר...

ז וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואלעמו תביאנו ידי רב לו ועזר מצריו תהיה...

ח וולוי אמר תמיד ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו עלמי מריבה... ט והאמר לאביו ולאמו לא ראי תיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמתך ובריתך ינצרו... י וירושלם שפטיך ליעקב ותורתך לישראל י שימו קטורה באפך וכליל עלמזבחך... יא ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן קומון... יב לבנימן אמר ידי יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כלהיום ובין כתיפיו שכן...

יג וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת יד... יד וממגד תבואת שמש וממגד גרשיר חים... טו ומראש הריקדם וממגד גבעות עולם... טז וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולק דקד נזיר אחיו... יז בכור שורו הדר לו וקרני יראם קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפס יארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה...

יח וולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך... יט עמים הריקראו שם יזבחו זבח יצדק כי שפע ימים יינקו וישפוני טמוני חול...

כ וולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד... כא וירא ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל...

כב וולדן אמר דן גור אריה יזנק מן הבהשן... כג וולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה... כד וולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו... כה ברזל ונחשת מנעליך וכימך דבאך... כו אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים... כז מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב וי אמר השמד... כח וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אלארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל... כט אשר יך ישראל מי כמוך עם נושעי ביהוה מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו איביך לך ואתה עלבמותימו תדרך...

## Deuteronomy Chapter 33 דברים

א וזאת הברכה, אשר ברך משה איש האלהים--את בני ישראל: לפני מותו.

1 And this is the blessing wherewith Moses the man of God blessed the children of Israel before his death.

ב ויאמר, יהנה מסיני בא וזרח משעיר למו--הופיע מהר פארן, ואתה מרבבת קדש; מימינו, אשדת (אש דת) למו.

2 And he said: The LORD came from Sinai, and rose from Seir unto them; He shined forth from mount **Paran**, and He came from the myriads holy, at His right hand was a fiery law



unto them.

ג אף חבב עמים, כל-קדוּשֵׁיו בְּיָדְךָ; וְהֵם תָּכּוּ לְרַגְלֶךָ, יֵשְׁאוּ מִדְּבָרֶיךָ.

3 Yea, He loveth the peoples, all His holy ones--they are in Thy hand; and they sit down at Thy feet, receiving of Thy words.

ד תּוֹרַה צִוָּה-לָנוּ, מֹשֶׁה: מוֹרָשָׁה, קִהַלְתָּ יַעֲקֹב.

4 Moses commanded us a law, an inheritance of the congregation of Jacob.

ה וַיְהִי בִישׁרוֹן, מָלָה, בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עַם, יחד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל.

5 And there was a king in Jeshurun, when the heads of the people were gathered, all the tribes of Israel together.

ו יָחִי רְאוּבֵן, וְאַל-יָמֹת; וַיְהִי מֵתוֹ, מִסָּפֶר. } ס {

6 Let Reuben live, and not die in that his men become few. {S}

ז וְזֹאת לִיהוּדָה, וַיֹּאמֶר, שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה, וְאַל-עֲמֹו תִבְיָאֲנוּ; יָדְיוֹ רַב לוֹ, וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה. } פ {

7 And this for Judah, and he said: Hear, LORD, the voice of Judah, and bring him in unto his people; his hands shall contend for him, and Thou shalt be a help against his adversaries. {P}

ח וַיִּלְלוּ אָמֵר, תִּמְיֵךְ וְאוּרִיךְ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ, אֲשֶׁר נָסִיתוֹ בְּמִסָּה, תְּרִיבָהוּ עַל-מִי מְרִיבָה.

8 And of Levi he said: Thy Thummim and Thy Urim be with Thy holy one, whom Thou didst prove at Massah, with whom Thou didst strive at the waters of Meribah;

ט הָאֵמֶר לְאֲבִיו וּלְאִמּוֹ, לֹא רָאִיתִי, וְאַתָּה אָחִיו לֹא הִפִּיר, וְאַתָּה בְּנֵו לֹא יָדַע: כִּי שָׁמְרוּ אֶמְרָתְךָ, וּבְרִיתְךָ יִנְצְרוּ.

9 Who said of his father, and of his [mother](#): 'I have not seen him'; neither did he acknowledge his brethren, nor knew he his own children; for they have observed Thy word, and keep Thy covenant.

י יִזְרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לַיעֲקֹב, וְתוֹרַתְךָ לְיִשְׂרָאֵל; יִשְׂמוּ קִטּוֹרָה בְּאַפֶּךָ, וְכָלִיל עַל-מִזְבְּחֶךָ.

10 They shall teach Jacob Thine ordinances, and Israel Thy law; they shall put incense before Thee, and whole burnt-offering upon Thine altar.

יא בָּרַךְ יְהוָה חֵילוֹ, וּפָעַל יָדָיו תִּרְצֶה; מִחֵן מִתְנַגִּים קָמִיו וּמִשְׁנָאִיו, מִן-יְקוֹמוֹן. } ס {

11 Bless, LORD, his substance, and accept the work of his hands; smite through the loins of them that rise up against him, and of them that hate him, that they rise not again. {S}

יב לְבִנְיָמִן אָמַר--יָדִיד יְהוָה, יִשְׁכֵּן לְבֵטֶחַ עָלָיו; חֲפָף עָלָיו כָּל-הַיּוֹם, וּבֵין כְּתָפָיו שָׁכֵן. } ס {

12 Of Benjamin he said: The beloved of the LORD shall dwell in safety by Him; He covereth him all the day, and He dwelleth



between his shoulders. {S}

**יג** ויליוסף אָמר, מְבֹרָכַת יְהוָה אֶרְצוֹ, מִמָּגֵד שָׁמַיִם מְטֹל, וּמִתְהוֹם רִבְצָת תַּחַת .  
**13** And of Joseph he said: Blessed of the LORD be his land; for the precious things of heaven, for the dew, and for the deep that coucheth beneath,

**יד** וּמִמָּגֵד, תְּבוּאוֹת שָׁמֶשׁ; וּמִמָּגֵד, גְּרֵשׁ יָרֵחִים .  
**14** And for the precious things of the fruits of the sun, and for the precious things of the yield of the moons,

**טו** וּמִרָאשׁ, הַרְרֵי-קֶדֶם; וּמִמָּגֵד, גְּבֻעוֹת עוֹלָם .  
**15** And for the tops of the ancient mountains, and for the precious things of the everlasting hills,

**טז** וּמִמָּגֵד, אֶרֶץ וּמִלְאָה, וּרְצוֹן שִׁכְנִי, סִנֵּה; תְּבוּאוֹתָהּ לְרָאשׁ יוֹסֵף, וּלְקֶדֶד קֶדֶד נָזִיר אֶחָיו .  
**16** And for the precious things of the earth and the fulness thereof, and the good will of Him that dwelt in the bush; let the blessing come upon the head of Joseph, and upon the crown of the head of him that is prince among his brethren.

**יז** בָּכוֹר שׁוֹרוֹ הֶדֶר לוֹ, וְקַרְנֵי רֹאשׁ קַרְנָיו--בָּהֶם עַמִּים יִנְגַּח יַחְדָּו, אֶפְסֵי-אֶרֶץ; וְהֵם רַבּוֹת אֶפְרַיִם, וְהֵם אֶלְפֵי מְנַשֶּׁה. } ס {  
**17** His firstling bullock, majesty is his; and his horns are the horns of the wild-ox; with them he shall gore the peoples all of them, even the ends of the earth; and they are the ten thousands of Ephraim, and they are the thousands of Manasseh. {S}

**יח** וּלְזִבְיֹלֶן אָמַר, שִׂמַּח זְבִיֹלָן בְּצֵאתָהּ; וְיִשָּׁשָׁר, בְּאֵהֲלֶיהָ .  
**18** And of Zebulun he said: Rejoice, Zebulun, in thy going out, and, Issachar, in thy tents.

**יט** עַמִּים, הֵר-יִקְרְאוּ--נָשׁ, יִזְבְּחוּ זִבְחֵי-צֶדֶק: כִּי שֹׁפַע יָמִים יִינָקוּ, וּשְׂפָנֵי טְמוּנֵי חוֹל. } ס {  
**19** They shall call peoples unto the mountain; there shall they offer sacrifices of righteousness; for they shall suck the abundance of the seas, and the hidden treasures of the sand. {S}

**כ** וּלְגָד אָמַר, בְּרוּךְ מְרַחֵב גֹּד: כָּלְבִיָּא שָׁכֵן, וְטָרַף זְרוּעַ אֶרֶץ-קֶדֶד .  
**20** And of Gad he said: Blessed be He that enlargeth Gad; he dwelleth as a lioness, and teareth the arm, yea, the crown of the head.

**כא** וַיִּרְא רֹאשִׁית לוֹ, כִּי-נָשָׂא חֶלֶקֶת מִחֶקֶק סָפוֹן; וַיָּתֵא, רֹאשֵׁי עָם--צִדְקַת יְהוָה עָשָׂה, וּמִשְׁפָּטָיו עַם-יִשְׂרָאֵל. } ס {  
**21** And he chose a first part for himself, for there a portion of a ruler was reserved; and there came the heads of the people, he executed the righteousness of the LORD, and His





ordinances with Israel. {S}

- כב** וילדן אָמַר, דָּן גּוֹר אֶרְיָה; יִזְמַק, מִן-הַבָּשָׁן .  
22 And of Dan he said: Dan is a lion's whelp, that leapeth forth from Bashan.
- כג** וילנפתלי אָמַר--נִפְתָּלִי שְׂבַע רָצוֹן, וּמָלֵא בְרַכַּת יְהוָה; יָם וְיָרְדֵם, יִרְשָׁה. } ס {  
23 And of Naphtali he said: O Naphtali, satisfied with favour, and full with the blessing of the LORD: possess thou the sea and the south. {S}
- כד** וילאָשֶׁר אָמַר, בְּרוּךְ מִבְּנֵי אֲשֶׁר; יִהְיֶה רָצוֹן אֶחָיו, וְטָבֵל בְּשֶׁמֶן רַגְלוֹ .  
24 And of Asher he said: Blessed be Asher above sons; let him be the favoured of his brethren, and let him dip his foot in oil.
- כה** בְּרִזָּל וּנְחָשֶׁת, מְנַעֲלָה; וּכְנִמִּיד, דְּבָאָה .  
25 Iron and brass shall be thy bars; and as thy days, so shall thy strength be.
- כו** אֵין כָּאֵל, יִשְׁרוּן: רַכֵּב שָׁמַיִם בְּעֲזָרָה, וּבִגְאֻנָּתוֹ שָׁמַיִם .  
26 There is none like unto God, O Jeshurun, who rideth upon the heaven as thy help, and in His excellency on the skies.
- כז** מֵעַנָּה אֱלֹהֵי קֹדֶם, וּמִתְמַסַּת זִרְעַת עוֹלָם; וַיִּגְרֹשׁ מִפָּנָיו אוֹיֵב, וַיֹּאמֶר הַשָּׁמַיִם .  
27 The eternal God is a dwelling-place, and underneath are the everlasting arms; and He thrust out the enemy from before thee, and said: 'Destroy.'
- כח** וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטָח בְּדָד עַיִן יַעֲקֹב, אֶל-אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ; אֶף-שָׁמַיִם, יַעֲרֹפוּ טֵל .  
28 And Israel dwelleth in safety, the fountain of Jacob alone, in a land of corn and wine; yea, his heavens drop down dew.
- כט** אֲשֶׁרִיד יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹהוּ, עִם נוֹשַׁע בִּיהוָה, מִגֹּן עֲזָרָה, וְאֶשֶׁר-חֶרֶב גְּאֻנָּתוֹ; וַיִּכְחָשׁוּ אִיבָיו לָהּ, וְאַתָּה עַל-בְּמוֹתֵימָו תִּדְרֹה. } ס {  
29 Happy art thou, O Israel, who is like unto thee? a people saved by the LORD, the shield of thy help, and that is the sword of thy excellency! And thine enemies shall dwindle away before thee; and thou shalt tread upon their high places. {S}

מזכור هنا أن الله جاء من سيناء (رسالة موسى عليه السلام)، و اشرق من سعيير (جبل سعيير الذي سكنه سعيير الحوري، و كان بعده أن سكنه أدوم - عيسو- و ابنائه الأدوميين، و هو جنوب الاردن في منطقة الشراة، جنوب الطفيلة، و منه البتراء، و وادي فينان و فيدان شرق وادي عربة، مما يؤدي الى الاعتقاد أن بركة فاران هي جنوب شرق سعيير و منها العقبة (عقبة أيلة - ايلانا)، و يستقيم مع وصف المكان انه بين الطفيلة (جزء من سعيير - أدوم) ، و النصارى الأوائل عذبهم الرومان و نفوهم للعمل في مناجم النحاس في سعيير، مما يؤدي للقول أن رسالة عيسى عليه السلام اشرقت من سعيير، و شرق منها الى ما يعرف ببداية الحجاز، و يتلأأ من فاران، و هذه البشارة لم تحصل لليهود الى الآن، و تحققت للمسلمين، بما أن عيسو له من ذريته أيوب عليه السلام نبي، فالأولى أن من ذرية اسماعيل عليه السلام (ساكني صحراء فاران) أن يكون له من ذريته نبي، و الأيلة او الشجرة التي تميز ببداية بركة فاران، يمكن أن تكون عقبة أيلة، أو الشجر (أيل - فاران).

صموئيل 25 :



שמואל א פרק כה

א...וימת שמואל ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברהו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן...  
 ב...ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת אלפים ואליף עזים ויהי בגזז את צאנו בכרמל...ג...  
 שם האיש נבל ושמם אשתו אבגיל והאשה טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים והוא כלבו...ד...וישמע דו  
 ד במדבר כי גזז נבל את צאנו...ה...וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל נבל וישאלתם ל  
 ו בשמי לשלום...ו...ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום...ז...ועתה שמעתי כי גזזים לך...ע  
 תה הרעים אשר לך היו עמנו ולא הכלמנום ולא נפקד להם מאומה כל מימי היותם בכרמל...ח...שאל אתנעריך ויגידו לך  
 י וימצאו הנערים חן בעיניך כיעלום טוב בנו תנהנא את אשר תמצא ידך לעבדך ולבנך לדוד...ט...ויבאו נערי דוד  
 וידברו אל נבל כלהדברים האלה בשם דוד וינוחו...י...ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בני שיהיו שם רבו עב  
 דים המתפרצים איש מפני אדניו...יא...ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבחי אשר טבחי לגזזי ונתתי לאנשים אשר  
 ר לא ידעתי אימזה המה...יב...ויהפכו נערי דוד לדרכם וישבו ויבאו ויגדו לו כלהדברים האלה...יג...ויאמר דוד ל  
 אנשיו חגרו איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחגרו גס דוד את חרבו ויעלו אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים י  
 שבו עלה כלים...יד...ולאביגיל אשת נבל הגיד נערא אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך את אד  
 ננו ויעט בהם...טו...והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא נפקדנו מאומה כל מימי ההתהלכנו אתם בהיותנו בשדה...  
 טז...חומה היו עלינו גמלילה גס יומם כל מימי היותנו עמם רעים הצאן...יז...ועתה דעי וראי מהתעשי כי כלתה הרעה א  
 לאדנינו ועל כלביתו והוא נבל על מדבר אליו...יח...ותמהר אבגיל ותקח מאתם לחם ושנים נבל ייין וחמש צאן...י  
 שוות וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם עלהחמרים...יט...ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחריכ  
 ס באה ולא ישה נבל לא הגידה...כ...והיה היא רכבת עלהחמור וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה  
 ותפגש אתם...כא...ודוד אמר אך לשקר שמרתי את כל אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מאומה וישב לרעה ת  
 חת טובה...כב...כה יעשה אלהים לאיבי דוד וכה יסיף אפסא שאיר מכל אשר לו עדה בקר משתין בקיר...כג...ותרא אביגי  
 ל את דוד ותמהר ותד מעל החמור ותפל לאפי דוד על לפניו ותשתחו ארץ...כד...ותפל על גליו ותאמר ביאני אדני  
 עון ותדברנא אמתך באזניך ושמע את דברי אמתך...כה...אלנא ישים אדני את לבו אלאיש הבל על זה על נבל כי כ  
 שמו כנהוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי אתנערי אדני אשר שלחת...כו...ועתה אדני חיהוה וחינפך  
 אשר מעך יהוה מבוא בדמים והושע ידך לך ועתה יהיו כנבל איביך והמבקשים אלאדני רעה...כז...ועתה הברכה  
 הזאת אשר הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני...כח...שאנא לפשע אמתך כי עשה יעשה יהו  
 ה לאדני בית נאמן כימלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לאתמצא בכ מימך...כט...ויקם אדם לרדףך ולבקש אתנפשך ו  
 היתה נפש אדני צרורה בצרור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך יקלענה בכתוך כף הקלע...ל...והיה כי יעשה י  
 הוה לאדני ככל אשר דבר אתה טובה עליך וצוך לנגיד עלישראל לא...לא...ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני  
 ולשפך דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה לאדני וזכרת את אמתך...  
 לב...ויאמר דוד לאביגל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי...לג...וברוך טעמך וברוכה את אשר  
 ר כלתני היום הזה מבוא בדמים והושע ידי לי...לד...ואולם חיהוה אלהי ישראל אשר מנעני מהרע אתך כי לולי מה  
 רת ותבאתי לקראתי כי אם נותר לנבל עדאור הבקר משתין בקיר...לה...ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו ולה אמר  
 עלי לשלום לביתך ראי שמעתי בקולך ואשא פניך לו ותבא אביגיל אל נבל והנה לו משתה בביתו כמשתה המלך  
 ולב נבל טוב עליו והוא שכר עדמאד ולא הגידה לו דבר קטן וגדול עדאור הבקר...לז...ויהי בבקר בצאת היין מנבל  
 ותגדלו אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן...לח...ויהי כעשרת הימים ויגף יהוה את נבל וימת  
 לט...וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב חרפתי מיד נבל ואת עבדו חשך מרעה ואת רעת נב  
 להשיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה...מ...ויבאו עבדי דוד אל אביגיל הכרמלה וידברו  
 אליה לאמר דוד שלחנו אליך לקחתך לו לאשה...מא...ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ  
 רגלי עבדי אדני...מב...ותמהר ותקם אביגיל ותרקב עלהחמור וחמש נערותיה הלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי דו  
 ד ותהללו לאשה...מג...וואת אחינעם לקח דוד מיזרעאל ותהיין גשם שתיהן לו לנשים...  
 מד...ושאול נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים...



## 1 Samuel Chapter 25

- א** וַיָּמָת שְׁמוּאֵל--וַיִּקְבְּצוּ כָל-יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפְּדוּ-לוֹ, וַיִּקְבְּרֵהוּ בְּבֵיתוֹ בְּרָמָה; וַיָּקָם דָּוִד, וַיֵּרֶד אֶל-מִדְבַּר פָּאֶרָן. {P}
- ב** וַיְהִי אִישׁ בְּמַעֲוֹן וּמַעֲשֵׂהוּ בְּכַרְמֶל, וְהָאִישׁ גָּדוֹל מְאֹד, וְלוֹ צֹאן שְׁלֹשֶׁת-אַלְפִים, וְאַלְף עֲזִים; וַיְהִי בִגְזֹז אֶת-צֹאֲנוֹ, בְּכַרְמֶל.
- ג** וְשֵׁם הָאִישׁ נָבָל, וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ אַבְיָגַיִל; וְהָאִשָּׁה טוֹבַת-שֹׂכֶל וַיִּפֶּת תֹּאֵר, וְהָאִישׁ קָשָׁה וְרַע מַעֲלָלִים וְהוּא כְּלוֹ (כְּלָבִי).
- ד** וַיִּשְׁמַע דָּוִד, בְּמִדְבַּר: כִּי-גִזַּז נָבָל, אֶת-צֹאֲנוֹ.
- ה** וַיִּשְׁלַח דָּוִד, עֹשֶׂה נְעָרִים; וַיֹּאמֶר דָּוִד לְנְעָרִים, עֲלֹו כַרְמֶלָה וּבְאַתֶּם אֶל-נָבָל, וּשְׁאַלְתֶּם-לוֹ בְּשֵׁמִי, לְשָׁלוֹם.
- ו** וַאֲמַרְתֶּם כֹּה, לְחָי; וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם, וְכָל אֲשֶׁר-לְךָ שָׁלוֹם.
- ז** וְעַתָּה שָׁמַעְתִּי, כִּי גִזְזִים לְךָ; עַתָּה, הִרְעִים אֲשֶׁר-לְךָ הָיוּ עִמָּנוּ--לֹא הִכְלָמְנוּם וְלֹא-נִפְקַד לָהֶם מֵאוֹמָה, כָּל-יְמֵי חַיֹּתָם בְּכַרְמֶל.
- ח** שְׁאַל אֶת-נְעָרֶיךָ וַיַּגִּידוּ לְךָ, וַיִּמְצְאוּ הַנְּעָרִים חֵן בְּעֵינֶיךָ--כִּי-עַל-יוֹם טוֹב, בָּנוּ; תִּנְּה-בָּא, אֶת אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲבֹדָה, וּלְבִנְיָה, לְדָוִד.
- 1** And Samuel died; and all Israel gathered themselves together, and lamented him, and buried him in his house at Ramah. And David arose, and went down to the wilderness of **Paran**. {P}
- 2** And there was a man in Maon, whose possessions were in Carmel; and the man was very great, and he had three thousand sheep, and a thousand goats; and he was shearing his sheep in Carmel.
- 3** Now the name of the man was Nabal; and the name of his wife Abigail; and the woman was of good understanding, and of a beautiful form; but the man was churlish and evil in his doings; and he was of the house of Caleb.
- 4** And David heard in the wilderness that Nabal was shearing his sheep.
- 5** And David sent ten young men, and David said unto the young men: 'Get you up to Carmel, and go to Nabal, and greet him in my name;
- 6** and thus ye shall say: All hail! and peace be both unto thee, and peace be to thy house, and peace be unto all that thou hast.
- 7** And now I have heard that thou hast shearers; thy shepherds have now been with us, and we did them no hurt, neither was there aught missing unto them, all the while they were in Carmel.
- 8** Ask thy young men, and they will tell thee; wherefore let the young men **find** favour in thine eyes; for we come on a good day; give, I pray thee, whatsoever cometh to thy hand, unto thy servants, and to thy son David.'



**ט** וַיִּבְאוּ נַעֲרֵי דָוִד, וַיְדַבְּרוּ אֶל-נָבָל כְּכָל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּשֵׁם דָּוִד; וַיִּנּוּחוּ .

**9** And when David's young men came, they spoke to Nabal according to all those words in the name of David, and ceased.

**י** וַיַּעַן נָבָל אֶת-עַבְדֵי דָוִד, וַיֹּאמֶר, מִי דָוִד, וּמִי בֶן-יִשָּׁי; הַיּוֹם, רַבּוּ עַבְדִּים, הַמֵּתְפָרְצִים, אִישׁ מִפְּנֵי אֲדֹנָיו .

**10** And Nabal answered David's servants, and said: 'Who is David? and who is the son of Jesse? there are many servants now-a-days that break away every man from his master;

**יא** וְלִקְחָתִי אֶת-לֶחְמִי, וְאֶת-מִיָּמִי, וְאֶת טִבְחָתִי, אֲשֶׁר טִבַּחְתִּי לַגִּזְזִי; וְנָתַתִּי, לְאֲנָשִׁים, אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי, אִי מִזֶּה הֵמָּה .

**11** shall I then take my bread, and my water, and my flesh that I have killed for my shearers, and give it unto men of whom I know not whence they are?'

**יב** וַיִּהְיוּ נַעֲרֵי-דָוִד, לְדֹרָכָם; וַיָּשֻׁבוּ, וַיִּבְאוּ, וַיַּגִּדוּ לוֹ, כְּכָל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה .

**12** So David's young men turned on their way, and went back, and came and told him according to all these words.

**יג** וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲנָשָׁיו חָגְרוּ אִישׁ אֶת-חֶרְבּוֹ, וַיַּחְגְּרוּ אִישׁ אֶת-חֶרְבּוֹ, וַיַּחְגֵּר גַּם-דָּוִד, אֶת-חֶרְבּוֹ; וַיַּעֲלוּ אַחֲרָיו דָּוִד, כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ, וּמֵאוֹתָם, יָשְׁבוּ עַל-הַכֵּלִים .

**13** And David said unto his men: 'Gird ye on every man his sword.' And they girded on every man his sword; and David also girded on his sword; and there went up after David about four hundred men; and two hundred abode by the baggage.

**יד** וְלִאֲבִיגַיִל אִשְׁתׁ נָבָל, הַגִּיד נָעֵר-אֶחָד מֵהַנְּעָרִים לֵאמֹר: הִנֵּה שְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים מִהַמִּדְבָּר לְבָרֹךְ אֶת-אֲדֹנָיו, וַיַּעַט בָּהֶם .

**14** But one of the young men told Abigail, Nabal's wife, saying: 'Behold, David sent messengers out of the wilderness to salute our master; and he flew upon them.

**טו** וְהָאֲנָשִׁים, טָבִים לָנוּ מְאֹד; וְלֹא הִכְלַמְנוּ, וְלֹא פָקְדְנוּ מֵאוֹמָה, כָּל-יְמֵי הַתְּהַלֵּכְנוּ אִתָּם, בְּהִיוֹתֵנוּ בַּשָּׂדֶה .

**15** But the men were very good unto us, and we were not hurt, neither missed we any thing, as long as we went with them, when we were in the fields;

**טז** חֹמָה הָיוּ עָלֵינוּ, גַּם-לַיְלָה גַּם-יוֹמָם, כָּל-יְמֵי הִיוֹתֵנוּ עִמָּם, רָעִים הַצֹּאֵן .

**16** they were a wall unto us both by night and by day, all the while we were with them keeping the sheep.

**יז** וְעַתָּה, דַּעִי וְרָאִי מַה-תַּעֲשֶׂי--כִּי-כָלְתָה הָרָעָה אֶל-אֲדֹנָיו, וְעַל כָּל-בֵּיתוֹ; וְהוּא, בֶּן-בְּלִיעֵל, מַדְבֵּר, אֵלָיו .

**17** Now therefore know and consider what thou wilt do; for evil is determined against our master, and against all his house; for he is such a base fellow, that one cannot speak to him.'

**יח** וַתַּמְהֵר אֲבִיגַיִל (אֲבִיגַיִל) וַתִּקַּח מֵאוֹתָם לֶחֶם וּשְׁנַיִם נֶבְלִי-יֵין, וְחֶמֶשׁ צֹאן עֶשְׂוֹת (עֶשְׂוִיֹּת) וְחֶמֶשׁ סָאִים קְלִי,

**18** Then Abigail made haste, and took two hundred loaves, and two bottles of wine, and



וּמֵאָה צֹמִים, וּמֵאֲתָם דְּבָלִים; וּתְשֹׁם, עַל-הַחֲמִירִים . five sheep ready dressed, and five measures of parched corn, and a hundred clusters of raisins, and two hundred cakes of figs, and laid them on asses.

**יט** וּתֹאמַר לְנַעֲרֶיהָ עֲבְרוּ לִפְנֵי, הַגָּנִי אַחֲרֵיכֶם בָּאָה; וּלְאִישָׁהּ נָבָל, לֹא הִגִּידָהּ . **19** And she said unto her young men: 'Go on before me; behold, I come after you.' But she told not her husband Nabal.

**כ** וְהִנֵּה הִיא רֹכֶבֶת עַל-הַחֲמֹר, וַיֵּרְדּוּ בְּסִטְרָהּ הָהָר, וְהִנֵּה דָוִד וְנָאֲנָשָׁיו, יֹרְדִים לְקִרְיָתָהּ; וַתִּפְגַּשׁ, אֹתָם . **20** And it was so, as she rode on her ass, and came down by the covert of the mountain, that, behold, David and his men came down towards her; and she met them.--

**כא** וְדָוִד אָמַר, אֵף לִשְׁקָר שְׁמִרְתִּי אֶת-כָּל-אֲשֶׁר לָזָה בְּמִדְבָּר, וְלֹא-נִפְקַד מִכָּל-אֲשֶׁר-לוֹ, מֵאוֹמָה; וַיָּשָׁב-לִי רָעָה, תַּחַת טוֹבָה . **21** Now David had said: 'Surely in vain have I kept all that this fellow hath in the wilderness, so that nothing was missed of all that pertained unto him; and he hath returned me evil for good.

**כב** כֹּה-יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאֹיְבֵי דָוִד, וְכֹה יִסִּיף: אִם-אֲשָׁאִיר מִכָּל-אֲשֶׁר-לוֹ עַד-הַבֹּקֶר, מִשְׁתִּין בְּקִיר . **22** God do so unto the enemies of David, and more also, if I leave of all that pertain to him by the morning light so much as one male.'--

**כג** וּתִרָא אַבִּיגַיִל, אֶת-דָּוִד, וַתִּמְהַר, וַתִּרְדּוּ מֵעַל הַחֲמֹר; וַתִּפֹּל לְאַפֵּי דָוִד, עַל-פָּנָיָהּ, וַתִּשְׁתַּחֲוֶה, אָרְצָה . **23** And when Abigail saw David, she made haste, and alighted from her ass, and fell before David on her face, and bowed down to the ground.

**כד** וַתִּפֹּל, עַל-רַגְלָיו, וּתֹאמַר, בִּי-אֲנִי אֲדֹנִי הָעוֹן; וַתְּדַבֵּר-נָא אֲמָתְךָ, בְּאָזְנוֹךָ, וּשְׁמַע, אֶת דְּבָרֵי אֲמָתְךָ . **24** And she fell at his feet, and said: 'Upon me, my lord, upon me be the iniquity; and let thy handmaid, I pray thee, speak in thine ears, and hear thou the words of thy handmaid.

**כה** אֶל-נָא יִשִּׁים אֲדֹנִי אֶת-לְבוֹ אֶל-אִישׁ הַבִּלְעִיל הַזֶּה עַל-נָבָל, כִּי כָשָׁמוֹ כֵּן-הוּא--נָבָל שְׁמוֹ, וְנָבָלָה עִמּוֹ; וְאֲנִי, אֲמָתְךָ-לֹא רָאִיתִי אֶת-נַעֲרֵי אֲדֹנִי, אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ . **25** Let not my lord, I pray thee, regard this base fellow, even Nabal; for as his name is, so is he: Nabal is his name, and churlishness is with him; but I thy handmaid saw not the young men of my lord, whom thou didst send.

**כו** וְעַתָּה אֲדֹנִי, חַי-יְהוָה וְחַי-נַפְשְׁךָ אֲשֶׁר מִנְעָךָ יְהוָה מִבּוֹא בְּדָמִים, וְהוֹשַׁע יָדְךָ, לָךְ; וְעַתָּה, יְהִיו כְּנָבָל אֹיְבֶיךָ, וְהִמְבַקְשִׁים אֶל-אֲדֹנִי, רָעָה . **26** Now therefore, my lord, as the LORD liveth, and as thy soul liveth, seeing the LORD hath withholden thee from bloodguiltiness, and from finding redress for thyself with thine own hand, now therefore let thine enemies, and



them that seek evil to my lord, be as Nabal.

**כז** ועתה הברכה הזאת, אשר-הביא שפחתך לאדני; ונתתה, לנערים, המתהלכים, ברגלי אדני.

**27** And now this present which thy servant hath brought unto my lord, let it be given unto the young men that follow my lord.

**כח** שא נא, לפשע אמתך: כי עשה-נעשה יהוה לאדני בית נאמן, כי-מלחמות יהוה אדני נלחם, ורעה לא-תמצא בך, מימך.

**28** Forgive, I pray thee, the trespass of thy handmaid; for the LORD will certainly make my lord a sure house, because my lord fighteth the battles of the LORD; and evil is not found in thee all thy days.

**כט** ויגם אדם לרדפה, ולבקש את-נפשך; והיתה נפש אדני צרויה בצרור החיים, את יהוה אלהיך, ואת נפש איביך יקלענה, בתוף כף הקלע.

**29** And though man be risen up to pursue thee, and to seek thy soul, yet the soul of my lord shall be bound in the bundle of life with the LORD thy God; and the souls of thine enemies, them shall he sling out, as from the hollow of a sling.

**ל** והיה, כי-נעשה יהוה לאדני, ככל אשר-דבר את-הטובה, עליך--וצנוד לנגיד, על-ישראל.

**30** And it shall come to pass, when the LORD shall have done to my lord according to all the good that He hath spoken concerning thee, and shall have appointed thee prince over Israel;

**לא** ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני, ולשפך-דם חנם, ולהושיע אדני, לו; והיטב יהוה לאדני, וזכרת את-אמתך. } ס }

**31** that this shall be no stumbling-block unto thee, nor offence of heart unto my lord, either that thou hast shed blood without cause, or that my lord hath found redress for himself. And when the LORD shall have dealt well with my lord, then remember thy handmaid.' {S}

**לב** ויאמר דוד, לאביגל: ברוך יהוה אלהי ישראל, אשר שלחך היום הנה לקראתי.

**32** And David said to Abigail: 'Blessed be the LORD, the God of Israel, who sent thee this day to meet me;

**לג** וברוך טעמך, וברוכה את: אשר פלטני היום הנה, מבוא בדים, והשע ידי, לי.

**33** and blessed be thy discretion, and blessed be thou, that hast kept me this day from bloodguiltiness, and from finding redress for myself with mine own hand.

**לד** ואולם, סי-יהוה אלהי ישראל, אשר מנעני, מהרע אתך: כי לולי מהרת, ותבאתי (לקראתי--כי אם-נותר לנבל עד-אור הבקר, משתין בקיר.

**34** For in very deed, as the LORD, the God of Israel, liveth, who hath withholden me from hurting thee, except thou hadst made haste and come to meet me, surely there had not been left unto Nabal by the morning light so much as





one male.'

**ל**ה וַיִּקַּח דָּוִד מִיָּדָהּ, אֶת אִשְׁר־הַבִּיאָהּ לוֹ; וְלֵה אָמַר, עָלִי לְשָׁלוֹם לְבֵיתִי--רְאֵי שְׁמַעְתִּי בְּקוֹלִי, וְאַשָּׂא פָנַיךָ .

**35** So David received of her hand that which she had brought him; and he said unto her: 'Go up in peace to thy house; see, I have hearkened to thy voice, and have accepted thy person.'

**ל**ו וַתָּבֵא אַבִּיגַיִל אֶל-נָבָל וְהָנָה-לוֹ מִנְשֵׁתָה בְּבֵיתוֹ כַּמִּנְשֵׁתָה הַמְּלָכִי, וְלֵב נָבָל טוֹב עָלָיו, וְהוּא שָׁכָר, עַד-מָאֵד; וְלֹא-הִגִּידָהּ לוֹ, דָּבָר קָטָן וְגָדוֹל--עַד-אוֹר הַבֹּקֶר .

**36** And Abigail came to Nabal; and, behold, he held a feast in his house, like the feast of a king; and Nabal's heart was merry within him, for he was very drunken; wherefore she told him nothing, less or more, until the morning light.

**ל**ז וַיְהִי בַבֹּקֶר, בְּצֵאת הַיַּיִן מִנְבֶּל, וַתִּגַּד-לוֹ אִשְׁתּוֹ, אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה; וַיָּמָת לְבוֹ בְּקִרְבּוֹ, וְהוּא הָיָה לְאֶבֶן .

**37** And it came to pass in the morning, when the wine was gone out of Nabal, that his wife told him these things, and his heart died within him, and he became as a stone.

**ל**ח וַיְהִי, כַּעֲשָׂרַת הַיָּמִים; וַיָּגַף יְהוָה אֶת-נָבָל, וַיָּמָת .

**38** And it came to pass about ten days after, that the LORD smote Nabal, so that he died.

**ל**ט וַיִּשְׁמַע דָּוִד, כִּי מָת נָבָל, וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר רָב אֶת-רֵיב חֲרָפְתִּי מִיַּד נָבָל וְאֶת-עַבְדּוֹ חֲשָׂה מְרֻעָה, וְאֶת רֵעַת נָבָל הִשִּׁיב יְהוָה בְּרָאשׁוֹ; וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיְדַבֵּר בְּאַבִּיגַיִל, לְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה .

**39** And when David heard that Nabal was dead, he said: 'Blessed be the LORD, that hath pleaded the cause of my reproach from the hand of Nabal, and hath kept back His servant from evil; and the evil-doing of Nabal hath the LORD returned upon his own head.' And David sent and spoke concerning Abigail, to take her to him to wife.

**מ** וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד, אֶל-אַבִּיגַיִל--הַכַּרְמֶלָה; וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ, לֵאמֹר, דָּוִד שָׁלְחָנוּ אֵלֶיךָ, לְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה .

**40** And when the servants of David were come to Abigail to Carmel, they spoke unto her, saying: 'David hath sent us unto thee, to take thee to him to wife.'

**מ**א וַתָּקָם, וַתִּשְׁתַּחוּ אֲפִים אֶרֶצָה; וַתֹּאמֶר, הִנֵּה אֲמָתְךָ לְשִׁפְחָה, לְרַחֵץ, רַגְלֵי עַבְדֵי אֲדֹנָי .

**41** And she arose, and bowed down with her face to the earth, and said: 'Behold, thy handmaid is a servant to wash the feet of the servants of my lord.'

**מ**ב וַתַּמְהֵר וַתָּקָם אַבִּיגַיִל, וַתִּרְכַּב עַל-הַחֲמֹר, וַחֲמֹשׁ נַעֲרֹתֶיהָ, הִלְכּוֹת לְרֵגְלָהּ; וַתֵּלֶךְ, אַחֲרֵי מַלְאָכֵי דָוִד, וַתְּהִי-לוֹ, לְאִשָּׁה .

**42** And Abigail hastened, and arose, and rode upon an ass, with five damsels of hers that followed her; and she went after the messengers of David, and became his wife.





43 David also took Ahinoam of Jezreel; and they became both of them his wives. {S} מג וְאֶת-אֲחִינוֹם לָקַח דָּוִד, מִיִּזְרְעֶאל; וְנָתַןָּהֶן גַּם-שְׁתֵּיהֶן לוֹ, לְנָשִׁים. {ס }

44 Now Saul had given Michal his daughter, David's wife, to Palti the son of Laish, who was of Gallim. מד וְשָׂאוּל, נָתַן אֶת-מִיכָל בְּתוּלָתוֹ--אֵשֶׁת דָּוִד: לְפַלְטִי בֶן-לַיִשׁ, אֲשֶׁר מִגָּלִים.

داود عليه السلام ينزل (يرد) الى فاران, لأنه كان يحب الرعي و الأغنام, بعد موت صموئيل (النبي الذي عرف بنو اسرائيل أول ملك - طالوت- لهم, و سألوه ان يبعث الله لهم ملكا يقاتلوا معه).

الملوك الأول 11 :

ملכים אפרקיא

א...והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואתבתפרעה מואביות עמניות אדמית צדנית חתית...ב...מןהגוים אשר אמ ריהוה אלבני ישראל לאתבאו בהם והם לאיבאו בכם אכן יטו אתלבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה...ג...ויהיו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו נשיו אתלבב...ד...ויהיה לעת זקנת שלמה נשיו הטו אתלבב בוא אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד אביו...ה...וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים...ו...ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו...ז...אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר עלפני ירושלם ולמלך שקץ בני עמון...ח...וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן...ט...ויתאנף יהוה בשלמה כינטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פ עמים...י...וצוה אליו עלהדבר הזה לבלתילכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה...יא...ויאמר יהוה לשלמה יען אשר הית הזאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע אתה ממלכ המעליך ונתתיה לעבדך...יב...אך בימך לא אעשנה למען דוד אביך מיד בנך אקרענה...יג...רק את כל מה ממלכה לא א קרע שבט אחד את לבנך למען דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי יד ויקם יהוה שטן לשלמה אתהדד האדם ימזרע המלך הוא באדום...טו...ויהי בהיות דוד אתאדום בעלות יואב שרהצבא לקבר אתהחללים ויך כלזכר באדום...ס...כי ששת חדשים ישבשם יואב וכלישראל עדה כרית כלזכר באדום...יז...ויברח אדד הוא ואנשים אדמיים מע בדי אביו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן...יח...ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים א לפרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו...יט...וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד ויתן לו אשה אתא חות אשתו אחות תחפניס הגבירה...כ...ותלד לו אחות תחפניס את גנבת בנו וגמלהו תחפניס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך בני פרעה...כא...והדד שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתיו וכימת יואב שרהצבא ויאמר הדד אלפרעה שלחני ואלך אל ארצי...כב...ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך מבקש ללכת אל ארצי ויאמר לא כי שלחתי שלחני...כג...ויקם אלהים לו שטן אתרזון בן אלידע אשר ברח מאת הדד עזר מלך צובה אדניו...כד...ויקבץ על יואב אנשים ויהי שרגדוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק...כה...ויהי שטן לישראל כלימי שלם ה ואתה רעה אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על ארם...

כוי וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך...כז...וזוה הדבר אשר רהרים יד במלך שלמה בנה אתהמלוא סגר אתפרץ עיר דוד אביו...כח...והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה אתהנ ער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכלסבל בית יוסף...

כט...ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה וישנ יהם לבדם בשדה...ל...ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים...לא...ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים...כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע אתה ממלכה מיד שלמה ונתת לך את עשרה השבטים...לב...והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל...לג...יען אשר עזבני וישתחו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכי לעשות הישר בעי ני וחקתי ומשפט כדוד אביו...לד...ולא אקח את כל מה ממלכה מידו כי נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי...לה...ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים...לו...ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר לדויד עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם...לז...ואתך אק



ח ומלכת בכל אשרת אוה נפשך והיית מלך על ישראל לך והיה אמת שמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית ה  
 ישר בעיני לשמור חקות ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והיית עמך ובנית לך בית נאמן כאשר בנית לדוד ונתת לי  
 י את ישראל לט ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כלה ימים  
 מ ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה מ  
 א ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלוואהם כתבים על ספר דברי שלמה מב והימים אשר מלך שלמה בי  
 רושלים על כל ישראל ארבעים שנה מג וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו ומלך רחבעם בנו תחתיו

## 1 Kings Chapter 11 מְלָכִים א

**1** [Now](#) king Solomon loved many foreign women, besides the daughter of Pharaoh, women of the Moabites, Ammonites, Edomites, Zidonians, and Hittites;

**א** וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, אָהַב נָשִׁים נְכָרִיּוֹת רַבּוֹת--וְאֶת-בֶּת-פְּרָעָה: מוֹאָבִיּוֹת עַמֻּנִיּוֹת אֲדָמִית, צִדְנִית חִתִּית .

**2** of the nations concerning which the LORD said unto the children of Israel: 'Ye shall not go among them, neither shall they come among you; for surely they will turn away your heart after their gods'; Solomon did cleave unto these in love.

**ב** מִן-הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר אָמַר-יְהוָה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא-תֵבְאוּ בָהֶם וְהֵם לֹא-יָבֹאוּ בָכֶם, אַכֵּן יִטּוּ אֶת-לִבְבְּכֶם, אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם--בָּהֶם דָּבַק שְׁלֹמֹה, לְאַהֲבָה .

**3** And he had seven hundred wives, princesses, and three hundred concubines; and his wives turned away his heart.

**ג** וַיְהִי-לוֹ נָשִׁים, שִׁבְעַת מֵאוֹת, וּפְלִגְשִׁים, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת; וַיִּטּוּ נַפְשׁוֹ, אֶת-לִבּוֹ .

**4** For it came to pass, when Solomon was old, that his wives turned away his heart after other gods; and his heart was not whole with the LORD his God, as was the heart of David his father.

**ד** וַיְהִי, לְעֵת זָקֵנָת שְׁלֹמֹה, נַפְשׁוֹ הִטּוּ אֶת-לִבְבּוֹ, אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים; וְלֹא-הָיָה לִבְבּוֹ שָׁלֵם עִם-יְהוָה אֱלֹהָיו, כְּלִבּב דָּוִד אָבִיו .

**5** For Solomon went after Ashtoreth the goddess of the Zidonians, and after Milcom the detestation of the Ammonites.

**ה** וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה--אַחֲרֵי עַשְׁתֹּרֶת, אֱלֹהֵי צִדְנִים; וְאַחֲרֵי מִלְכָם, שִׁקְצַן עַמֻּנִים .

**6** And Solomon did that which was evil in the sight of the LORD, and went not fully after the LORD, as did David his father. {S}

**ו** וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה הָרָע, בְּעֵינֵי יְהוָה; וְלֹא מֵלֵא אַחֲרֵי יְהוָה, כְּדָוִד אָבִיו. } ס {

**7** Then did Solomon build a high place for Chemosh the detestation of Moab, in the mount that is before Jerusalem, and for Molech the detestation of the children of Ammon.

**ז** אַז יִבְנֶה שְׁלֹמֹה בְּמָה, לְכִמּוֹשׁ שִׁקְצַן מוֹאָב, בְּהָר, אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יְרוּשָׁלָּם; וּלְמֹלֶךְ, שִׁקְצַן בְּנֵי עַמּוֹן .



ח וכן עשה, לכל-נָשָׁיו הַנִּכְרִיּוֹת, מִקְטִירוֹת וּמִזְבְּחוֹת, לאלֹהֵיהֶן . 8 And so did he for all his foreign wives, who offered and sacrificed unto their gods.

ט וַיִּתְאַנֶּף יְהוָה, בְּשָׁלֹמֹה: כִּי-נָטָה לִבּוֹ, מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַנִּרְאָה אֵלָיו, פַּעַמַּיִם . 9 And the LORD was angry with Solomon, because his heart was turned away from the LORD, the God of Israel, who had appeared unto him twice,

י וַצֹּה אֵלָיו, עַל-הַדָּבָר הַזֶּה, לִבְלֹתִי-לָקֵת, אֲחֵרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים; וְלֹא שָׁמַר, אֶת אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה. {פ} 10 and had commanded him concerning this thing, that he should not go after other gods; but he kept not that which the LORD commanded. {P}

יא וַיֹּאמֶר יְהוָה לְשָׁלֹמֹה, יַעַן אֲשֶׁר הִיָּתָה-זֹאת עִמָּךְ, וְלֹא שָׁמַרְתָּ בְּרִיתִי וְחֻקֹּתַי, אֲשֶׁר צִוִּיתִי עָלֶיךָ--קִרַּע אֶקְרַע אֶת-הַמַּמְלָכָה מֵעָלֶיךָ, וְנָתַתִּיהָ לַעֲבָדְךָ . 11 Wherefore the LORD said unto Solomon: 'Forasmuch as this hath been in thy mind, and thou hast not kept My covenant and My statutes, which I have commanded thee, I will surely rend the kingdom from thee, and will give it to thy servant.

יב אֲךָ-בְּנִימִיךָ לֹא אַעֲשֶׂנָּה, לְמַעַן דָּוִד אָבִיךָ: מִיַּד בְּנֶךָ, אֶקְרַעְנָה . 12 Notwithstanding in thy days I will not do it, for David thy father's sake; but I will rend it out of the hand of thy son.

יג רַק אֶת-כָּל-הַמַּמְלָכָה לֹא אֶקְרַע, שְׁבֹט אֶחָד אֶתֹּן לְבֶנְךָ: לְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי, וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי. {ס} 13 Howbeit I will not rend away all the kingdom; but I will give one tribe to thy son; for David My servant's sake, and for Jerusalem's sake which I have chosen.' {S}

יד וַיָּקָם יְהוָה שָׁטָן לְשָׁלֹמֹה, אֶת הָדָד הָעֲדֹמִי: מִזֶּרַע הַמֶּלֶךְ, הוּא, בְּעֲדֹם . 14 And the LORD raised up an adversary unto Solomon, Hadad the Edomite; he was of the king's seed in Edom.

טו וַיְהִי, בַּהֲיֹוֹת דָּוִד אֶת-עֲדֹם, בַּעֲלוֹת יוֹאָב שֶׁר הַצָּבָא, לְקַבֵּר אֶת-הַחֲלָלִים; וַיָּךְ כָּל-זָכָר, בְּעֲדֹם . 15 For it came to pass, when David was in Edom, and Joab the captain of the host was gone up to bury the slain, and had smitten every male in Edom--

טז כִּי שִׁשִּׁת חֳדָשִׁים יָשַׁב-שָׁם יוֹאָב, וְכָל-יִשְׂרָאֵל, עַד-הַכְּרִית כָּל-זָכָר, בְּעֲדֹם . 16 for Joab and all Israel remained there six months, until he had cut off every male in Edom--

יז וַיִּבְרַח אֲדָד הוּא וְאֲנָשִׁים אֲדֹמִיִּם מֵעֲבָדֵי אָבִיו, אֹתוֹ--לְבוֹא מִצְרָיִם; וְהָדָד, נָעַר קָטָן . 17 that Hadad fled, he and certain Edomites of his father's servants with him, to go into Egypt; Hadad being yet a little child.



- 18** And they arose out of Midian, and came to **Paran**; and they took men with them out of **Paran**, and they came to Egypt, unto Pharaoh king of Egypt, who gave him a house, and appointed him victuals, and gave him land.
- יח** וַיָּקֻמוּ, מִמִּדְיָן, וַיָּבֹאוּ, פָּאֲרָן; וַיִּקְחוּ אֲנָשִׁים עִמָּם מִפָּאֲרָן, וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִם אֶל-פְּרֹעֶה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם, וַיָּתֵן-לוֹ בַּיִת וְלֶחֶם אָמַר לוֹ, וַאֲרִץ נָתַן לוֹ .
- 19** And Hadad found great favour in the sight of Pharaoh, so that he gave him to wife the sister of his own wife, the sister of Tahpenes the queen.
- יט** וַיִּמְצָא הָדָד חֵן בְּעֵינֵי פְרֹעֶה, מְאֹד; וַיִּתֵּן-לוֹ אִשָּׁה אֶת-אָחוֹת אִשְׁתּוֹ, אָחוֹת תַּחֲפִנִּיס הַמַּלְכָּה .
- 20** And the sister of Tahpenes bore him Genubath his son, whom Tahpenes weaned in Pharaoh's house; and Genubath was in Pharaoh's house among the sons of Pharaoh.
- כ** וַתֵּלֶד לוֹ אָחוֹת תַּחֲפִנִּיס, אֶת גִּנְבַּת בְּנוֹ, וַתִּמְנְחֵהוּ תַּחֲפִנִּיס, בְּתוֹךְ בֵּית פְּרֹעֶה; וַיְהִי גִנְבַּת בֵּית פְּרֹעֶה, בְּתוֹךְ בְּנֵי פְרֹעֶה .
- 21** And when Hadad heard in Egypt that David slept with his fathers, and that Joab the captain of the host was dead, Hadad said to Pharaoh: 'Let me depart, that I may go to mine own country.'
- כא** וַהֲדָד שָׁמַע בְּמִצְרַיִם, כִּי-שָׁכַב דָּוִד עִם-אֲבֹתָיו, וְכִי-מָת, יוֹאָב שַׂר-הָעֶזְרָא; וַיֹּאמֶר הָדָד אֶל-פְּרֹעֶה, שְׁלַחֲנִי וְאֵלַי אֶל-אֶרְצִי .
- 22** Then Pharaoh said unto him: 'But what hast thou lacked with me, that, behold, thou seekest to go to thine own country?' And he answered: 'Nothing; howbeit let me depart in any wise.'
- כב** וַיֹּאמֶר לוֹ פְּרֹעֶה, כִּי מָה-אַתָּה חֹסֵר עִמִּי, וַהֲנִי מִבְקֹשׁ, לָלֶכֶת אֶל-אֶרְצִי; וַיֹּאמֶר לֹא, כִּי שְׁלַח תִּשְׁלַחֲנִי .
- 23** And God raised up another adversary unto him, Rezon the son of Eliada, who had fled from his lord Hadadezer king of Zobah.
- כג** וַיָּקָם אֱלֹהִים לוֹ שָׂטָן, אֶת-רְזוּן בֶּן-אֵלִיָּדָע: אֲשֶׁר בָּרַח, מֵאֵת הָדָד עֶזְרִי מֶלֶךְ-צוֹבָה--אֲדֹנָיו .
- 24** And he gathered men unto him, and became captain over a troop, when David slew them [of Zobah]; and they went to Damascus, and dwelt therein, and reigned in Damascus.
- כד** וַיִּקְבֹּץ עָלָיו, אֲנָשִׁים, וַיְהִי שַׂר-גָּדוֹד, בַּהֲרֹג דָּוִד אֹתָם; וַיֵּלְכוּ דֹמָשֶׁק וַיָּשֻׁבוּ בָּהּ, וַיִּמְלְכוּ בְּדֹמָשֶׁק .
- 25** And he was an adversary to Israel all the days of Solomon, beside the mischief that Hadad did; and he abhorred Israel, and reigned over Aram. {P}
- כה** וַיְהִי שָׂטָן לְיִשְׂרָאֵל כָּל-יְמֵי שְׁלֹמֹה, וְאֶת-הַרְעָה אֲשֶׁר הָדָד; וַיִּקְזַּ, בְּיִשְׂרָאֵל, וַיִּמְלֹךְ, עַל-אַרָם. } פ {
- 26** And Jeroboam the son of Nebat, an Ephraimite of Zeredah, a servant of Solomon, whose mother's name was Zeruah, a widow, he also lifted up his hand against the king.
- כו** וַיִּרְבֹּעַם בֶּן-נִבַּט אֶפְרַתִּי מִן-הַצֶּרֶדָּה, וְשֵׁם אִמּוֹ צְרוּעָה אִשָּׁה אֶלְמָנָה, עֲבָדָה, לְשְׁלֹמֹה; וַיִּרָם יָד, בַּמֶּלֶךְ .



- כז** וְזֶה הַדָּבָר, אֲשֶׁר-הָרִים יָד בְּמִלּוֹ: שְׁלֹמֹה, בָּנָה אֶת-הַמִּלּוֹא--סָגַר, אֶת-פְּרֶץ עִיר דָּוִד אָבִיו .
- 27** And this was the cause that he lifted up his hand against the king: Solomon built Millo, and repaired the breach of the city of David his father.
- כח** וְהָאִישׁ יִרְבֹּעָם, גִּבּוֹר חֵיל; וַיֵּרָא שְׁלֹמֹה אֶת-הַנָּעַר, כִּי-עָשָׂה מְלָאכָה הוּא, וַיִּפְקֶד אֹתוֹ, לְכָל-סָבֵל בֵּית יוֹסֵף. {ס}
- 28** And the man Jeroboam was a mighty man of valour; and Solomon saw the young man that he was industrious, and he gave him charge over all the labour of the house of Joseph. {S}
- כט** וַיְהִי בַעֲת הַהִיא, וַיִּרְבֹּעָם יֵצֵא מִירוּשָׁלַם; וַיִּמָּצֵא אֹתוֹ אַחִיָּה הַשִּׁילֹנִי הַנָּבִיא בְּדֶרֶךְ, וְהוּא מִתְכַּסֶּה בְּשִׁלְמָה חֲדָשָׁה, וַשְׁנֵיהֶם לְבָדִם, בַּשָּׂדֶה .
- 29** And it came to pass at that time, when Jeroboam went out of Jerusalem, that the prophet Ahijah the Shilonite found him in the way; now Ahijah had clad himself with a new garment; and they two were alone in the field.
- ל** וַיִּתְּפֹשׂ אַחִיָּה, בְּשִׁלְמָה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר עָלָיו; וַיִּקְרַעָהּ--שָׁנִים עֶשְׂרִי, קְרָעִים .
- 30** And Ahijah laid hold of the new garment that was on him, and rent it in twelve pieces.
- לא** וַיֹּאמֶר, לִירְבֹּעָם, קַח-לָךְ, עֲשֶׂרָה קְרָעִים: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַגִּנֵּי קִרְעַת-הַמַּמְלָכָה מִיַּד שְׁלֹמֹה, וְנָתַתִּי לָךְ, אֶת עֲשֶׂרָה הַשְּׁבָטִים .
- 31** And he said to Jeroboam: 'Take thee ten pieces; for thus saith the LORD, the God of Israel: Behold, I will rend the kingdom out of the hand of Solomon, and will give ten tribes to thee--
- לב** וְהִשְׁבַּט הָאֶחָד, יְהוּדָה--לִמְעַן עַבְדִּי דָוִד, וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם, הָעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי בָּהּ, מִכָּל שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל .
- 32** but he shall have one tribe, for My servant David's sake, and for Jerusalem's sake, the city which I have chosen out of all the tribes of Israel--
- לג** יַעַן אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַעֲשֹׁתֶרֶת אֱלֹהֵי צֹדִינִן, לְכַמּוֹשׁ אֱלֹהֵי מוֹאָב, וּלְמַלְכָם אֱלֹהֵי בְנֵי-עַמּוֹן; וְלֹא-הָלְכוּ בְּדַרְכֵי, לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי וַחֲקֹתַי וּמִשְׁפָּטַי--בְּדָוִד אָבִיו .
- 33** because that they have forsaken Me, and have worshipped Ashtoreth the goddess of the Zidonians, Chemosh the god of Moab, and Milcom the god of the children of Ammon; and they have not walked in My ways, to do that which is right in Mine eyes, and to keep My statutes and Mine ordinances, as did David his father.
- לד** וְלֹא-אֶקַּח אֶת-כָּל-הַמַּמְלָכָה, מִיָּדוֹ: כִּי נָשִׂיא אֲשַׁתְּנֶנּוּ, כָּל יְמֵי חַיָּו, לְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי אֹתוֹ, אֲשֶׁר שָׁמַר מִצְוֹתַי וַחֲקֹתַי .
- 34** Howbeit I will not take the whole kingdom out of his hand; but I will make him prince all the days of his life, for David My servant's sake, whom I chose, because he kept My commandments and My statutes;



**35** but I will take the kingdom out of his son's hand, and will give it unto thee, even ten tribes.

**לה** וְלִקְחָתִי הַמְּלוּכָה, מִיַּד בְּנוֹ; וְנָתַתִּיהָ לָּךְ, אֶת עֶשְׂרֵת הַשְּׁבָטִים .

**36** And unto his son will I give one tribe, that David My servant may have a lamp always before Me in Jerusalem, the city which I have chosen Me to put My name there.

**לו** וְלִבְנוֹ, אֶתֶּן שְׁבֶט-אֶחָד--לְמַעַן הִיְוֹת-נֵיר לְדָוִיד-עַבְדִּי כָל-הַיָּמִים לְפָנַי, בִּירוּשָׁלַם, הָעִיר אֲשֶׁר בְּחָרְתִּי לִי, לְשׁוֹם שְׁמִי שָׁם .

**37** And I will take thee, and thou shalt reign over all that thy soul desireth, and shalt be king over Israel.

**לז** וְאֶתְּךָ אֶקַּח--וּמְלֹכֶתָ, בְּכָל אֲשֶׁר-תִּפְאַנָּה נַפְשְׁךָ; וְהָיִיתָ מֶלֶךְ, עַל-יִשְׂרָאֵל .

**38** And it shall be, if thou wilt hearken unto all that I command thee, and wilt walk in My ways, and do that which is right in Mine eyes, to keep My statutes and My commandments, as David My servant did, that I will be with thee, and will build thee a sure house, as I built for David, and will give Israel unto thee.

**לה** וְהָיָה, אִם-תִּשְׁמַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר אֶצְוֶה, וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי וְעָשִׂיתָ הַיֹּשֶׁר בְּעֵינַי לְשִׁמּוֹר חֻקֹּתַי וּמִצְוֹתַי, כַּאֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד עַבְדִּי--וְהָיִיתִי עִמָּךְ, וּבְנִיתִי לָּךְ בַּיִת-נֶאֱמָן כַּאֲשֶׁר בְּנִיתִי לְדָוִד, וְנָתַתִּי לָּךְ, אֶת-יִשְׂרָאֵל .

**39** And I will for this afflict the seed of David, but not for ever.' {S}

**לט** וְאֶעֱנֶה אֶת-נֶרְעֵ דָּוִד, לְמַעַן זֹאת--אֲדָּ, לֹא כָל-הַיָּמִים. } ס {

**40** Solomon sought therefore to kill Jeroboam; but Jeroboam arose, and fled into Egypt, unto Shishak king of Egypt, and was in Egypt until the death of Solomon. {S}

**מ** וַיִּבְקֹשׁ שְׁלֹמֹה, לְהַמִּית אֶת-יֶרֶבֹּעָם; וַיִּקָּם יֶרֶבֹּעָם, וַיִּבְרַח מִצְרַיִם אֶל-שִׁישַׁק מֶלֶךְ-מִצְרַיִם, וַיְהִי בְּמִצְרַיִם, עַד-מוֹת שְׁלֹמֹה. } ס {

**41** Now the rest of the acts of Solomon, and all that he did, and his wisdom, are they not written in the book of the acts of Solomon?

**מא** וְהַיְתָר דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה, וְחֻקְמָתוֹ--הֵלּוֹא-הֵם כְּתוּבִים, עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה .

**42** And the time that Solomon reigned in Jerusalem over all Israel was forty years.

**מב** וְהַיָּמִים, אֲשֶׁר מָלַךְ שְׁלֹמֹה בִירוּשָׁלַם עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל--אַרְבָּעִים, שָׁנָה .

**43** And Solomon slept with his fathers, and was buried in the city of David his father; and Rehoboam his son reigned in his stead. {S}

**מג** וַיִּשְׁכַּב שְׁלֹמֹה, עִם-אֲבֹתָיו, וַיִּקָּבֶר, בְּעִיר דָּוִד אָבִיו; וַיִּמְלֹךְ רְחֹבָעָם בְּנוֹ, תַּחְתָּיו. } ס {

أرض مدين هي في الحجاز مقابل سيناء على الجانب الآخر من البحر الأحمر, و هي مدينة يثرون (شعيب عليه السلام), و هي بجانب فاران, طبيعي أن تكون مدين محاطة من فاران.

سفر حبقوق 3:

חבקוק פרק ג

א...תפלה לחבקוק הנביא על שגינות...ב...יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תוד יעברגז רחם תכור...ג...אלוה מתמן יבוא וקדוש מהרפאר...סלה כסה שמים הודו ותלהתו מלאה הארץ ד...ונגה כ





אור־תהיה־קרנים־מידו־לו־ושם־חביוֹן־עזה־לפניו־ילך־דבר־ויצא־רשף־לרגליו־עמד־וימדד־ארץ־ראה־ויתר־גוי  
 ׀ ויתפצצו־הרריעד־שחו־גבעות־עולם־הליכות־עולם־לו־ז־תחת־און־ראיתי־אהלי־כושן־ירגזון־יריעות־ארץ־מדין־  
 ח־הבנהרים־חרה־יהוה־אם־בנהרים־אפך־אם־במים־עברתך־כי־תרכב־על־סוסך־מרכבתך־ישועה־ט־עריה־תעור־קשת  
 ׀ שבעות־מטות־אמר־סלה־נהרות־תבקע־ארץ־ראו־ך־יחילו־הרים־זרם־מים־עבר־נתן־תהום־קולו־רום־ידיהו־נשא־  
 א־שמש־ירח־עמד־זבלה־לאור־חציד־יהלכו־לנגה־ברק־חניתך־יב־בזעם־תצעד־ארץ־באף־תדוש־גוים־יג־יצאת־ליש  
 ע־עמך־לישע־אתמשיחך־מחצת־ראש־מבית־רשע־ערוֹת־יסוד־עדצואר־סלה־  
 יד־נקבת־במטיו־ראש־פרזו־יסערו־להפיצני־עליצתם־כמולאכל־עני־במסתר־טו־דרכת־בים־סוסך־חמר־מים־רבים־  
 טז־שמעתי־ויתרגז־בטני־לקול־צללו־שפתי־יבוא־רקב־בעצמי־ותחתי־ארגז־אשר־אנוח־ליום־צרה־לעלות־לעם־יגודנו־  
 יז־כיתאנה־לא־תפרח־ואין־יבול־בגפנים־כחש־מעשה־זית־ושדמות־לא־עשה־אכל־גזר־ממכלה־צאן־ואין־בקר־ברפתים־  
 ח־ואני־ביהוה־אעלוזה־אגילה־באלהי־ישעי־יט־יהוה־אדני־חילי־וישם־רגלי־כאילות־ועל־במותי־ידרכני־למנצח־בנגי  
 נותי־

## Habakkuk Chapter 3 תְּבַקֵּק

- 1 A prayer of Habakkuk the prophet. Upon Shigionoth.  
 א תְּפִלָּה, לְחַבְבְּקוּק הַנָּבִיא--עַל, שִׁגְיוֹנוֹת .
- 2 O LORD, I have heard the report of Thee, and am afraid; O LORD, revive Thy work in the midst of the years, in the midst of the years make it known; in wrath remember compassion.  
 ב יְהוָה, שְׁמַעְתִּי שְׁמֻעָה יְרֵאתִי--יְהוָה פָּעִלָה בְּקֶרֶב שָׁנִים סִיְיָהוּ, בְּקֶרֶב שָׁנִים תוֹדִיעַ; בְּרָגֶז, רַחֵם תִּזְכּוֹר .
- 3 God cometh from Teman, and the Holy One from mount Paran. Selah His glory covereth the heavens, and the earth is full of His praise.  
 ג אֱלֹהִים מִתִּמָּן יָבֹוא, וְקָדוֹשׁ מִהַר-פָּאֲרָן סֵלָה; כִּסֵּה שָׁמַיִם הוֹדוּ, וּתְהַלְלוּ מְלֶאכֶה הָאָרֶץ .
- 4 And a brightness appeareth as the light; rays hath He at His side; and there is the hiding of His power.  
 ד וְנֹגַהּ כְּאוֹר תִּהְיֶה, קֶרְנִים מִיָּדוֹ לוֹ; וְשֵׁם, חֲבִיוֹן עֲזָה .
- 5 Before him goeth the pestilence, and fiery bolts go forth at His feet.  
 ה לִפְנֵי, יֵלֵךְ דֵּבֶר; וְנִצָּא רֶשֶׁף, לְרַגְלָיו .
- 6 He standeth, and shaketh the earth, He beholdeth, and maketh the nations to tremble; and the everlasting mountains are dashed in pieces, the ancient hills do bow; His goings are as of old.  
 ו עָמַד וַיִּמָּדֶד אֶרֶץ, רָאָה וַיִּתַּר גּוֹיִם, וַיִּתְּפָצֵצוּ הַרְרֵי-עַד, שָׁחוּ גִבְעוֹת עוֹלָם; הִלִּיכוֹת עוֹלָם, לוֹ .
- 7 I see the tents of Cushan in affliction; the curtains of the land of Midian do tremble.  
 ז תַּסַּח אָנוּ, רְאִיתִי אֹהֲלֵי כוּשָׁן; יִרְגְּזוּן, יִרְיעוֹת אֶרֶץ מִדְיָן .
- 8 Is it, O LORD, that against the rivers, is it  
 ח הֲבִנְהָרִים, חָרָה יְהוָה--אִם בִּנְהָרִים אִפְּךָ, אִם-בְּיָם





- עֲבַרְתָּ: כִּי תִרְכַּב עַל-סוּסֶיךָ, מִרְכַּבְתֶּיךָ יִשׁוּעָה . that Thine anger is kindled against the rivers,  
or Thy wrath against the sea? that Thou dost  
ride upon Thy horses, upon Thy chariots of  
victory?
- ט עֲרִיזָה תִּעֲזֹר קִשְׁתְּךָ, שְׁבָעוֹת מִטּוֹת אָמַר סֵלָה; נְהָרוֹת,  
תִּבְקַע-אֶרֶץ . 9 Thy bow is made quite bare; sworn are the  
rods of the word. Selah Thou dost cleave the  
earth with rivers.
- י רֹאשׁוֹ יִחִילוּ הָרִים, וְגַם מִיַּם עֲבָר; נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ, רוֹם  
יְדִיהוּ נָשָׂא . 10 The mountains have seen Thee, and they  
tremble; the tempest of waters floweth over;  
the deep uttereth its voice, and lifteth up its  
hands on high.
- יא שֶׁמֶשׁ יָרַם, עָמַד זָבֻלָּה; לְאוֹר חֲצִיָּה יִהְלְכוּ, לִנְגָה בָּרַק  
תְּנִיחָה . 11 The sun and moon stand still in their  
habitation; at the light of Thine arrows as they  
go, at the shining of Thy glittering spear.
- יב בּוֹעֵם, תִּצְעַד-אֶרֶץ; בָּאֵר, תְּדוּשׁ גּוֹיִם . 12 Thou marchest through the earth in  
indignation, Thou threshest the nations in  
anger.
- יג יִצְאָתָה לִישׁוּעַ עֲמָה, לִישׁוּעַ אֶת-מִשְׁיחָה; מִחֲצֵת רֹאשׁ מִבֵּית  
רָשָׁע, עֲרוֹת יָסוּד עַד-צִנּוֹר סֵלָה. { פ } 13 Thou art come forth for the deliverance of  
Thy people, for the deliverance of Thine  
anointed; Thou woundest the head out of the  
house of the wicked, uncovering the foundation  
even unto the neck. Selah {P}
- יד נִקְבְּתָה בְּמַטְיוֹ רֹאשׁ פָּרְזוֹ, יִסְעָרוּ לְהַפְיֵצֵנִי; עֲלִיצָתָם,  
כְּמוֹ-לֶאֱכֹל עֲנִי בְּמִסְתָּר . 14 Thou hast stricken through with his own  
rods the head of his rulers, that come as a  
whirlwind to scatter me; whose rejoicing is as  
to devour the poor secretly.
- טו דָּרַכְתָּ בָּיָם, סוּסֶיךָ; חָמָר, מִיַּם רַבִּים . 15 Thou hast trodden the sea with Thy horses,  
the foaming of mighty waters.
- טז שְׁמַעְתִּי וַתִּרְגַּז בִּטְנִי, לִקּוֹל צִלְלוֹ שָׁפְתִי--יָבוֹא רָקַב  
בְּעֻצְמִי, וַתַּחֲתִי אֶרְגָּז: אֲשֶׁר אָנוּחַ לַיּוֹם צָרָה, לַעֲלוֹת לָעַם  
יְגוֹדְנוּ . 16 When I heard, mine inward parts trembled,  
my lips quivered at the voice; rottenness  
entereth into my bones, and I tremble where I  
stand; that I should wait for the day of trouble,  
when he cometh up against the people that he  
invadeth.
- יז כִּי-תֵאֱנֶה לֹא-תִפְרָח, וְאֵין יָבוֹל בְּגִפְנָיִם--כַּחַשׁ מַעֲשֵׂה-  
זֵית, וּשְׂדֵמוֹת לֹא-עֲשֶׂה אֶכְלִ; גֹּזֵר מִמְּכָלָה צֹאן, וְאֵין בָּקָר  
בְּרִפְתֵּימִם . 17 For though the fig-tree shall not blossom,  
neither shall fruit be in the vines; the labour of  
the olive shall fail, and the fields shall yield no



food; the flock shall be cut off from the fold,  
and there shall be no herd in the stalls;

18 Yet I will rejoice in the LORD, I will exult  
in the God of my salvation.

19 God, the Lord, is my strength, and He  
maketh my feet like hinds' feet, and He maketh  
me to walk upon my high places. For the  
Leader. With my string-music. {P}

يوجد تمنا, و تيمنا, و تيمان في التوراة, تمنا فيها مناجم نحاس في سيناء, و تيمنا (تيماء) في الحجاز, و تيمان هي اليمن, مذكور هنا جبل  
فاران, تيمنا مذكورة في سفر اشعيا, و منها مذكور سيوف العرب أيضا في اشعيا.

- فاران ذكرت في سفر التكوين أنها تجاور سعيير الحوريين و على حدود سعيير و فيها أيل فاران بداية صحراء فاران
- فاران هي أرض اسماعيل عليه السلام, فيها جبل فاران و عين الماء
- ذكرت في خروج بني اسرائيل على أنها تجاور سيناء و على حدود سيناء (في زمن موسى عليه السلام)
- ذكرت في نبوءة موسى عليه السلام على أن الدين و الرسالة من سيناء, و تشرق من سعيير, و ستلأ من فاران
- فيها نبوءة حبقوق أيضا (متأخر عن موسى عليه السلام), و هو أيضا ان الرجل المقدس سيأتي من فاران
- فاران يسكنها عرب, و هي بلاد الاسماعيليين, و ستلأ منها الرسالة و الشريعة, و هي بجانب سيناء و مدين و سعيير و توفيل و تقع باتجاه الجنوب من الخليل, و تجاور وادي عربة (جنوب الاردن و فلسطين), و بها (شجر – أيل) يميز بداية الصحراء.
- ذكرت مع تيمان أيضا في نبوءة حبقوق و تيمان (اليمن – بلاد العرب العاربة)
- ذكرت في زمن ابراهيم (التكوين) و اسماعيل و موسى و داود (سفر صموئيل) و سليمان (الملوك) و حبقوق
- سيناء أتت منها الرسالة لموسى عليه السلام
- سعيير هي بلاد آدوم عيسو شقيق يعقوب عليه السلام, و منها انطلقت النصرانية بقوة بعد ان نفي إليها أوائل النصراني على يد الرومان
- فاران هي بلاد اسماعيل عليه السلام و منها جاء الاسلام.

مصادر الويكيبيديا تقول التالي عن بيرة فاران:

Desert of Paran

From Wikipedia, the [free](#) encyclopedia

[Abraham](#) Sends Hagar and Ishmael into the Desert, illustration by [Gustave Doré](#)

The Desert of Paran or Wilderness of Paran ([Hebrew](#) מדבר פארן Midbar Paran; [Douay-Rheims](#): Pharan), is a location mentioned in the [Hebrew Bible](#). It is one of the places in which the [Israelites](#) spent part of their 40 years of wandering after [the Exodus](#), and was also a home to Ishmael, and a place of refuge for David.

It is typically identified as an area within the Sinai peninsula. However, in Muslim tradition it is often equated with an area around Mecca linked to Ishmael and Abraham.

Other areas named Paran are either unrelated to the Biblical location, or simply take their name from it, including [Paran](#) in Israel.



## Biblical Paran

Paran is mentioned in the [Book of Numbers](#) as a place where the Israelites temporarily settled during the Exodus.

Then the Israelites set out from the Desert of [Sinai](#) and traveled from place to place until the cloud came to rest in the Desert of Paran. ([Numbers 10:12](#))

Associated with [Mount Sinai](#) in [Egypt](#), there is some evidence that it may originally have referred to the southern portion of the [Sinai Peninsula](#).<sup>[1]</sup>

Paran is also said to be the place where [Abraham](#)'s wife [Hagar](#) and his first son [Ishmael](#) were taken ([Genesis 21](#)):

Then God opened her [Hagar] eyes and she saw a well of water. So she went and filled the skin with water and gave the boy a drink. God was with the boy as he grew up. He lived in the desert and became an archer. While he was living in the Desert of Paran, his [mother](#) got a wife for him from [Egypt](#). At that time [Abimelech](#) and [Phicol](#) the commander of his forces said to Abraham, "God is with you in everything you do." ([Genesis 21:19-22](#))

Paran features in the opening lines of the Book of [Deuteronomy](#):

These are the words Moses spoke to all Israel in the desert east of the Jordan--that is, in the [Arabah](#)--opposite [Suph](#), between [Paran](#) and [Tophel](#), [Laban](#), [Hazereth](#) and [Dizahab](#). ([Deuteronomy 1:1](#))

He said: "The LORD came from [Sinai](#) and dawned over them from Seir; he shone forth from Mount Paran. He came with myriads of holy ones from the south, from his mountain slopes." ([Deuteronomy 33:2](#))

[King David](#) spent some time in the wilderness of Paran after [Samuel](#) died ([I Samuel 25:1](#)).

## Muslim traditions

Tihamah, equated with Param in Islamic tradition

The [Arabic](#) form of Paran is *Faran* (also transliterated *Pharan*). This name is used to refer to wilderness and mountains where [Mecca](#) is situated.<sup>[2]</sup> Arab and Islamic tradition holds that the wilderness of Paran is broadly speaking the [Tihamah](#), and that the site where Ishmael settled is that of Mecca. The well from which Hagar drank is said to be in Mecca, and is referred to as [Zamzam Well](#). An 1851 Arabic translation of the [Samaritan Pentateuch](#) includes a footnote also equating Paran with the Tihamah.<sup>[2]</sup> [Yaqut al-Hamawi](#), the 12th century Syrian geographer,



Sponsor using crypto currency please use ETH address to transfer:

0xD2acE77cF468430691bF20651c06BC5d1AB351D

writes that Faran is "an *arabized* Hebrew word. One of the names of Mecca mentioned in the Torah."<sup>[3]</sup> There is a *Tal Faran* ("Hill of Faran") on the outskirts of Mecca mentioned in an Arabic folklore compilation book.<sup>[3]</sup> The name "Faran" or "Pharan" may have originated from an Arabic word pronounced the same and means "the two runaways" possibly referring to Ismael and his mother Hagar.

## Other Parans

[Baharan Shahr](#), a city in Iran, is also called Paran. A village in [Samarkand](#) has also been called Paran. An Israeli settlement named Paran was founded in 1971 as a [kibbutz](#).<sup>[4]</sup>

## References

1. <sup>^</sup> Brisco, T.V. (1982). In Geoffrey W. Bromiley. *International Standard Bible Encyclopedia: E-J* (Revised ed.). Wm. B. Eerdmans Publishing. p. 241. [ISBN 0-8028-3782-4, 9780802837820](#) Check |isbn= value ([help](#)).
2. <sup>^</sup> <sup>a</sup> <sup>b</sup> Sir Sayyid Ahmad Khān (1870). *A series of essays on the life of Mohammad: and subjects subsidiary thereto*. London: Trübner & co. pp. 74–76.
3. <sup>^</sup> <sup>a</sup> <sup>b</sup> Reuven Firestone (1990). *Title Journeys in holy lands: the evolution of the Abraham-Ishmael legends in Islamic exegesis*. SUNY Press. pp. 65, 205. [ISBN 0-7914-0331-9, 9780791403310](#) Check |isbn= value ([help](#)).
4. <sup>^</sup> Bitan, Hanna: 1948-1998: Fifty Years of 'Hityashvut': Atlas of Names of Settlements in Israel, Jeruusalem 1999, Carta, p.56.

## זכר מכה في التوراة

ספר המזמרים דאוד 84 :

תהלים פרק פד

א...למנצח...עלהגית...לבניקרח...מזמור...ב...מהידידות...משכנותיך...יהוה...צבאות...ג...נכספה...וגםכלתה...נפשי...לחצרות...יהוה...ה...לבי...ובשרי...ירננו...אלה...ד...גםצפור...מצאה...בית...ודרור...קן...לה...אשרשתה...אפרחיה...אתמזבחותיך...יהוה...צבאות...מ...לכי...ואלה...ה...אשרי...יושבי...ביתך...עוד...יהללך...סלה...ו...אשרי...אדם...עזלו...בך...מסלות...בלבבם...ז...עברי...בעמק...ה...בכא...מעין...ישיתוהו...גםברכות...יעטה...מורה...ח...ילכו...מחיל...אלחיל...יראה...אללהים...בציון...ט...יהוה...אלהים...צבאות...שמעה...תפלת...האזינה...אלה...יעקב...סלה...י...מגנו...ראה...אלהים...והבט...פני...משיחך...יא...כי...טוביום...בחצריך...מאלף...בחרתי...הס...תופף...בבית...אלה...מדור...באהלירשע...יב...כי...שמש...ומגן...יהוה...אלהים...חן...וכבוד...יתן...יהוה...לא...ימנעטוב...להלכים...בתמים...י...ג...יהוה...צבאות...אשרי...אדם...בטח...בך...

## Psalms Chapter 84 תהלים



100

Sponsor using crypto currency please use ETH address to transfer:

0xD2acE77cF468430691bF20651c06BC5d1AB351D

- א למנצח על-הגתית; לבני-קרח מזמור . 1 For the Leader; upon the Gittith. A Psalm of the sons of Korah.
- ב מה-ידידות משכנותיך-- יהנה צבאות . 2 How lovely are Thy tabernacles, O LORD of hosts!
- ג נכספה וגם-כלתה, נפשי-- לחצרות יהנה: לבי ובשרי-- ירננו, אל-אל-חי . 3 My soul yearneth, yea, even pineth for the courts of the LORD; {N} my heart and my flesh sing for joy unto the living God.
- ד גם-צפור מצאה בית, ודרור קן לה-- אשר-שמה אפרחיה: את-מזבחותיך, יהנה צבאות-- מלכי, ואלהי . 4 Yea, the sparrow hath found a house, and the swallow a nest for herself, where she may lay her young; {N} Thine altars, O LORD of hosts, my King, and my God--.
- ה אשרי, יושבי ביתך-- עוד, יהללוך סלה . 5 Happy are they that dwell in Thy house, they are ever praising Thee. Selah
- ו אשרי אדם, עוז-לו בך; מסלות, בלבבם . 6 Happy is the man whose strength is in Thee; in whose heart are the highways.
- ז עברי, בעמק הבכא-- מעין ישיתוהו; גם-ברכות, יעטה מורה . 7 Passing through the valley of Baca they make it a place of springs; {N} yea, the early rain clotheth it with blessings.
- ח ילכו, מחיל אל-חיל; יראה אל-אלהים בציון . 8 They go from strength to strength, every one of them appeareth before God in Zion.
- ט יהנה אלהים צבאות, שמעה תפלת; האזינה אלהי יעקב סלה . 9 O LORD God of hosts, hear my prayer; {N} give ear, O God of Jacob. Selah
- י מגננו, ראה אלהים; והבט, פני משיחך . 10 Behold, O God our shield, and look upon the face of Thine anointed.
- יא כי טוב-יום בתצריך, מאלה: בתרת--הסתופר, בבית אלהי; מדור, באהל-רשע . 11 For a day in Thy courts is better than a thousand; {N} I had rather stand at the threshold of the house of my God, than to dwell in the tents of wickedness.
- יב כי שמש, ומגן-- יהנה אלהים: חן וכבוד, יתן יהנה: לא ימנע-טוב, להלכים בתמים . 12 For the LORD God is a sun and a shield; {N} the LORD giveth grace and glory; {N} no good thing will He withhold from them that



walk uprightly.

יְהוָה צְבָאוֹת-- אֲשֶׁרִי אֶדָם, בָּטַח בְּךָ . 13 O LORD of hosts, happy is the man that trusteth in Thee. {P}

وادي بكا (الوادي المقدس), ينبوع الماء, البيت العتيق, بيت الله.

مصادر ويكيديا تقول عن وادي بكا:

The Valley of Baca is mentioned in Psalm 84 of the Bible in the following passage:

How lovely is Your dwelling-place, O Lord of Hosts. I long, I yearn for the courts of the Lord; my body and soul shout for joy to the living God ... Happy are those who dwell in Your house; they forever praise You. Happy is the man who finds refuge in You, whose mind is on the [pilgrim] highways. They pass through the Valley of Baca, regarding it as a place of springs, as if the early rain had covered it with blessing ... Better one day in Your courts than a thousand [anywhere else]; I would rather stand at the threshold of God's house than dwell in the tents of the wicked<sup>[5]</sup>

The original [Hebrew language](#) phrase for the Valley of Baca is *emeq ha-Baka*.<sup>[15][16][17]</sup> It can also be translated as "Valley of the Balsam Tree" or "Valley of the Weeper".<sup>[15][16]</sup> This otherwise unidentified valley has been connected to Bakkah by Islamic writers.<sup>[5]</sup>

## الاطء التي وقع فيها كاتبي التوراة

من الأخطاء التي وقع فيها كاتبي التوراة أخطاء عقائدية, و أخطاء تاريخية, و من المؤسف أن هذه الأخطاء تدفن في المكتبات ككتب هرطقة, و كتب مصنفة على أنها خيال علمي, و هي عادة اليهود في اقضاء الآخر بأساليب قد تمتد للتصفية الجسدية, على حساب البحث العلمي.

من الأخطاء العلمية:

- احتساب عمر الإنسان و العالم بسبعة آلاف سنة, حسب التقويم اليهودي, و هو ما وقعت فيه أيضا الكنيسة قبل عصر النهضة
- خلق النور قبل الشمس و القمر , و أو اي جرم سماوي مضيء في التكوين , و قد يكون هذا ليس خطأ في وجهة نظر أناس آخرين (متدينين يهود)
- كثير من القصص التاريخية ثبت عكسه مثل قصة (الملك ميشع, بلعام بن باعوراء), و غيرها من القصص, مع وجود خلاف بين الأثريين على فصل القصص التاريخي عن الديني, و هو ما لا يؤمن به المتدينون اليهود
- الخطأ التاريخي في قصة نابونائيد (الملك البابلي الذي عاش 10 سنين في تيماء في الحجاز) في كتاب دانيال, حيث يوجد خلط بينه و بين نبوخذ نصر (مخطوطات البحر الميت كشفتها)
- الخطأ في الروايات في قصة داود عليه السلام و طالوت بين نهاية اصحاب و بداية اصحاب آخر

و هذه بعض من الأخطاء العلمية, و لكن يوجد المزيد الذي يمكن مراجعته عبر الموسوعات العلمية للاكتشافات الاثرية.



و من الاخطاء العقائدية:

- وجود أكثر من ابن للإله في سفر التكوين 6, قبيل قصة نوح عليه السلام, حيث كان أبناء الإله ينزلون للأرض و يتزوجون بنات آدم, مما جعل الإله يمنع على نفسه و ابنائه الإلتحام مع الإنسان لأنه من لحم و حدد عمره ب 120 سنة فقط
  - وصف الانبياء بما لا يليق من الخداع , و خداع آبائهم الانبياء , و الأنانية, و الزنا, و زنا المحارم, الاحتيال, و النصب, و الكذب , و عدم الغيرة على أزواجهم, الى آخره
  - وصف الذات الالهية بما لا يليق, من النسيان , و الندم , و التمثل بهيئة البشر , و البخل , و غيرها من الصفات البشرية التي تدم في البشر, فكيف تكون صفات للاله
- و كثير من الأخطاء العقائدية التي وقع فيها كاتب التوراة التي يقول اليهود انفسهم, أن هنالك أكثر من كاتب للتوراة في كل اصحاب يوجد أنماط مختلفة لكتاب مختلفين, و منها ان الكتب المنسوبة للأنبياء كتبت متأخرا عن الأنبياء انفسهم, و يكتبها شخص آخر يروي قصة النبي, و ليس النبي نفسه.

besides that Dead sea scrolls discovered in 1948 AD, and dates back to 130 AD before Emperor hadrian put down the Jewish revolution, and exiled jews out, shows that the Old testament is Incomplete and altered like the unknown psalms discovered and the Error in Chronicals that show that there was before cyrus & estair, a Babelon Last King called Nabunidus was mentioned in the Dead sea scrolls as a good guy, that prayed to god, and there is a chapter called Nabunidus Prayer in the old Testament.

The New testament on the Other hand has contradictions in the Synoptic Gospels and John and in-between each others, were as they are dating to after Paul letters (1st Century AD), luke is not a disciple of Jesus he is Paul's and Matthew copies Mark and Adomites and Ismalites were referred to be Nomadic Arabs, Joab (PBUH) is an Adomite also not Israelite, so this means also that the expected Prophet (Son of Man - Bin Adam - the Slave of God - his beloved servant) by definition fits Muhammad PBUH Ismaelite Arab Cravans came from Arabia and Picked-up Josef from the well, as was mentioned in the Bible, now the? time between Josef and Ismael is not so Far, Ismael is like a grand-father to Josef.

Reply

Ismaelites are brethren of Israelites from Abraham (PBUH)

Adomites are brethren of Israelites from Isac (PBUH)

Abraham had Ismael from Hagar his wife and he is the First Born

Abraham had Isac from Sarah he is the Second Born

Isac Had Isav (Adom) from his wife and he is the First Born of the Twins (Issau and Jacob)

Isac? had Jacob (Israel) From his wife and he is the Second Born of the Twins (Issau and Jacob)

so Ismaelite Arabs are the Bretheren of Israelites, as Adomites are their Bretheren

Abraham PBUH (2000 BC)

Isamel (PBUH) , Isac (PBUH) around the same time lets say 90 years after Abraham was born

Jacob (PBUH), and Issau (PBUH)? lets say 100 years

Josef and his brothers (Isarelites) around the same period of time like (1750 BC)

Early bronze age = 3200 BC-2000 BC

Mid bronze age = 2000 BC - 1550 BC

Late Bronze age = 1550 BC- 1250 BC

Moses (1250 BC)





David (1000 BC)

Solomon (960 BC)

Jesus (Born in 4 BC according to new testament King Herod the Great Death in 4 BC he was born in that year were Herod used to Kill all new borns like Phero)

Eventhough the incedent of Killing infitanants by Herod the Greate is not Proven to be happened during his days or rule over Provencia Peria, but the incedent of Jesus Birth in that year which is one year to Herods Death is recorded in Luke Gospel.

Muhammad PBUH in the Holy Scripture

<http://www.youtube.com/watch?v=eWU2ZINKvm4>

<http://www.youtube.com/watch?v=8LqsyxxABts>

<http://www.youtube.com/watch?v=9uoKioQXX3M>

<http://www.youtube.com/watch?v=Cr3tiYlfyeg>

[http://www.youtube.com/watch?v=K\\_szoYhhI78](http://www.youtube.com/watch?v=K_szoYhhI78)

<http://www.youtube.com/watch?v=Yjn4HC46rMI>

<http://www.youtube.com/watch?v=nGlt72Gq4BM>

[http://www.youtube.com/watch?v=Vv\\_3P5erGbc](http://www.youtube.com/watch?v=Vv_3P5erGbc)

<http://www.youtube.com/watch?v=VMHJFJ2qJMg>

[http://www.youtube.com/watch?v=8z\\_PyXuudEg](http://www.youtube.com/watch?v=8z_PyXuudEg)

<http://www.youtube.com/watch?v=IVyDQZh2FdI>

<http://www.youtube.com/watch?v=QvsG3E7WAn0>

[http://www.youtube.com/watch?v=nne\\_-j08yMo](http://www.youtube.com/watch?v=nne_-j08yMo)

Physical and verbal acts of worship are called the Pillars of Islam. There are five Pillars of Islam. They are as follows:

This is the testimony that 'none has the right to be worshipped but Allah. and that Muhammad is His slave and Messenger'. This testimony is the key with which one becomes a Muslim. The meaning of the first part of the testimony, "none has the right to be worshipped but Allah", is that:

- 1) Allah is the Creator of all that exists.
- 2) Allah is the Proprietor of all that exists and the Disposer of all affairs.
- 3) Allah is the One Who deserves to be worshipped alone.

There is no other God worthy of worship except Allah, and Mohammad is his messenger.

The meaning of the second part of the testimony, 'Muhammad is His slave and Messenger' contains the following meanings:

- 1) To obey the Messenger (m) in what he ordered.
- 2) To believe in everything he said.
- 3) To refrain from what he prohibited and warned against.
- 4) And that you do not worship Allah except by what the Messenger legislated.



Muhammad PBUH was Born in 570 AD, and he is of Sons of Hashim of Adnan the Son of Ismael (Ishmael) Son of Ibraheem (Abraham PBUH the Prophet).

Körperliche und verbale Handlungen der Anbetung sind aufgerufen die Pillars of Islam. Es sind fünf Pillars of Islam. They sind wie folgt:

Dies ist das Zeugnis, dass 'none das Recht vor, angebetet zu werden aber Allah verfügt über. und, dass Muhammad ist Sein-Slave und Messenger '. Dieses Zeugnis ist die Schlüssel, mit dem Man wird ein Muslim. The Sinne von dem ersten Teil des die Zeugnis, "none hat das Recht, angebetet zu werden aber Allah", ist, dass:

(1Allah ist der Schöpfer von all, was existiert.

(2Allah ist die Inhaberin des alles, was existiert und die Disposer von alle Angelegenheiten.

(3Allah ist die One Who, allein zu verdient angebetet zu werden.

Es gibt keinen anderen Gott der Anbetung würdig außer Allah, und Mohammad ist seine messenger.

Die Bedeutung des zweiten Teils des Zeugnisses, 'Muhammad ist Sein Slave- und Messenger 'enthält die folgenden Bedeutungen:

(1Um die Messenger (m) in, was er bestellt zu gehorchen.

(2To in alles zu glauben sagte er.

(3To von dem, was er verboten und warnte davor, gegen zu unterlassen.

(4Und, dass Sie nicht anbeten Allah, außer durch, was der Messenger Rechtsvorschriften erlassen.

Außerdem Schriftrollen vom Toten Meer im Jahre 1948 n. Chr. entdeckt und stammt aus dem Jahr 130 n. Chr. vor Kaiser Hadrian legte die jüdische Revolution und Exil-Juden aus, zeigt, dass das Alte Testament unvollständig ist und verändert wie die unbekannten psalems entdeckt und der Fehler in Chronicles dass zeigen, dass es vor cyrus & estair ein Babelon letzte König genannt Nabunidus wurde in den Schriftrollen vom Toten Meer, wie ein guter Kerl, der zu Gott betete erwähnt, und es gibt ein Kapitel namens Nabunidus Gebet im alten Testament.

Das Neue Testament auf der anderen Seite hat Widersprüche in den synoptischen Evangelien und John und dazwischen jeweils anderen waren, wie sie aus sind nach Paul Buchstaben (1. Jahrhundert n. Chr.), Luke nicht ein Jünger Jesu ist er Paulus und Matthew Kopien Markieren und Adomites und Ismalites bezeichnet wurden Nomadic Araber, Joab (Friede sei mit ihm) ein Adomite ist auch nicht Israelit, so bedeutet dies auch, dass der erwartete Prophet (Son of Man - Bin Adam - der Slave Gottes - seine geliebten Diener) per Definition passt Muhammad Friede sei mit ihm

Ismaelite arabischen Cravans kamen aus Arabien und Eingekoppelte Josef aus dem Brunnen, wie es in der Bibel erwähnt, jetzt das? Zeit zwischen Josef und Ismael ist nicht so weit, ist Ismael wie ein Großvater zu Josef.

Antworten

Ismalites sind Brüder Israeliten aus Abraham (as)

Adomites sind Brüder Israeliten aus Isac (Friede sei mit ihm)

Abraham hatte Ismael von Hagar seine Frau und er ist der First Born



Abraham hatte Isac von Sarah Er ist der zweite geboren

Isac Hatte ISAV (Adom) von seiner Frau und er ist der Erste der Zwillinge geboren (Issau und Jacob)

Isac? hatte Jakob (Israel) von seiner Frau und er ist der Zweite der Zwillinge geboren (Issau und Jacob)

so Ismaelite Araber sind die bretheren der Israeliten, als Adomites ihre bretheren sind

Abraham PBUH (2000 v. Chr.)

Isamel (Friede sei mit ihm), Isac (sws) etwa zur gleichen Zeit sagen wir 90 Jahre nach Abraham geboren wurde

Jacob (Friede sei mit ihm), und Issau (Friede sei mit ihm)? sagen wir 100 Jahre

Josef und seine Brüder (Isarelites) um den gleichen Zeitraum wie (1750 v. Chr.)

Frühbronzezeit = 3200 v. Chr.-2000 v. Chr.

Mid Bronzezeit = 2000 v. Chr. - 1550 v. Chr.

Spätbronzezeit = 1550 v. Chr.-1250 v. Chr.

Moses (1250 v. Chr.)

David (1000 v. Chr.)

Solomon (960 v. Chr.)

Jesus (4 v. Chr. nach neuen Testament König Herodes der Große geboren Death in 4 BC er in diesem Jahr geboren wurde, wurden Herodes verwendet, um alle Neugeborenen töten wie Phero)

Eventhough the incedent of Killing infitanants by Herod the Greate is not Proven to be happened during his days or rule over Provencia Peria, but the incedent of Jesus Birth in that year which is one year to Herods Death is recorded in Luke Gospel.

This means that the Gregorian Calendar we use now adays is not an accurate Calendar it has a five years margin of Error.

**BIBEL-PROPHEZEIUNGEN ÜBER DAS AUFKOMMEN VON MUHAMMAD**  
Abraham wird weit als der Patriarch von monotheism und der gemeine Vater der Juden, der Christen und der Moslems angesehen. Durch seinen zweiten Sohn kam Isaac, alle Israelitprophete einschließlich solche sehr hohe Abbildungen wie Jacob, Joseph, Moses, David, Solomon und Jesus. Mai Frieden und Segen sind nach ihnen alle. Das Aufkommen dieser großen Prophete war in der teilweisen Erfüllung der Gottversprechungen, die Nationen von Masse durch die Nachkommen von Abraham zu segnen (Genesis12: 2-3). Solche Erfüllung wird von ganzem Herzen von Muslims angenommen dessen Glaube den Glauben innen und Respekt aller Prophete ein Artikel des Glaubens betrachtet.

**SEGEN VON ISHMAEL UND VON ISAAC**  
War der erste geborene Sohn von Abraham (Ishmael) und von seinen Nachkommen in der Gottvereinbarung und -versprechung eingeschlossen? Einige Verse von der Bibel können helfen, etwas Licht auf dieser Frage zu verschütten;  
1) Genese 12:2 - 3 spricht von der Gottversprechung mit Abraham und seinen Nachkommen, bevor jedes mögliches Kind zu ihm getragen wurde.  
2) Genese 17:4 reiteriert Gottversprechung nach der Geburt von Ishmael und vor der Geburt von Isaac.  
3) In der Genese ch. 21. Isaac wird spezifisch gesegnet, aber Ishmael wurde auch spezifisch von God, um



„eine große Nation“ besonders in der Genese 21:13, 18 zu werden gesegnet und versprochen.  
 4) Entsprechend Deuteronomy 21:15 - 17 die traditionellen Rechte und die Privilegien des ersten geborenen Sohns sollen nicht durch den Sozialstatus seiner Mutter beeinflusst werden (seiend eine „freie“ Frau wie Sarah, Mutter Isaacs oder ein „Bondwoman“ wie Hagar, Ishmaels Mutter). Dieses ist mit den moralischen und humanitären Grundregeln aller aufgedeckten Glauben nur gleichbleibend.  
 5) Die volle Legitimität von Ishmael als Sohn und „Samen“ Abrahams und die volle Legitimität seiner Mutter, Hagar, als Frau Abrahams werden offenbar in der Genese 21:13 und 16:3 angegeben. Nach Jesus, dem letzten Israelitkurier und Prophet war es Zeit, daß Gottversprechung, Ishmael zu segnen und seine Nachkommen erfüllt werden. Kleiner als 600years nach Jesus, kam der letzte Kurier des Gott, Muhammad, von den Nachkommen von Abraham durch Ishmael. Gott, den Segen von beiden der Hauptniederlassungen des Stammbaums Abrahams fulfilled war jetzt. Aber gibt es zusätzlicher Bekräftigenbeweis, daß die Bibel tatsächlich das Aufkommen des Prophets Muhammad voraussagte?

## MUHAMMAD:

Der Prophet mögen an Moses  
 Langfristig nach Abraham, Gottversprechung, den langerwarteten Kurier wurde zu senden dieses mal in den Wörtern Moseses wiederholt.  
 In Deuteronomy 18:18, Moses Speiche des von God gesendet zu werden Prophets, der ist:  
 1) Unter von den „Brudern“ des Israelits, war ein Hinweis auf ihren Ishmaelite Vettern als Ishmael der andere Sohn von Abraham, der ausdrücklich versprochen wurde, um eine „große Nation“ zu werden.  
 2) Ein Prophet mögen an Moses. Es gab kaum alle mögliche zwei Prophete, die soviel als Moses und Muhammad gleich waren. Beide wurden kompletten Gesetzcode des Lebens gegeben, beide angetroffen ihren Feinden und Victors in den wundersamen Weisen waren, wurden beide als Prophete/Staatsmänner angenommen und beide wanderten die folgende Verschwörung ab, zum sie zu ermorden. Analogien zwischen Mosese und Jesus übersieht nicht nur die oben genannten ähnlichkeiten aber andere entscheidende außerdem (z.B. die natürliche Geburt, das Familienleben und der Tod von Mosese und von Muhammad aber nicht von Jesus, der durch seine Nachfolger als der Sohn des Gott und nicht ausschließlich des Kuriers des Gott angesehen wurde, da Moses und Muhammad waren und während moslemischer Glaube Jesus war).

DER ERWARTETE PROPHET SOLLTE AUS ARABIEN KOMMEN  
 Deuteronomy 33:1 - 2 Mähdrescherhinweise auf Mosese, Jesus und Muhammad. Es spricht vom Gott (d.h. Gottenthüllung) kommend von Sinai, steigend von Seir (vermutlich das Dorf von Sa'ir nahe Jerusalem) und von Paran weiter glänzend. Entsprechend Genese 21:21, war die Wildnis von Paran der Platz, in dem Ishmael vereinbarte (d.h. Arabien, spezifisch Mecca). In der Tat erwähnt die Version des Königs James der Bibel die Pilgrims, die durch die Senke von Ba'ca überschreiten (ein anderer Name von Mecca) in den Psalms 84:4 - 6.  
 Jesaja 42:1 - 13 spricht vom geliebten des Gott. Seins wählen und Kurier, der ein Gesetz senken, in den Inseln erwartet zu werden und den „nicht verläßt noch entmutigt wird, bis er hat eingestellt Urteil auf Masse.“ Vers 11, schließt den erwartete ein mit den Nachkommen von Ke'dar an. Wer ist Ke'dar? Entsprechend Genese 25:13, war Ke'dar der zweite Sohn von Ishmael, der Vorfahr des Prophets Muhammad.

MIGRATION MUHAMMADS VON MECCA ZU MEDINA:  
 PROPHECIED IN DER BIBEL?  
 Habakkuk 3:3 spricht vom Gott (Gotthilfe) kommend von Te'man (ein Oasis-Norden von Medina entsprechend J. Hastings Wörterbuch der Bibel) und vom heiligen (Kommen) von Paran. Dieses heilige



wer unter Verfolgung von in Medina enthusiastisch empfangen zu werden Paran (Mecca) abwanderte war keines, aber Prophet Muhammad. In der Tat wird das Ereignis der Migration des Prophets und seiner verfolgten Nachfolger vividly in Jesaja 21:13 - 17 beschrieben. Dieser Abschnitt sagte außerdem über die Schlacht von Badr voraus, in der das wenige ill-armed zuverlässige wundersam besiegt den „mächtigen“ Männern von Ke'dar, die suchten, Islam zu zerstören und ihre eigenen Völker, die sich drehten - zum Islam einschüchtern.

DAS QUR'AN (KORAN) VORAUSGESAGT IN DER BIBEL? Für dreiundzwanzig Jahre wurden Gotwörter (das Qur'an) truly in öffnung Muhammads gesetzt. Er war nicht der „Autor“ des Qur'an. Das Qur'an wurde zu ihm von Angel Gabriel vorgeschrieben, der Muhammad bat, die Wörter des Qur'an einfach zu wiederholen, wie er sie hörte. Diese Wörter wurden dann am Gedächtnis und am Schreiben durch die festgelegt, die sie während der Lebenszeit Muhammads und unter seiner überwachung hören. War sie eine übereinstimmung, daß der Prophet „wie an Moses“ von den „Brudern“ der Israelite (d.h. von den Ishmaelites) auch als eins beschrieben wurde, in dessen öffnung Gott seine Wörter setzt und daß er im Namen des Gott spricht, (Deuteronomy 18:18 - 20). War sie auch eine übereinstimmung das „Paraclete“ dieser Jesus, der vorausgesagt wurde, um zu kommen, nachdem er als einer beschrieben wurde, wem „nicht von spricht, aber whatsoever, die er hört, der er spricht (John 16:13) War es eine andere übereinstimmung, die Jesaja Riegel zwischen dem Kurier mit Ke'dar anschlossen und ein neues Lied (ein scripture in einer neuen Sprache) zum zu sein an den Lord sang (Jesaja 42:10 - 11). Ausdrücklicher, prophezeit Jesaja „für mit stammering Lippen und eine andere Zunge, Willen, den er mit diesen Leuten“ spricht (Jesaja 28:11). Dieser letzte Vers beschreibt richtig die „stammering Lippen“ des Prophets Muhammad den Zustand der Spannung und der Konzentration reflektierend, die er zu der Zeit der Enthüllung durchmachte. Ein anderer in Verbindung stehender Punkt ist, daß das Qur'an in den Stückmahlzeiten über einer überspannung von dreiundzwanzig Jahren aufgedeckt wurde. Es ist interessant, dieses mit Jesaja 28:10 whichspeaks der gleichen Sache zu vergleichen.

DIESER PROPHET PARACLETE- MUHAMMAD Bis zur Zeit von Jesus (Frieden ist nach ihm), erwarteten die Israelite noch für diesen Prophet wie an Moses prophecied in Deuteronomy 18:18. Als Johannes der Täufer kam, fragten sie ihn, ob er Christ war und er „nicht“ sagte. Sie fragten ihn, ob er Elias war und er „nicht“ sagte. Dann im offensichtlichen Hinweis auf Deuteronomy 18:18, baten sie ihn „um um kunst Thou, daß Prophet“ und er antworteten, „nicht“. (John 1:1 9-2 1). Im Evangelium entsprechend John (Kapitel 14, 15, 16) Jesus Speiche des „Paraclete“ oder des Deckbets, die nach ihm kommen, der von Father als ein anderes Paraclete gesendet wird, das neuen Sachen unterrichtet, welches die Zeitgenossen von Jesus nicht tragen konnten. Während das Paraclete als der Geist der Wahrheit beschrieben wird, (deren Bedeutung berühmtem Al-Amin Titel Muhammads ähneln, dem vertrauenswürdigen), wird er in einem Vers als der heilige Geist (John 14:26) gekennzeichnet. Solch eine Kennzeichnung ist jedoch mit dem Profil von diesem Paraclete inkonsequent. In den Wörtern des Wörterbuches der Bibel, (ED. J. Mackenzie) „diese Einzelteile, muß es zugelassen werden gibt nicht eine völlig zusammenhängende Abbildung.“ In der Tat erklärt Geschichte uns, daß viele frühe Christen das Paraclete verstanden, um ein Mann und nicht ein Geist zu sein. Dieses konnte die Followings erklären, die auf einige reagierten, die behaupteten, ohne die Kriterien zu treffen, die von Jesus vereinbart wurden, um das erwartete „Paraciete“ zu sein. Es war Prophet Muhammad (Frieden ist nach ihm), das das Paraclete, Deckbett, Helfer war, das admonisher, das von God nach Jesus gesendet wurde. Er bezeugte von Jesus, neue Sachen unterrichtet welche nicht zur Zeit Jesus getragen werden konnten, er sprach was er hörte (Enthüllung), er bleibt mit



den Gläubigern (durch seinen gut-konservierte Unterricht). Solcher Unterricht bleibt für immer, weil er der letzte Kurier des Gott, der einzige Universalkurier war, zum des Ganzen von Menschlichkeit unter Gott und auf dem Weg der KONSERVIERTEN Wahrheit zu vereinigen. Er erklärte von vielen Sachen, zu kommen, welches „kam, in die minutest Detailsitzung, das Kriterium zu führen“, das von Mosese gegeben wurde, um zwischen dem zutreffenden Prophet und den falschen Propheten (Deuteronomy 18:22) zu unterscheiden. Er reprove die Welt der Sünde, des righteousness und des Urteils (John 16:8 - 11)

**WAR DIE VERSCHIEBUNG VON DER FROMMEN FÜHRUNG PROPHECIED?**  
Nach der Ablehnung des letzten Israelitprophets, Jesus, war sie über Zeit, die Gottversprechung, Ishmael eine große Nation erfüllt werden zu lassen (Genese 21:13, 18)  
In Matthew 21:19 - 21, Jesus Speiche des unfruchtbaren Feigebaums (ein biblisches Symbol des prophetischen Erbes) zum zu sein löschten, nachdem sie eine letzte Wahrscheinlichkeit von drei Jahren (die Dauer von Ministerium Jesus) gegeben worden waren Frucht zu geben. In einem neueren Vers im gleichen Kapitel, sagte Jesus: „Folglich, wird Sagen I an dich, das Königreich des Gott von dir weggenommen und gegeben zu einer Nation, welche weiter die Frucht davon“ holt (Matthew 21:43). Diese Nation von Nachkommen Ishmaels (der zurückgewiesene Stein in Matthew 21:42) das gegen alle Super-powers seiner Zeit wie siegreich war, prophecied durch Jesus: „Und whosoever fällt auf diesen Stein ist gebrochen, aber auf jedermann, das es, es fällt, reibt ihn, um zu pulverisieren“ (Matthew 21:44).

**AUS KONTEXT-ÜBEREINSTIMMUNG HERAUS?**  
Ist es möglich, daß alle zahlreichen Prophezeiungen, die hier zitiert werden, einzeln und kombiniert aus Kontextfehlinterpretationen heraus sind? Ist das gegenüberliegende ausrichten, paßte dieses so selten studierte Verse zusammen durchweg und zeigt offenbar auf das Aufkommen des Mannes, der den Kurs der menschlichen Geschichte änderte, Prophet Muhammad (Frieden ist nach ihm). Ist es angemessen, festzustellen, daß alle diese Prophezeiungen, erscheinend in den unterschiedlichen Büchern der Bibel und durch verschiedene Propheten zu den unterschiedlichen Zeiten gesprochen alle übereinstimmung waren? Wenn dieses ist so hier eine andere merkwürdige „übereinstimmung“ ist! Eins der Zeichen des Prophets, von Paran (Mecca) zu kommen ist, daß er mit „Zehntausend Heiligen“ kommt (Deuteronomy 33:2 KJV). Die war die Zahl zuverlässigem, wer Prophet Muhammad zu Paran (Mecca) in seiner siegreichen, blutlosen Rückkehr zu seinem Geburtsort begleitete, um die restlichen Symbole der Vergötterung im Ka'bah zu zerstören. Sagt Gott, wie von Mosese veranschlagen: Und sie kommt zu überschreiten, dieses whosoever horcht nicht an meine Wörter, die er in meinem Namen spricht, ich erfordere ihn von ihm. (Deuteronomy 18:19)

**File: muhammad.pdf**

**DownloadLink:** <http://rapidshare.com/files/71443005/Muhammad-PBUH.pdf>

**File: Matthew.pdf**

**DownloadLink:** <http://rapidshare.com/files/58858142/Matthew.pdf>





<http://www.arabicebook.com/Items/item-display.aspx?IID=1064>

<http://www.arabicebook.com/Items/item-display.aspx?IID=1071>

تاريخ بعثة الرسول محمد (ص) في التقويم الميلادي التقريبي:

ولد الرسول (ص) في سنة 570 ميلادي (عام الفيل)، تزوج في سن 25 سنة 595 ميلادي، بعث في الأربعين من عمره 610 ميلادي، غلبت الروم في سنة 614 ميلادي، هجرة الرسول (ص) في 13 سنة بعد بعثه 623 ميلادي، غلبت الروم الفرس في 624 ميلادي تقريبا، فتحت مكة في 10 للهجرة 632 ميلادي توفي الرسول (ص) في 633 ميلادي، 636 ميلادي فتحت الروم و فارس.

هذه التواريخ تقريبية حيث هناك من يقول أن عام الفيل في سنة 571 ميلادي.

كل تلك الأحداث موثقة تاريخيا، يوجد نقش أبرهة الأشرم للشمال من نجران، يوجد تاريخ معركة الروم مع فارس في غور الأردن 614 ميلادي، حيث احتل أثرها الفرس القدس، و أحرقوا خشب الصليب المقدس الذي يعتقد به الروم.

[http://en.wikipedia.org/wiki/Muhammad\\_PBUH](http://en.wikipedia.org/wiki/Muhammad_PBUH)

في ميلاد الرسول (ص) 570 ميلاد الرسول (ص) كان هنالك زلزال أطفأ نار الفرس و هز عرش قيصر (الروماني- الامبراطورية الرومانية الشرقية البيزنطية – بيزنطة هي قسطنطينية و هي تعرف الآن اسطنبول التركية) ما يشار اليهم الأريسيين.

[http://en.wikipedia.org/wiki/Eastern\\_Roman\\_Emperor#Heraclian\\_dynasty\\_.28610.E2.80.93695.29](http://en.wikipedia.org/wiki/Eastern_Roman_Emperor#Heraclian_dynasty_.28610.E2.80.93695.29)

**Heraclius**

(Ἡράκλειος, *Flavius Heraclius*)

|                 |         |     |   |
|-----------------|---------|-----|---|
| 5               | October | 610 | — |
| 11 February 641 |         |     |   |

Born c. 575 as the eldest son of the [Exarch of Africa, Heraclius the Elder](#). Began a revolt against Phocas in 609 and deposed him in October 610. Brought the [Byzantine-Sassanid War of 602–628](#) to successful conclusion but was unable to stop the [Muslim conquest of Syria](#).

The **Byzantine–Sassanid War of 602–628** was the final and most devastating of the [series of wars](#) fought between the [Byzantine \(Eastern Roman\) Empire](#) and the [Sassanid Empire of Persia](#). The [previous war](#) between the two powers had ended in 591 after [Emperor Maurice](#) helped the Sassanian king [Khosrau II](#) regain his throne. In 602 Maurice was murdered by his political rival [Phocas](#). Khosrau proceeded to declare war, ostensibly to avenge the death of Maurice. This became a decades-long conflict, the longest war in the series, and was fought throughout the Middle East and eastern Europe: in [Egypt](#), the [Levant](#), [Mesopotamia](#), the [Caucasus](#), [Anatolia](#), and even before the walls of [Constantinople](#) itself.

While the Persians proved largely successful during the first stage of the war from 602 to 622, conquering much of the Levant, Egypt, and parts of Anatolia, the ascendancy of emperor [Heraclius](#) in 610 led, despite initial setbacks, to the Persians' defeat. Heraclius' campaigns in Persian lands from 622 to 626 forced the Persians onto the defensive and allowing his forces to regain momentum. Allied with the [Avars](#), the Persians made a final attempt to [take Constantinople](#) in 626, but were defeated there. In 627 Heraclius invaded the heartland of the Persians and forced them to [sue for peace](#).

**Capture of Jerusalem**[\[edit\]](#)

*Main articles: [Jewish revolt against Heraclius](#) and [Siege of Jerusalem \(614\)](#)*

Resistance to the Persians in Syria and Palestine was not strong; although the locals constructed fortifications, they generally tried to negotiate with the Persians.<sup>[51]</sup> The cities of [Damascus](#), [Apamea](#), and [Emesa](#) fell quickly in 613, giving the Persians a chance to strike further south. Nicetas continued to resist the Persians but was defeated at [Adhri'at](#). He managed to win a small victory near Emesa,





however, where both sides suffered heavy casualties—the total death count was 20,000.<sup>[52]</sup> More seriously, the weakness of the resistance enabled the Persians to capture [Jerusalem](#) in three weeks, despite its determined resistance.<sup>[53]</sup> Somewhere between 57,000 and 66,500 people were slain there; another 35,000 were enslaved, including the Patriarch Zacharias.<sup>[52]</sup> Many churches in the city (including the Church of the Resurrection or [Holy Sepulchre](#)) were burned, and numerous relics, including the [True Cross](#), the [Holy Lance](#), and the [Holy Sponge](#), were carried off to the Persian capital [Ctesiphon](#). The loss of these relics was thought by many Christian Byzantines to be a clear mark of divine displeasure.<sup>[32]</sup> Some blamed the Jews for this misfortune and for the loss of Syria in general.<sup>[54]</sup> There were reports that Jews helped the Persians capture certain cities and that the Jews tried to slaughter Christians in cities that the Persians had already conquered but were found and foiled from doing so. These reports are likely to be greatly exaggerated and the result of general hysteria.<sup>[51]</sup>

## Reorganization<sup>[edit]</sup>

Khosrau's letter did not cow Heraclius but prompted him to try a desperate strike against the Persians.<sup>[64]</sup> He now reorganized the remainder of his empire to allow his forces to fight on. Already, in 615, a new, lighter (6.82 grams) [silver imperial coin](#) appeared with the usual image of Heraclius and his son [Heraclius Constantine](#), but uniquely carried the inscription of *Deus adiuta Romanis* or "May God help the Romans"; Kaegi believes this shows the desperation of the empire at this time.<sup>[71]</sup> The copper *folles* also dropped in weight from 11 grams to somewhere between 8 and 9 grams. Heraclius faced severely decreased revenues due to the loss of provinces; furthermore, a plague broke out in 619, which further damaged the tax base and also increased fears of divine retribution.<sup>[72]</sup> The [debasement](#) of the coinage allowed the Byzantines to maintain expenditure in the face of declining revenues.<sup>[71]</sup>

Heraclius now halved the pay of officials, enforced increased taxation, forced loans, and levied extreme fines on corrupt officials in order to finance his counter-offensive.<sup>[73]</sup> Despite disagreements over the incestuous marriage of Heraclius to his niece Martina, the clergy of the Byzantine Empire strongly backed his efforts against the Persians by proclaiming the duty of all Christian men to fight and by offering to give him a war loan consisting of all the gold and silver plated objects in Constantinople. Precious metals and bronze were stripped from monuments and even the [Hagia Sophia](#).<sup>[74]</sup> This military campaign has been seen as the first "crusade", or at least as an antecedent to the [Crusades](#), by many historians, beginning with [William of Tyre](#),<sup>[63][64][75][76]</sup> but some, like Kaegi, disagree with this moniker because religion was just one component in the war.<sup>[77]</sup> Thousands of volunteers were gathered and equipped with money from the church.<sup>[64]</sup> Heraclius himself decided to command the army from the front lines. Thus, the Byzantine troops had been replenished, re-equipped, and were now led by a competent general— while maintaining a full treasury.<sup>[64]</sup>

Historian [George Ostrogorsky](#) believed that volunteers were gathered through the reorganization of Anatolia into four [themes](#), where the volunteers were given inalienable grants of land on the condition of hereditary military service.<sup>[78]</sup> However, modern scholars generally discredit this theory, placing the creation of the themes later, under Heraclius' successor [Constans II](#).<sup>[79][80]</sup>

By the end of the conflict both sides had exhausted their human and material resources. Consequently, they were vulnerable to the sudden emergence of the Islamic [Rashidun Caliphate](#), whose forces invaded



both empires only a few years after the war. The [Muslim forces](#) swiftly [conquered](#) the [entire Sassanid Empire](#) and [deprived](#) the Byzantine Empire of its [territories in the Levant](#), [the Caucasus](#), [Egypt](#), and [North Africa](#). Over the following centuries, half the [Byzantine Empire](#) and the entire [Sassanid Empire](#) came under Muslim rule.

[http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine-Sassanid\\_War\\_of\\_602%E2%80%93628](http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine-Sassanid_War_of_602%E2%80%93628)

تاريخ أهل الكهف بالتقويم الميلادي تقريباً:

يعتقد أن الامبراطور الروماني الذي كان في زمنه فتية أهل الكهف هو دقلسيان (ديوكليسيانوس) أو ماكسمسيانوس، و الحقيقة أن الامبراطورين الاثنان حكموا روما في نفس الفترة 280 – 305 ميلادي.

**Maximian** ([Latin](#): *Marcus Aurelius Valerius Maximianus Herculus Augustus*; <sup>[9]</sup> c. 250 – c. July 310<sup>[8]</sup>) was [Roman Emperor](#) from 286 to 305. He was [Caesar](#)<sup>[1][2]</sup> from 285 to 286, then [Augustus](#)<sup>[3]</sup> to 305.<sup>[4]</sup> He shared the latter title with his co-emperor and superior, [Diocletian](#), whose political brain complemented Maximian's military brawn. Maximian established his residence at [Trier](#) but spent most of his time on campaign. In the late summer of 285, he suppressed rebels in Gaul known as the [Bagaudae](#). From 285 to 288, he fought against [Germanic tribes](#) along the [Rhine](#) frontier. Together with Diocletian, he launched a [scorched earth](#) campaign deep into [Alamannic](#) territory in 288, temporarily relieving the Rhine provinces from the threat of Germanic invasion.

<http://en.wikipedia.org/wiki/Maximian>

### والكهف : وهو البيت المنقور في الجبل

يوجد كهف أهل الكهف في تركيا و الأردن، و كل هذه المناطق تحت حكم الرومان قديماً، و لكن كهف الرقيم في أبو علندا يمكن أن يكون هو كهف أهل الكهف بناء على رواية ابن عباس رضي الله عنه أن "كهفهم بين أيلة عقبان" (عمان البلقاء). تحولت الامبراطورية الرومانية الى المسيحية في 314 ميلادي عقب اعلان ميلان الرومانية عقب زيارة أم قسطنطين (القديسة هيلانة) الى الأراضي المقدسة و تحولت الامبراطورية الرومانية رسمياً الى المسيحية 335 ميلادي.

**Constantine the Great** ([Latin](#): *Flavius Valerius Aurelius Constantinus Augustus*; <sup>[2]</sup> 27 February c. 272<sup>[1]</sup> – 22 May 337), also known as **Constantine I** or **Saint Constantine**,<sup>[3]</sup> was [Roman Emperor](#) from 306 to 337. Well known for being the first Roman emperor to [be converted](#) to [Christianity](#),<sup>[notes 4]</sup> Constantine and co-Emperor [Licinius](#) issued the [Edict of Milan](#) in 313, which proclaimed [tolerance of all religions](#) throughout the empire.

Constantine defeated the emperors [Maxentius](#) and [Licinius](#) during civil wars. He also fought successfully against the [Franks](#), [Alamanni](#), [Visigoths](#), and [Sarmatians](#) during his reign—even resettling parts of [Dacia](#) which had been abandoned during the previous century. Constantine built a new imperial residence at [Byzantium](#), naming it [New Rome](#). However, in Constantine's honor, people called it [Constantinople](#), which would later be the capital of what is now known as the [Byzantine Empire](#) for over one thousand years. Because of this, he is thought of as the founder of the Byzantine Empire.

[http://en.wikipedia.org/wiki/Constantine\\_the\\_Great](http://en.wikipedia.org/wiki/Constantine_the_Great)

الامبراطور قسطنطين بنى مدينة جديدة (بيزنطة) و سماها قسطنطينية (اسلام بول – اسطنبول التركية في الشق اليونانية حيث فتحها الخليفة العثماني محمد الفاتح)، حيث انفصلت الامبراطورية الرومانية الى شرقية (البيزنطيين عاصمة الأرثوذكس، و الغربية و عاصمتها روما عاصمة الكاثوليك). و عقبان يمكن أن تكون عمان، هي عمان عاصمة الأردن (فيلاذلفيا الرومانية اليونانية – ربة عمون العمونية – العصر الحديدي)، حيث يوجد فيها في الجنوب الشرقي كهف أهل الكهف.

والرقيم

أخرج ابن أبي حاتم عن ابن عباس قال زعم كعب ان الرقيم القرية التي خرجوا منها وعن عطية قال الرقيم واد وعن سعيد بن جبير مثله وأخرج من طريق العوفي عن ابن عباس قال الرقيم واد بين عقبان وأيلة دون فلسطين وعن قتادة قال الرقيم اسم الوادي الذي فيه الكهف



و بعثوا بعد ثلاثمئة سنة وازدادوا تسعة 614 ميلادي تقريبا حيث وصل الخبر الى الرسول (ص) بسؤال اليهود عنهم، و كان سؤال اليهود له عنهم في المدينة بعد الهجرة.

يقال أن فتية الكهف بعثوا أحياء في عهد جوستين أو جوستينيان الأمبراطورين الرومانيين.

**Justinian I** (*/dʒʌˈstɪniən/*; *Latin: Flavius Petrus Sabbatius Justinianus Augustus*, *Greek: Φλάβιος Πέτρος Σαββάτιος Ἰουστινιανός*) (c. 482 – 14 November 565), commonly known as **Justinian the Great**, was **Byzantine Emperor** from 527 to 565. During his reign, Justinian sought to revive the Empire's greatness and reconquer the lost **western half** of the historical Roman Empire.

[http://en.wikipedia.org/wiki/Justinian\\_I](http://en.wikipedia.org/wiki/Justinian_I)

## سورة الكهف:

## أسباب النزول

عن ابن عباس ما قال: **{اقتباس مضمن|بعثت قريش النضر بن الحارث وعقبة بن أبي معيط إلى أحبار يهود بالمدينة، فقالوا [2]. لهم: سلوهم عن محمد وصفوا لهم صفته وأخبروهم بقوله، فإنهم أهل الكتاب الأول، وعندهم علم ما ليس عندنا من علم الأنبياء، فخرجوا حتى قدما المدينة فسألوا أحبار يهود عن رسول الله ووصفوا لهم أمره وبعض قوله، وقالوا: إنكم أهل التوراة، وقد جئناكم لتخبرونا عن صاحبنا هذا، قال، فقالت لهم: سلوه عن ثلاث نأمركم بهن، فإن أخبركم بهن، فهو نبي مرسل، وإن لم يفعل، فالرجل منقول، فروا فيه رأيكم. سلوه عن فتية ذهبوا في الدهر الأول ما كان من أمرهم، فإنهم قد كان لهم شأن عجيب. وسلوه عن رجل طواف بلغ مشارق الأرض ومغاربها، ما كان نبؤه؟ وسألوه عن الروح ما هو؟ فإن أخبركم بذلك، فهو نبي فاتبعوه، وإن لم يخبركم فإنه رجل منقول، فاصنعوا في أمره ما بدا لكم، فأقبل النضر وعقبة حتى قدما على قريش، فقالوا: يا معشر قريش قد جئناكم بفصل ما بينكم وبين محمد، قد أمرنا أحبار يهود أن نسأله عن أمور، فأخبروهم بها، فجاءوا إلى رسول الله فقالوا: يا محمد أخبرنا، فسأله عما أمرهم به، فقال لهم رسول الله: أخبركم غدا عما سألتكم عنه ولم يستثن، فانصرفوا عنه، ومكث رسول الله خمس عشرة ليلة لا يحدث الله له في ذلك وحيا، ولا يأتيه جبريل عليه الصلاة والسلام، حتى أرفج أهل مكة وقالوا: وعدنا محمد غدا واليوم خمس عشرة ليلة، وقد أصبحنا فيها ولا يخبرنا بشيء عما سألناه، وحتى أجزن رسول الله مكث الوحي عنه، وشق عليه ما يتكلم به أهل مكة، ثم جاءه جبريل عليه الصلاة والسلام من الله عز وجل بسورة أصحاب الكهف، فيها معاتبته إياه على حزنه عليهم وخبر ما {سأله عنه من أمر الفتية، والرجل الطواف، وقول الله عز وجل: {يَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقُرُنَيْنِ}، إلى آخر الآيات**

[http://ar.wikipedia.org/wiki/%D8%B3%D9%88%D8%B1%D8%A9\\_%D8%A7%D9%84%D9%83%D9%87%D9%81](http://ar.wikipedia.org/wiki/%D8%B3%D9%88%D8%B1%D8%A9_%D8%A7%D9%84%D9%83%D9%87%D9%81)

السلطان العثماني محمد الفاتح

**Mehmed II or Sultan Mehmed the Conqueror** (30 March 1432 – 3 May 1481) (*Ottoman Turkish*: محمد الفاتح, *Meḥmed-i s̱ānī*, *Turkish*: *II. Mehmet*; also known as *el-Fātiḥ*, "the Conqueror" in *Ottoman Turkish*; in modern *Turkish*, *Fatih Sultan Mehmet*; also called *Mahomet II*<sup>[1][2]</sup> in *early modern Europe*) was **Sultan** of the **Ottoman Empire** twice, first for a short time from 1444 to September 1446, and later from February 1451 to 1481. At the age of 21, he **conquered Constantinople** and brought an end to the **Byzantine Empire**, transforming the Ottoman state into an empire. Mehmed continued his conquests in Asia, with the Anatolian reunification, and in Europe, as far as **Bosnia** and **Croatia**. Mehmed II is regarded as a national hero in **Turkey**, and among other things, Istanbul's **Fatih Sultan Mehmet Bridge**, and **Fatih University** and Fatih College<sup>[3]</sup> are all named after him.



[http://en.wikipedia.org/wiki/Muhammad\\_Al\\_Fatih](http://en.wikipedia.org/wiki/Muhammad_Al_Fatih)



---

Sponsor using crypto currency please use ETH address to transfer:

0xaD2acE77cF468430691bF20651c06BC5d1AB351D